

Univerzita Pardubice
Fakulta filozofická

Sexuální hry se zaměřením na konsensuální sadomasochismus
(BDSM)

Lenka Rejřířová

Bakalářská práce
2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Lenka Rejřířová**
Osobní číslo: **H10160**
Studijní program: **B6703 Sociologie**
Studijní obor: **Sociální antropologie**
Název tématu: **Sexuální hry se zaměřením na konsensuální sadomasochismus (BDSM)**
Zadávací katedra: **Katedra sociálních věd**

Z á s a d y   p r o   v y p r a c o v á n í :

Studentka se ve své bakalářské práci zaměří na konsensuální sadomasochismus (BDSM) jako jednu ze specifických forem sexuálního chování. Svoji práci podpoří studiem odborné literatury a terénním výzkumem, který bude probíhat formou polostrukturovaných rozhovorů a zúčastněného pozorování. Své informátory bude studentka hledat především mezi návštěvníky specializovaného pražského klubu, ve kterém se schází česká BDSM komunita a také prostřednictvím internetové komunikační platformy, jenž slouží jako virtuální místo setkávání komunity.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

- FOUCAULT, Michel. Dějiny sexuality. Praha: Hermann a synové, 1999 2003.
CAILLOIS, Roger. Hry a lidé. Praha: Ypsilon, 1998.
MALINOWSKI, Bronislaw. Sex a represe v divošské společnosti. Praha : Sociologické nakladatelství, 2007.
VRHEL, František. Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko. Brno: Nadace Universitas Masarykiana: Masarykova univerzita: NAUMA, 2002.
LUMINAIS, Misty Nicole. In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA. Washington: Washington State University, 2012.
CAMERON, Deborah; KULICK, Don. Language and sexuality. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
FINE, Gary Allan. Shared Fantasy: Role Playing Games as Social Worlds. Chicago: University of Chicago Press, 2002.
RUBIN, Gayle. Hacia una teoria radical de la sexualidad in Carol S.Vance, Placer y peligro. Explorando la sexualidad femenina. Madrid: Editorial Revolución, 1989.
DEVON, Molly; MILLER, Philip. Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002.

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Jana Jetmarová, Ph.D.

Katedra sociálních věd

Datum zadání bakalářské práce: **30. dubna 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. listopadu 2013**

prof. PhDr. Petr Vorel, CSc.

děkan

L.S.

PhDr. Michal Tošner, Ph.D.

vedoucí katedry

V Pardubicích dne 11. října 2013

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem při psaní využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 10.6.2014

.....

Lenka Rejřířová

Poděkování

V první řadě děkuji všem participantům výzkumu, kteří mě s důvěrou nechali nahlédnout do svého života, podali mi cenné informace a chovali se ke mně už od samého začátku přátelsky. Všichni jste sympatičtí lidé, kteří nejen, že obohatili moji bakalářskou práci, ale postarali se také o to, že jsem se na samotné téma začala dívat s větší lehkostí, potřebným odstupem a především s humorem, bez kterého snad nelze pohlížet ani na to, čemu - jak by řekl Michel Foucault - přikládáme mnohdy až obřadní vážnost: na vlastní sexualitu.

Ještě jednou: Děkuji. Naučili jste mě jednoduše vnímat složité věci v životě.

Děkuji vedoucí práce, PhDr. Janě Jetmarové, Ph.D., za pozornost při čtení různých verzí práce, za podnětné rady a připomínky k podobě práce a za doplnění literatury. Děkuji také PhDr. Tomáši Boukalovi, Ph.D. za počáteční konzultace a literaturu. Dále děkuji vedoucímu Katedry sociálních věd, PhDr. Michalu Tošnerovi, Ph.D.

Děkuji rodičům za finanční i morální podporu po celou dobu studia a za trpělivost, kterou se mnou mají vždy, když něco udělám špatně. Děkuji svým kamarádům, kterým jsem vyprávěla o svých zážitcích v terénu a konzultovala s nimi téma v neformálním tónu.

Děkuji všem, kteří mi řekli, že o tématu nic nevědí. To mě motivovalo k psaní.

ANOTACE

Bakalářská práce se zaměřuje na konsensuální sadomasochismus (BDSM). Text je založen na vlastním terénním výzkumu mezi lidmi, hlásícími se k aktivitám spojeným s BDSM (hry), zpravidla založeným na binární opozici *dominance-submise*. Participanti mého výzkumu jsou z větší části zároveň návštěvníky soukromého pražského klubu zvaného Ateliér, který je provozován sdružením „BDSM klub“.

KLÍČOVÁ SLOVA: hra, sexualita, konsensuální sadomasochismus, role-playing, BDSM, Padesát odstínů šedi

TITLE

Sexual plays focused on consensual sadomasochism (BDSM)

ANNOTATION

This work treats the topic of the consensual sadomasochism (BDSM). The text is based on an original fieldwork which I realized among people engaged in BDSM activities (plays), usually connected with the binary opposition *domination-submission*. People who participated on my research are in their majority also attendants of the Prague's private space called *Ateliér*, held by the union "BDSM klub".

KEYWORDS: play, sexuality, consensual sadomasochism, role-playing, BDSM, Fifty Shades of Grey

Obsah

Úvod.....	9
1 BDSM	11
1.1 Vysvětlení pojmu BDSM.....	11
1.2 Sexualita a normalita	12
1.2.1 Klasifikační nástroje hodnocení normality v sexualitě.....	12
1.2.2 Klasifikace sadomasochismu	13
1.3 Rozdělení rolí v BDSM	15
1.3.1 Dominantní partner ve hře: „Top“	15
1.3.2 Submisivní partner ve hře: „bottom“	15
1.4.3 <i>Zvládám obojí</i> aneb Switch.....	16
1.5 Charakteristika BDSM her.....	16
1.6 Pravidla a bezpečnost.....	17
1.7 Obrácená moc	18
1.8 Aftercare	18
1.9 BDSM jako <i>Serious leisure</i>	18
2 Exotická sexualita v etnografii	20
2.1 Sexualita vs.sexuální kultura	21
2.2 Etnografický výzkum sexuality	21
2.2.1 BDSM v současné etnografii	22
2.2.2 Ěmická literatura.....	24
3 Terénní výzkum a metodologie	25
3.1 Realizace terénního výzkumu	25
3.2 Participanti výzkumu	26
3.3 Důležité poznámky k výzkumu	27
3.4 Výzkumné otázky	27
3.5 Improvizace, pochybnosti a emoce ve výzkumu	28
3.5.1 Poznámka k formátu práce	30
4 Sexuální hry	32
4.1 Definice hry	32
4.2 BDSM jako hra	32
4.3 Tělo a rituál v BDSM.....	33
4.4 BDSM a význam Masky.....	34
4.4.1 Alternativní způsoby maskování	34
4.4.2 Symbolické artefakty v BDSM.....	36
4.5 Jazyk v BDSM hře	37
4.5.1 Safe word neboli <i>Stopka</i>	38
4.5.2 Ěmické označení	40
5 BDSM jako sexuální setkání.....	41
5.1 BDSM a sex	41
5.2 BDSM a orgasmus	42
5.3 BDSM a vanilkový sex	43
5.4 Znásilnění jako erotická představa žen	44
6 Komunita	46
6.1 Ateliér	47
6.1.1 Srazy v Ateliéru	48
6.1.2 Provoz Ateliéru	50
6.2 Komunitní přátelství	51
6.3 On-line setkávání a internetová platforma.....	53

6.3.1 Můj profil na <i>lajfku</i>	54
6.3.2 Poznámky ke „komunitě“	55
7 Popularizace BDSM	56
7.1 Názory na popularizaci BDSM	56
7.2 Padesát odstínů mainstreamu: úspěch porno románu	57
7.2.1 Internetové šetření	58
8 Partnerství a vztahy v BDSM	60
8.1 „Experimenty“ v partnerství	60
8.2 Výběr partnera	61
8.3 Polyamorie	62
8.4 Polyamorický vztah u mých informátorů	63
Závěr	65
Bibliografie	68
Seznam příloh	73

Úvod

„Badatel je skromnější a zároveň ambicióznější než milovník kuriozit: snaží se pochopit struktury a mechanismy, které, byť z odlišných důvodů, unikají jak pohledu domorodce tak pohledu cizince (...)“¹

- Pierre Bourdieu

Ráda lidem pokládám otázky. Když jsem ale v prvním ročníku studia Sociální antropologie odjela se svými spolužáky do Jižních Čech, kde Akademie múzických umění spolu s Českou asociací paraplegiků pořádá přírodní víceboj Survival², abych zde „zkoumala“ sportovní aktivitu vozíčkářů (tehdy jsem význam slova neznala a netvrdím, že teď bych ho znala dokonale, rozhodně ale vím, že zkoumat nerovná se pokládat otázky), bylo mi jasné, že etnografka ze mě nikdy nebude. Najednou jsem pochybovala o tom, že ráda vedu rozhovor, že se ráda ptám, prostě jsem se na nic zeptat nedokázala. Viděla jsem neprolomitelnou bariéru mezi mnou a tělesně postiženými vrcholovými sportovci. Navíc jsem tehdy pochopitelně nečetla žádnou knihu o metodologii, jak nám bylo doporučeno, a přípravu tak omezila jen na četbu Murphyho *Umlčeného těla*. Protože jsme zde zároveň jako dobrovolníci pomáhali s organizací a s jednou ze spolužaček se dokonce vyhecovaly k tomu, že se samy 24hodinového extrémního závodu zúčastníme, rozhodně jsem nezažila „etnografickou nudu“, kterou někteří autoři popisují při vstupu do zkoumaného prostředí, ovšem...nezažila jsem ani samotný výzkum.

Najednou jsem zjistila, že to v podstatě JE výzkum...ale více výzkum sama sebe než kohokoliv jiného. Když jsem jela na kole do kopce, a byla jsem ráda, že jsem ho plus minus vyšlápla, najednou mě obrovskou rychlostí předjel vozíčkář na handbiku. V průběhu závodu jsme zažily několik velmi emotivních situací a já jsem si z celé akce odnesla: ok, tak oni nejsou „postižení“, já jsem „postižená“, když jdu do takového závodu bez vybavení, jen se starým kolem, bez přípravy a tréninku. Pomáhat s organizací ale jezdím na Survival už třetím rokem.

Vždycky mě zajímala sexualita a „exotické věci“. A z toho vzniká jasná kombinace: exotická sexualita. Rituály, fetišismus, masky... „*Chtěla bych o tom psát bakalářku...o sexu!*“ řekla jsem v prváku kamarádovi, načež jsem od něj dostala (jako

---

¹ BOURDIEU, Pierre. *Teorie jednání*. Praha: Karolinum, 1998, s.8

² závod se koná druhý červnový víkend v areálu AMU v Poněšicích, nedaleko Hluboké nad Vltavou.

vánoční dárek!) knížku *Otroci sexu* od Jana Januly. Kniha pojednává o množství sexuálních deviací formou dokumentace vybraných kazuistik z území České republiky a je složená z výpovědí lidí, kteří vyhledali odbornou pomoc, nebo kteří na základě svých preferencí spáchali přestupky či trestné činy a byli proto soudně stíháni. Autor je novinář a u každého případu byl uveden i pohled psychologa. Četla jsem ještě další literaturu o sexuálních deviacích a najednou jsem reflektovala svět, ve kterém sexualita může způsobit výrazný diskomfort, kde může ublížit na fyzickém i psychickém zdraví. Řekla jsem si, že tohle přece dělat nechci a toužila jsem po něčem, co by bylo netradiční a sladké zároveň. Chtěla jsem psát o sexualitě, to ano, ale jaksi s lehkostí, hravě...Na chvíli jsem na svůj zájem zapomněla...abych záhy objevila BDSM.

Zvědavosti, která mě přivedla k bádání mezi lidmi účastnicími se aktivit spjatých s konsensuálním sadomasochismem dominovala otázka, jak oni sami vnímají realizace svých sexuálních preferencí (BDSM hry). Zajímalo mě, co je jejich motivací ke hře a zda se hra může prolínat s dalšími oblastmi jejich života či nikoliv.

Ve svém textu se tedy zaměřím na BDSM jako hru a volnočasovou aktivitu. Nejdřív ze všeho s pomocí Huizingy³ a Winnicotta⁴ definuji *hru* a poté využiji teorii o amatérech a hobby Roberta A. Stebbinse⁵, na kterou navazuje Staci Newmahr přímo na poli výzkumu BDSM v americkém prostředí se svým článkem *Rethinking Kink: BDSM as serious leisure*⁶. S tématem *Hra v BDSM* je úzce spjaté také téma „Masek“ a proto je do kapitoly o *Hře* také zahrnu. Jen pomyslný krůček v tomto momentě dělí *Hru* ve společnosti *Masky* od rituálu, kterým realizace BDSM sexuality bezpochyby být může, jak dokazuje například *Luminais*⁷. O něm se zmíním jen okrajově.

Záhy po své první návštěvě terénu jsem se rozhodla zaměřit se ještě na dvě další témata: ptala jsem se na existenci „BDSM komunity“ uvnitř českého prostředí, tvořeného účastníky BDSM srazů a uživateli internetové komunikační BDSM platformy (na těchto dvou místech jsem našla participanty svého výzkumu) a také mě zajímalo, jaký názor mají tito lidé na popularizaci BDSM aktivit.

Svoji práci jsem rozdělila do osmi kapitol, nepočítám-li Úvod a Závěr.

---

³ HUIZINGA, Johan. *Homo ludens. O původu kultury ve hře*. Praha: Dauphin, 1971

⁴ WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005

⁵ STEBBINS, Robert A. *Serious Leisure*. Society, 2001, vol. 38, issue 4, s. 53-57

⁶ NEWMAHR, Staci. *Rethinking kink: Sadomasochism as Serious Leisure*. Buffalo, New York: Buffalo State College, 2010.

⁷ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, 2012.

1 BDSM

Kříž je scéna a my publikum. V záplavě rudých vlasů vidím provokativní úsměv. Chester si z množství dlouhých bičů vybírá jeden a ze vzdálenosti asi pět metrů - což je maximum, které prostor mučírny nabízí - začíná švihát dobrovolnici po zádech. Švihát? Vlastně ji hladí, protože s bičem umí obratně zacházet. Na tělo dívky, která může být jen o pár let starší, než jsem já, dopadají další a další rány a kůže okolo páteře se jí začíná zbarvovat do růžova a po chvíli má stejnou barvu jako její vlasy. Je to působivé a...sexy. Zavírám oči a snažím se z hlavy vyhnat hlasy, které mi říkají ne, tohle je špatně...a po pár minutách se mi to podaří.⁸

V této kapitole vysvětlím základní pojmy spojené s BDSM aktivitami, uvedu terminologii, kterou budu používat ve svém textu a dále seznámím čtenáře s charakteristikou jednotlivých realizací BDSM sexuality (her). Dotknu se také tématu normality v sexualitě.

1.1 Vysvětlení pojmu BDSM

Škála rozmanitých aktivit, které BDSM zahrnuje, je tak obsáhlá, že je nelehké poskytnout jasnou definici pojmu BDSM. Vybírám tedy tu, na které se shodnou autoři z akademické půdy s autory érické literatury⁹: „BDSM je výměnnou zkratkou vzniklou z prvních písmen slov *Bondage*, *Discipline* (BD), *Dominance*, *Submission* (DS), *SadoMasochism* (SM).¹⁰ *Bondage* znamená umělecké svazování lidského těla do erotických nebo provokativně exponovaných pozic a je jedním z oblíbených druhů aktivit v BDSM. Slovo *discipline*, disciplína či výcvik, ilustruje „nucenou“ poslušnost, příkazy a jejich uposlechnutí.¹¹ V obecném diskurzu se rozšířila představa, že to, co spojuje BDSM hry, je bolest.¹² Ani já sama jsem na začátku svého výzkumu neměla zcela jasnou představu o tom, co hry tvoří. V BDSM, jak upozorňují Weiss i Harviainen, jednotícím

---

⁸ z terénního deníku

⁹ HARVIAINEN, J.T. *Sadomasochist Role-Playing as Live-Action Role-Playing: A Trait-Descriptive Analysis*, International Journal of Role-Playing, Issue 2, Finland, 2011.

¹⁰ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.9

¹¹ tamtéž

¹² ilustraci tohoto jevu spatřuji například ve vyprávění vtipů o „sadu masu“ a přirovnávání k tomuto, když se jedná o něco bolestivého

prvkem není bolest, nýbrž *power-play*, tedy výměna sil a s ní související *role-playing* (hraní rolí).¹³ O *power-play* se ještě zmíním v následující podkapitole.

Lidé, kteří se věnují BDSM aktivitám, označují sami sebe jako BDSM pozitivní nebo ve zkratce "BDSM+¹⁴ (tuto zkratku budu používat ve své práci).

„Klasické“ (konvenční) sexuální chování, které neobsahuje znaky *power-play*, je émicky označováno jako *vanilkové (vanilla)*.¹⁵ Pro některé je *vanilkový sex* takový sexuální styk, při kterém „nejsou rozděleny role“¹⁶ nebo „sex bez hraček, kostýmů a hraní rolí“¹⁷.

1.2 Sexualita a normalita

Podle Foucaulta je normalita určována konvencí. Tedy, abych ve skupině lidí, do které patřím, byla považována za „normální“, potřebuji své chování směřovat (a usměrňovat) přesně po ose zavedené konvence, která je platná uvnitř této skupiny lidí, např. uvnitř jednoho státu. A právě sexualita, jako součást kultury, tedy jako jeden z projevů života ve společnosti, je podle Foucaulta přísně sledována a kontrolována, ovládána mocí; je posuzována řetězcem mocenských vztahů a z nich vyplývajících pravidel, represí a trestů.¹⁸ Je-li v rámci realizace jedincovy sexuality překročen zákon, represivně zasahuje Moc ve formě trestního práva. Tímto směrem (tedy popisem sexualit, jejichž realizací dochází k překročení zákona) se ale následující text ubírat nebude, jak jsem již zmínila v Úvodu.

1.2.1 Klasifikační nástroje hodnocení normality v sexualitě

Ačkoliv pro tento text hraje lékařská rozdělení jen zanedbatelnou roli a já jako jeho autorka (studující na Katedře sociálních věd) bych se v něm nejraději soustředila zejména na to, jak své chování charakterizují a co při takovém prožívají insideři - reprezentování

---

¹³ HARVIAINEN, J.T. *Sadomasochist Role-Playing as Live-Action Role-Playing: A Trait-Descriptive Analysis*, International Journal of Role-Playing, Issue 2, Finland, 2011, také WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. Anthropologica, 48, 229-245, 2006

¹⁴ vlastní výzkum

¹⁵ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.22

¹⁶ vlastní výzkum

¹⁷ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. Anthropologica, 48, 229-245, 2006

¹⁸ FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality I*. Praha: Hermann a synové, 1999, s.33

participanty mého výzkumu - považují za důležité vysvětlit na tomto místě lékařský termín *parafilie* a představit klasifikační nástroje, pomocí kterých je dnes hodnocena normalita sexuálních preferencí.

Termín *parafilie* užívá od roku 1980 *Diagnostický a statistický manuál* (DSM) vydávaný Americkou psychiatrickou asociací.¹⁹ V odborném diskurzu ale existoval již dříve, odlišnou sexualitu tak definovali Sigmund Freud i americký sexuolog John Money²⁰. Pojem nahradil dříve používané označení *sexuální deviace* či *sexuální úchylka*. Etymologicky jde o umělou složeninu řeckých slov *para* (vedle) a *filia* (láska, přátelství).²¹

Nejnovější vydání DSM (DSM-V) z května 2013 nově (oproti DSM-IV)²² odlišuje *parafilie*, neboli parafilické chování (*paraphilia*, *paraphilic behavior*) od *parafilických poruch* (*paraphilic disorders*). Druhý jmenovaný pojem je zde definován jako „*parafilie, která soustavně způsobuje jedinci distres nebo újmu nebo odchylka, jejíž uspokojení může mít za následek osobní újmu nebo ublížení na zdraví jedince či dalších lidí.*“²³ Parafilickým chováním tedy můžeme rozumět takové chování, které je odlišné od tzv. parafilické poruchy tím, že nezpůsobuje distres ani psychickou či trvalou fyzickou újmu samotnému jedinci i lidem v jeho okolí. Druhým klasifikačním nástrojem vedle DSM je Mezinárodní klasifikační systém nemocí a přidružených zdravotních problémů (MKN)²⁴, originálním názvem *International Classification of Diseases and Related Health Problems* (ICD), který vydává Světová zdravotnická organizace (WHO). Tento je revizován jednou za 10 až 15 let, jednou ročně ale vycházejí jeho drobné aktualizace a jednou za tři roky je aktualizován ve větší míře. Různé zdravotnické organizace jednotlivých zemí si podobu MKN dále upravují dle vlastního uvážení nebo na základě vlivů dalších organizací.

1.2.2 Klasifikace sadomasochismu

Velká část her v BDSM (nikoliv však všechny) zahrnuje dvě k sobě komplementární preference zařazené výše zmíněnými nástroji mezi parafilie: sadismus a masochismus. Diagnostický a statistický manuál duševních poruch ve svém čtvrtém vydání

---

¹⁹ WEISS, Petr. *Sexuální deviace. Klasifikace, diagnostika a léčba*. Praha: Portál, 2008, s. 31

²⁰ HARTL, Pavel; HARTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. Praha : Portál, 2004, s. 110 a 241.

²¹ HARTL, Pavel; HARTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. Praha : Portál, 2004, s.63

²² AMERICAN PSYCHIATRIC ASSOCIATION. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: DSM-IV*. Washington, DC: American Psychiatric Association., 2000.

²³ AMERICAN PSYCHIATRIC ASSOCIATION. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: DSM-V*. Washington, DC: American Psychiatric Association, 2013. (překlad autorka)

²⁴

(DSM-IV) definuje sadismus jako „sexuální vzrušení ze způsobování bolesti druhému“ a masochismus jako „sexuální vzrušení z prožívané bolesti“.²⁵ Konsensuální sadomasochismus tedy na základě výše popsaného můžeme dle DSM zařadit mezi parafilické chování (nikoliv mezi parafilickou poruchu). MKN-10, aktuálně platný v České republice, klasifikuje sadomasochismus jako „preferenci sexuální aktivity, která zahrnuje působení bolesti, ponížení nebo omezování osobní svobody. Jestliže subjekt raději takovou stimulaci přijímá, jde o masochismus, jestliže jí sám provádí, pak jde o sadismus. Subjekt často pociťuje sexuální vzrušení jak ze sadistických, tak masochistických aktivit.“²⁶ MKN-10 řadí sadismus a masochismus mezi „Poruchy sexuální preference“²⁷. Ovšem jiné země (Dánsko již v roce 1995, Švédsko v roce 2009, Norsko 2010²⁸ a Finsko 2012²⁹) ho již ze seznamu nemocí vyřadily. Důvodem byla především skutečnost, že klasifikace lidí na základě jejich sexuálních preferencí se podílela na stigmatizaci těchto osob.³⁰

Jak ale vyplývá z mého výzkumu i ze závěrů prací amerických autorek a autorů,³¹ erotické vzrušení z přijímané či způsobované bolesti není jednotícím prvkem BDSM. Charakteristickým znakem BDSM her je spíše *power-play*³², tedy konsensuální výměna sil, akt, ve kterém jeden partner jedná jako nadřazený a druhý jako podřazený. Patrick Califia-Rice, spisovatel a autor esejů o BDSM sexualitě, říká, že současné BDSM je více o *power-play* a méně o bolesti³³. Stejně tak, slovy jednoho z informátorů ve výzkumu Margot Weiss: „Není to o bičích a řetězech, je to o výměně sil.“³⁴ O výměně sil už DSM ani MKN nehovoří.

---

²⁵ *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: DSM-IV*. Washington, DC: American Psychiatric Association., 2000

²⁶ SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE. Mezinárodní klasifikační systém nemocí a přidružených zdravotních problémů. 10.revize (MKN-10). *Poruchy osobnosti a chování u dospělých*.

²⁷ tamtéž

²⁸ JOZÍFKOVÁ, Eva. *Revize F65.5: Sadomasochistický sex jako alternativa a nikoliv jako porucha*. 2011 *Sexuolgia – Sexology*, 11: 20-23

²⁹ POSPÍŠIL, Marek. *Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM*. Olomouc, 2013. diplomová práce (Mgr.). Univerzita Palackého v Olomouci. Filozofická fakulta, s.21

³⁰ JOZÍFKOVÁ, Eva. *Revize F65.5: Sadomasochistický sex jako alternativa a nikoliv jako porucha*. 2011 *Sexuolgia – Sexology*, 11: 20-23

³¹ např. WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 48, 229-245, 2006

³² vlastní výzkum nebo také WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 8, 229-245, 2006

³³ tamtéž

³⁴ „It's not about whips and chains, it's about power exchange.“ (překlad autorka) WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 48, 229-245, 2006

1.3 Rozdělení rolí v BDSM

BDSM je „sexuální role-playing“.³⁵ Role partnerů jsou v binární opozici *nadřizený partner-podřizený partner* nebo, chceme-li *dominance-submise* a jejich platnost je determinována trváním hry; po jejím ukončení role pozbývají platnosti.³⁶

1.3.1 Dominantní partner ve hře: „Top“

V BDSM je dominantní partner ten, který se chová nadřizeně k submisivnímu partnerovi či partnerům. Je nazýván nejčastěji *Dominant, Top, Dom, D, Pán* (poslední zmiňované je spíše citově zabarvené)³⁷. V anglicky mluvícím prostředí je to také *Master, Sir, Lord*.³⁸ Počítá se s genderovým rozlišením: dominantní partnerka ve hře je *Domina, Paní* (opět se používá v citově zabarveném kontextu), respektive *Dominatrix, Mistress, Lady*.³⁹

1.3.2 Submisivní partner ve hře: „bottom“

Submisivní partner vystupuje ve hře podřizeně vůči dominantnímu partnerovi/partnerům. Používá se označení *bottom* (v psané podobě cíleně s malým počátečním písmenem, aby bylo zvláště jasně jeho postavení ve hře)⁴⁰ nebo *submisiv, S, otrok, sub, subík* (pro muže), *otrokyně, subinka, subka* (pro ženy). Běžné je také označení *čubka*.⁴¹

V této práci budu pro přehlednost užívat anglické terminologie: *Top* a *bottom*, ačkoliv se v českém kontextu tato označení používají spíše v psaných textech, v běžné mluvě jsem je nezaznamenala: moji informátoři mluví většinou o *Dominantovi, Domině* nebo *Děčku (D), Esku (S) subince* nebo *subíkovi*. Označení *Dominant* a *Submisiv* používat nebudu, protože jsou příliš zavádějící, označují spíše roli jedince ve vztahu, nebo jeho

---

³⁵HARVIAINEN, J.T. *Sadomasochist Role-Playing as Live-Action Role-Playing: A Trait-Descriptive Analysis*. International Journal of Role-Playing, Issue 2, Finland, 2011.

³⁶ vlastní výzkum

³⁷ vlastní výzkum

³⁸ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s. 11

³⁹ tamtéž

⁴⁰ tamtéž

⁴¹ vlastní výzkum

většinové BDSM zaměření, to je ale nutné odlišit od jednotlivé hry, kdy může např. dominantní žena chtít pro změnu vyzkoušet opačnou roli, a po dobu konkrétní hry je zkrátka *bottom*.

1.4.3 *Zvládám obojí* aneb Switch

Samostatnou kategorií, která je v rámci BDSM rozlišována, je *switch*, tedy BDSM+ člověk, který sám sebe neřadí pevně na jednu či druhou stranu erotického spektra dominance-submisivita⁴². Jinými slovy, je pro něj eroticky vzrušivá nadřazená role stejně jako podřazená (i když ne vždy je to 50:50). Setká-li se tedy při hře Switch s jiným Switchem, role jsou vybrány po dohodě. Eternal, jedna z mých informátorek, se charakterizuje jako specifický Switch: ačkoliv její dlouhodobý partner je dominantní a ona vůči němu submisivní, vzrušuje ji představa chovat se dominantně k jiné dívce (k jinému muži nikoliv).⁴³

Ani předchozí označení (Top, bottom) - jak se shodují moji partneři ve výzkumu a návštěvnici Ateliéru, se kterými jsem téma diskutovala - nejsou vždy dogmatická: někteří se například charakterizují jako z 80 % dominantní, 20 % submisivní (platí v rámci BDSM), tedy při hře mohou být jednou Top, podruhé bottom (platí v rámci jednotlivé hry). Dále také někteří, definující sami sebe jako pouze dominantní či pouze submisivní (v rámci BDSM), hodnotí kladně občasnou výměnu rolí.⁴⁴ Nezaznamenala jsem český ekvivalent pro *Switche - Přepínač* či *Měnič* zřejmě není příliš sexy slovo - ale často se můžeme setkat s přechýlením do ženského rodu: *Switchka*⁴⁵.

1.5 Charakteristika BDSM her

Devon a Miller používají pro označení konkrétní, jednotlivé realizace BDSM sexuality pojem „scene“, které může mít, jak vysvětlují, dvojí význam (stejně jako v češtině): zaprvé je to *BDSM scéna* jako celkové označení aktivit, které spadají pod kategorii BDSM, tedy obdobně jako se slovo scéna používá např. pro spojení *punková*

---

⁴² vlastní výzkum, také DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadoomasochism*, s.13

⁴³ rozhovor s Eternal

⁴⁴ vlastní výzkum

⁴⁵ vlastní výzkum

scéna a zadruhé scéna jako *performance*, tedy jednotlivá BDSM hra, která má začátek a konec, stejně jako konvenční sexuální setkání (vanilkový sex). Pro odlišení obou „scén“ používají výše zmiňovaní autoři pro jednotlivou aktivitu spojení „doing a scene“⁴⁶. To je dle mého názoru lehce kostrbaté. Já se budu držet terminologie v rámci *hry*, využiji tedy označení *hra* (*play*) pro jednotlivou BDSM realizaci, a *hraní* (*playing*) pro vyjádření děje hry a budu tak používat přímo jazyk svých informátorů, kteří jednotlivé realizace označují jako *hry* nebo *hrátky* a jako slovesa pro své aktivity využívají právě slovesa *hrát si* nebo *akčnit*. Loco, switch muž, shrnuje aktivity pod pojem „úchylačení“.⁴⁷

Tam, kde by pro zachování významu věty bylo nevhodné použít termín „hra“, nahradím toto označení pojmenováním „scénka“.

1.6 Pravidla a bezpečnost

Základním imperativem či pravidlem v BDSM je tzv. SSC (Safe, Sane and Consensual)⁴⁸, tedy trojí pravidlo bezpečné, přičetné a oboustranně odsouhlasené aktivity. Na adresu SSC se ale snesla z řad BDSM+ vlna kritiky, protože v podstatě nevystihuje pravou podstatu BDSM her: nelze s jistotou zaručit, že aktivity jsou „bezpečné“.⁴⁹ V roce 1999 navrhl Gary Switch na nejstarší sdružující a edukativní platformě podporující BDSM+ osoby⁵⁰ používání nové základní filozofie BDSM, kterou pojmenoval RACK (zkratka pro Risk Aware Consensual Kink). Switch přirovnává BDSM k horolezeckému sportu: nikdy nebude 100 % bezpečné, existuje pouze méně bezpečné a více bezpečné, a proto by každý, kdo provozuje BDSM aktivity, měl být seznámen s tím, jak je provozovat co nejbezpečněji.

Dalším specifickým prvkem BDSM hry je možnost použití *stopky* (*safe word*)⁵¹, předem domluveného slova, kterým bottom může kdykoliv ukončit hru. Bezpečnostními slovy se podrobněji zabývám v podkapitole Jazyk v BDSM hře. Existence bezpečnostních

---

⁴⁶ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s. 8

⁴⁷ rozhovor s Lokem

⁴⁸ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.5, obecně

⁴⁹ rozhovor s Tabron

⁵⁰ THE EULENSPIEGEL SOCIETY. Dostupné z <http://tes.org>

⁵¹ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.22

filozofií (SSC, RACK) a bezpečnostního slova, jak se shodli moji informátoři, odlišuje BDSM aktivity od násilných sexuálních aktů.

1.7 Obrácená moc

Síla přichází v BDSM „zespodu“.⁵² „Bottom poslouchá příkazy jen proto, protože sám chce. Konsensuálním zmocněním je vlastně výměna sil. Protože bottom se poddává vlastní vůli, kdykoliv může přestat. Moc tedy v sadomasochismu proudí zesdola vzhůru.“⁵³ Je s politováním, že se již nemůžeme dotázat Foucaulta, jak na takovou moc pohlíží, nicméně sám napsal, že osoby (například občané jednoho státu) se podřizují Moci (reprezentované například státními orgány) jen proto, že jim z podřízení se plynou kromě represí také výhody (požitky).⁵⁴ „Není to dominant, kdo má moc,“ doplňuje Lord.

1.8 Aftercare

Specifickým prvkem BDSM her je Aftercare.⁵⁵ Jedná se o následnou péči (Top pečuje o svůj submisivní protějšek) po proběhlé hře. Význam rolí sice ještě doznívá, ale už nejde o samotnou aktivitu (hru); v této poslední fázi hry se oba hráči věnují vanilkovým aktivitám, jde o líbání, hlazení, povídání si o průběhu scénky. Aftercare může být i klasický sex po scénce.

1.9 BDSM jako *Serious leisure*

S termínem *Serious leisure* přichází poprvé v roce 1982 Robert A. Stebbins⁵⁶. Ten zkoumal aktivity, kterým se lidé věnují ve volném čase, tedy mimo vykonávání zaměstnání nebo studia. Na základě výzkumu množství amatérů (amateurs) a lidí, věnujících se nějakému zájmu (hobbyists), konkrétně horolezectví nebo amatérskému muzikálovému

---

⁵² vlastní výzkum

⁵³ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.15

⁵⁴ FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality I*. Praha: Hermann a synové, 1999, s.49

⁵⁵ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.20

⁵⁶ STEBBINS, Robert A. *Serious leisure: A conceptual statement*. Pacific Sociological Review, 1982:25, 251-72.

zpěvu, popsal *Serious leisure* (do češtiny ho přeložíme asi nejlépe jako „vážný zájem“ či „dlouhodobý koníček“) jako „stálé a systematické hledání amatérských a dobrovolnických aktivit a koníčků, které zaujímá jeho účastníky svou komplexností a stálými výzvami. Toto hledání je dlouhotrvající a je založené na schopnostech, znalostech a zkušenostech nebo kombinaci všech těchto tří faktorů. (...) Při získávání a využívání těchto nabytých zkušeností tito dobrovolníci a amatéři získávají pocit sledování kariéry, podobně jako ti, kteří zastávají vysoké a rozvinuté funkce v zaměstnání. S tím rozdílem, že *Serious leisure* nenabízí žádné nebo téměř žádné platy a odměny“.⁵⁷

Všechny z charakteristik *Serious leisure* jsem pozorovala u participantů mého výzkumu. Stejně tak Newmahr, která přímo spojila BDSM a *Serious leisure* ve svém článku *Rethinking Kink: BDSM as Serious leisure*⁵⁸ (její článek jsem si přečetla až na konci výzkumu). Věděla jsem, že BDSM je „zábava“, protože to bylo nejčastější stanovisko mých informátorů; věděla jsem, že okolo pražského BDSM klubu existuje nějaké „komunitní přátelství“, jak to nazval Lord, a viděla podobnost s tím, co popisuje Luminais u BDSM komunity v Texasu⁵⁹, ale nevěděla jsem, jak to pojmenovat. Toto rozvedu více v kapitole Komunita.

---

⁵⁷ STEBBINS, Robert A. *Serious Leisure*. Society, 2001, vol. 38, issue 4, s. 53-57

⁵⁸ NEWMahr, Staci. *Rethinking kink: Sadoomasochism as Serious Leisure*. Buffalo, New York: Buffalo State College, 2010

⁵⁹ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, 2012, s.45

2 Exotická sexualita v etnografii

Zvoním na zvonek s nápisem „Ateliér“. Dveře se otevírají, vstupuji a jdu dál po chodbě. Naproti mi přichází vysoký, rozesmátý kluk. Má na sobě tričko s nápisem Security a podle postavy má rád posilovnu. Najde mě na seznamu hostů a vede mě do hlavní místnosti. „Chceš si dát něco do šatny?“ ptá se stejně mile, jako mě před chvílí pozdravil. „– Asi deštník. Můžu si ho roztáhnout?“, ptám se vtipně, a když sejdeme po schodech k šatně, už vidím, jak se skupinka lidí u baru směje. „Jasně, klidně si ho roztáhni,“ říká další kluk, blondák se svaly podobnými tomu, kdo mi přišel otevřít. Takové typy jsem tady nějak nečekala... „Vítej mezi úchyly,“ říká někdo, a já najednou nechápu, proč jsem se bála sem jít. Bude to zábava, tím už jsem si jistá.⁶⁰

Jak připomíná Vrhel, v etnologickém kontextu se sexualita obecně objevuje především mezi tématy jako jsou manželství, regulace incestu, promiskuita, zraní; velmi hojně jako součást studia iniciací a genitálních mutilací, a „v neposlední řadě také v rámci popisování *sexuálních úchylek*, tedy parafilii“⁶¹. Jedním z nejvášnivějších zájmů antropologie zkrátka vždy bude zkoumání toho podivuhodného, bizarního a neobvyklého a právě sexualita, která nabízí široký výběr témat ke studiu, nemůže být výjimkou. Ačkoliv díla „*cestovatelů, misionářů, vládních úředníků a naturalistů*“,⁶² která jako první popisují sexuální rituály přírodních národů a vzdálených kultur,⁶³ slouží dnes spíše k pousmání a nemůžeme je dnes nahlížet jako spolehlivé zdroje, Vrhel podotýká: „*Přesto však lze říci, že tato zakladatelská díla podněcovala představy o tom, jak jsou rozličné stránky lidské sexuality utvářeny, uspořádány, strukturovány oním jevem, jež antropologové obvykle nazývají kulturou.*“⁶⁴

---

⁶⁰ z terénního deníku

⁶¹ VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.13

⁶² VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.14

⁶³ Vrhel uvádí např. Kapitoly o přírodě Plinia Staršího, z nichž cituje: „V sousedství Nasamonů sídlí Machlyové, kteří jsou obojího pohlaví a stýkají se spolu střídavě; Aristotelés dodává, že mají pravý prs mužský, levý ženský.“ Plinius Starší. Kapitoly o přírodě. Vybral, přeložil, vysvětlivkami a seznamem vlastních jmen doplnil František Němeček. Praha: Svoboda 1974.

⁶⁴ VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.14

2.1 Sexualita vs.sexuální kultura

Vrhel dále nabízí rozlišení mezi „sexualitou“ a „sexuální kulturou“. Na tomto místě se tedy dostáváme k definici (jedné z mnoha) pojmu sexualita tak, jak ji nabízí Suzanne G. Frayserová: „*Lidská sexualita, to je systém sestávající z biologických, sociálních, kulturních a psychologických atributů, které se navzájem překrývají a prolínají, produkující sexuální vzrušení nebo orgasmus, a které, ač nikoliv, nutně, jsou spjaty s reprodukci.*“⁶⁵ Naproti tomu sexuální kulturou rozumí Vrhel „*komplex vzorců, jež tvarují, strukturují a kontrolují veškeré projevy sexuality, a to od narození do smrti u všech členů společnosti.*“⁶⁶ Jako příklad uvádí skutečnost, že sexualita může být v každé společnosti spjata s jinými dalšími součástmi kultury: někde je to náboženství, jinde to může být třeba folklorní pojetí přírodních věd. Jinými slovy, oddělíme li „násilně“ sexuální obyčej jednoho společnosti od jeho kulturního kontextu, může tento obyčej zcela ztratit svůj význam.⁶⁷

2.2 Etnografický výzkum sexuality

Dvacátá léta 20. století přináší novou orientaci sociálních věd. Spekulace ustupují empirickému poznání a do popředí se dostává terénní výzkum a popis exotických kultur.⁶⁸ Na pomyslnou scénu zkoumání sexuality přichází britský sociální antropolog Bronislaw Malinowski, který ve své dnes již kultovní monografii *Sex a represe v divošské společnosti* (1927)⁶⁹, vycházející z výzkumu na Trobriandských ostrovech, popírá jednu ze stěžejních hypotéz freudovské školy. Tzv.oidipovský komplex se podle Malinowského projevuje především v naší patrilinéární, indoevropské rodině, založené na křesťanské morálce a naopak v matrilinéárních společnostech, jak dokládá i jeho vlastní výzkum, jej právě díky odlišným vlivům společenského uspořádání pozorovat nemusíme. Rodinný komplex tedy podle Malinowského vzniká působením určitého typu uspořádání na lidskou mysl, není univerzálním projevem lidské psychiky, jak tvrdil Sigmund Freud⁷⁰. Malinowského druhá

---

⁶⁵ překlad pochází od Vrhela, z anglického originálu *Human sexuality. The Whole is More Than the Sum of Its Parts*. In: SUGGS, David N. – MIRACLE, Andrew, W., ed. *Culture, Biology and Sexuality*, Athens: The University of Georgia Press, 1999

⁶⁶ VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.15

⁶⁷ VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.15

⁶⁸ tamtéž

⁶⁹ česky vychází až roku 2007, Vrhel tedy v roce 2002 cituje z originálního vydání z roku 1927.

⁷⁰ MALINOWSKI, Bronislaw. *Sex a represe v divošské společnosti*. Praha: SLON, 2007 (všeobecně)

kniha věnovaná sexualitě, *Sexual Life of Savages in North-Western Melanesia*,⁷¹ otevírá dveře pro další – deskriptivní – výzkumy sexuality. Vrhel shrnuje Malinowského dílo takto: „(...) každá kultura vlastní patrně jedinečnou konfiguraci hodnot, představ a vzorců chování, v nichž jsou zapuštěny, „kontextovány“ konkrétní formy sexuality.“⁷²

Na základě Malinowského díla se tedy začínají rýsovat dva typy kulturně antropologického výzkumu sexuality: komparativní a deskriptivní. První pohled na sexualitu nabízí *etnologie sexuality*, vycházející z komparativního výzkumu dvou či více odlišných kultur. Druhý z nich často nazýváme *etnografií sexuality* a rozumíme tím popis projevů sexuality v rámci jedné zkoumané kultury, subkultury nebo části jednoho společenství a v rámci doby, kdy se tento výzkum vyčleňuje, mluvíme nejčastěji právě o kulturách exotických, vzdálených⁷³. Současným antropologickým trendem je naopak již zkoumání západních společností, uvnitř kterých přirozeně existují segmenty lidí, u nichž lze zkoumat to, co můžeme nazvat „exotickou sexualitou“, a o toto se pokusím i ve své práci.

2.2.1 BDSM v současné etnografii

BDSM, jako exotický druh sexuality, nabízí pro etnografa široké množství možností zkoumání. Weiss ho například nahlíží jako jeden ze znaků postmodernity⁷⁴, Cutler se zaměřuje na volbu partnerů a rozložení síly⁷⁵. V českém akademickém prostředí zatím mnoho prací o BDSM nevzniklo: dlouhodobě se tématem zabývá Eva Jozífková, která psala například disertační práci na téma *Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu*. Hranici konsensuality a nekonsensuality v BDSM vztazích zkoumala mezi návštěvníky brněnských BDSM srazů z pohledu psychologie Zdeňka Mourová z Masarykovy univerzity v Brně, obhajoba práce však byla neúspěšná⁷⁶. Marek Pospíšil se

---

⁷¹ celým názvem *The sexual life of savages in north-western Melanesia : an ethnographic account of courtship, marriage and family life among the Natives of the Trobriand Islands*. (with a preface by Havelock Ellis) London, 1929. (česky dosud nevydáno)

⁷² VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*, s.14

⁷³ tamtéž

⁷⁴ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 8, 229-245, 2006

⁷⁵ CUTLER, Bert. *Partner Selection, Power Dynamics, and Sexual Bargaining in Self-Defined BDSM Couples*. San Francisco, California: The Institute for Advanced Study of Human Sexuality, 2003.

⁷⁶ Mourová, Zdeňka. *Dominance, submisivita a hranice ve vztazích*. Brno, 2012. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Protože práce nebyla obhájena, neuvádím ji v seznamu literatury.

věnoval procesu *coming outu* u BDSM+ lidí⁷⁷ a stejné téma zpracovala Zdeňka Řezníčková, v tomto případě se ale zaměřila na návštěvnice-ženy a místem jejího zkoumání byl, stejně jako v mém případě, pražský Ateliér.

BDSM je zdrojem pro zkoumání normality, komunity, identity, statusu, rituálu, habitusu či moci. Všechna tato témata zpracovává Luminais z Washington State University ve své disertační práci⁷⁸. Právě proto, že se jedná o disertační práci, je zde pro zkoumání rozličných témat prostor a velké množství informací, které obsahuje, tak nepůsobí zmatečně.

Protože se budu zabývat tématy hry, komunity a popularizace, budu vycházet především z novějších textů tří amerických autorek (práce vyšly v letech 2006, 2010 a 2012) . Nyní tyto práce stručně představím.

Prvním současným etnografickým textem, se kterým jsem se na téma BDSM setkala, je právě disertační práce Luminais z roku 2012, *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Luminais velmi citlivě popisuje BDSM (kinky) komunitu ve státě, kterému se přezdívá *Cactus*. Autorka ukazuje intenzivní rozkoš (sex) a intenzivní bolest (násilí) jako prostředníky pro vytvoření liminálního stavu a následnému vytvoření nové identity, tedy srovnává BDSM sexualitu s přechodovými rituály.⁷⁹

Text Margot Weiss *Working at Play: BDSM Sexuality in the San Francisco Bay Area* představuje komunitu „BDSM participants“ či „players“ v San Francisku a přichází s termínem „working at play“, kterým popisuje BDSM hry, tvrdíc tak, že „práce“ (work) a „hra“ (play) v BDSM nefungují jako opozice⁸⁰. Autorka se také zabývá materiální kulturou, se kterou je podle ní praktikování BDSM spojené. Od stejné autorky je také článek *Mainstreaming kink*⁸¹, který se zabývá právě pohledem „nepraktikujících“ (non-practitioners) na BDSM aktivity. Tento aspekt ve své práci vynechám, nicméně článek použiji jako zdroj v kapitole o popularizaci BDSM.

Výborným zdrojem pro posouzení BDSM jako volnočasové aktivity, ke kterému se přikláním ve své balalářské práci, je text *Rethinking Kink: Sadoomasochism as Serious Leisure*

---

⁷⁷ POSPÍŠIL, Marek. *Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM*. Olomouc, 2013. diplomová práce (Mgr.). UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI. Filozofická fakulta

⁷⁸ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community*, Texas, USA. Washington: Washington State University, 2012.

⁷⁹ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community*, Texas, USA. Washington: Washington State University, 2012, s.16

⁸⁰ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 8, 229-245, 2006

⁸¹ WEISS, Margot. *Mainstreaming kink: The politics of BDSM representation in U.S. popular media*. *Journal of Homosexuality*, 50, 103-132, 2006.

od Staci Newmahr.⁸² Autorka využívá již zmiňovaný termín R.Stebbinse „serious leisure“ a aplikuje ho na svůj text, který představuje jako volnočasovou aktivitu.

2.2.2 Émická literatura

Ještě, než na následujících stranách přiblížím terénní výzkum, dovolím si zde upozornit na díla z per insiderů, které jsou psány jako návody „How to...“ Z émické literatury se zde zaměřím především na dílo z roku 1994 *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The Romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism* (tady už asi nepřekvapí, že jsem knihu dostala od stejného kamaráda, který mi daroval knihu o sexuálních deviacích zmiňovanou v úvodu) od amerických autorů Molly Devon a Phillipa Millera⁸³. Knihu jsem spolu s odbornou literaturou použila při tvorbě tohoto textu a jeho četba, která předcházela samotnému výzkumu, snad už sama o sobě může být chápána jako počátek zkoumání tématu.

Před navázáním osobních kontaktů s budoucími participanty výzkumu jsem informace, týkající se BDSM sexuality, hledala především na internetu a poněkud se v nich ztrácela. Kniha mi tak byla jakousi pochodní, která mě vyvedla ze tmy pochybností a nesprávně položených otázek a snad bez nadsázky ji proto mohu označit za „BDSM Bibli“, která kromě množství informací disponuje také další výhodou: je vtipná. Autoři se zkrátka baví a to jak na svůj účet či na účet ostatních BDSM+ lidí, tak na účet vanilkové, konvenční sexuality a konzervativní americké společnosti. Zároveň ale kniha se vši vážností představuje jednotlivé techniky v BDSM a způsob jejich bezpečného provedení a stává se tak kvalitním průvodcem výzkumníka, který se o této sexualitě chce dozvědět informace nikoliv z pohledu vědního, ale zkrátka z úhlu, který by měl každého etnografa zajímat nejvíce: z pohledu insiderů.

---

⁸² NEWMAHR, Staci. *Rethinking kink: Sadomasochism as Serious Leisure*. Buffalo, New York: Buffalo State College, 2010.

⁸³ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002.

3 Terénní výzkum a metodologie

„Budu spát v Praze,“ píšu mámě sms ze Zajíc party, protože jsem jí to zapoměla oznámit předtím. – „Snad ne u těch BDSM lidí,“ přichází mi blesková odpověď.⁸⁴

V předchozích dvou kapitolách jsem přinesla úvod do oblasti svého zkoumání a představila odborné práce autorů, kteří zpracovávali podobná témata jako nyní já. V této kapitole krátce vykreslím průběh terénního výzkumu a také představím jeho hlavní aktéry – duši výzkumu – informátory, kteří mi poskytlí rozhovory a prostor pro zúčastněné pozorování. Na závěr kapitoly uvedu cíle bakalářské práce, tedy výzkumné otázky, které jsem si zvolila pro své bádání. Výsledky výzkumu uvedu v následujících samostatných kapitolách.

3.1 Realizace terénního výzkumu

Terénní výzkum jsem prováděla mezi BDSM+ lidmi v období března 2013 až června 2014⁸⁵. Mými informátory jsou lidé, se kterými jsem se seznámila při osobním setkání na *Zajíc party*, o které budu podrobněji psát v kapitole Komunita, a uživatelé internetové BDSM platformy. S prvním informátorem jsem se seznámila – neznajíc na samém začátku právě ještě množství dalších možností – odpovědí na jeho inzerát, publikovaný na webových stránkách zaměřených na poptávky a nabídky. S dalšími budoucími participanty výzkumu jsem se již setkala buď na BDSM srazech v Ateliéru nebo pomocí internetové komunikační BDSM platformy.

Jednotlivé rozhovory jsem většinou uskutečňovala v pražských a pardubických čajovnách, které se ukázaly být příznivým místem pro nerušené rozhovory, a zaznamenávala je na digitální nahrávací zařízení. Dalším výhodným místem byly v letních měsících venkovní prostory, jako například parky.

---

⁸⁴ z terénního deníku

⁸⁵ Jako oficiální „začátek výzkumu“ označuji dobu, ve které jsem navázala kontakt se svým prvním informátorem, tedy březen 2013. Pražský Ateliér jsem ale navštívila poprvé už v únoru 2012, kdy se zde konal ples v maskách a od té doby jsem se věnovala výzkumu internetových zdrojů a již zmiňované émičké literatury.

3.2 Participanti výzkumu

Celkově jsem uskutečnila 7 strukturovaných rozhovorů (s páry jsem realizovala společné interview) s 10 lidmi. Genderové složení je 2 ženy a 8 mužů, ve věku 24-43 let. Z émické perspektivy je to jedna submisivní žena, jedna switch žena, čtyři switch muži a čtyři dominantní muži.

Z rozhovorů se v mnoha případech vyvinula dlouhá a podnětná diskuze, která dala základy pro rozvoj jednotlivých kapitol bakalářské práce. Všichni informátoři jsou v pracovním procesu, ti, kteří studují, si příležitostně přivydělávají. V BDSM kontextu, tedy na internetové platformě, webových stránkách BDSM klubu či na srazech vystupují BDSM+ lidé pod přezdívkou. Ve většině případů ale při seznamování se s ostatními (ať už online nebo prostřednictvím osobního setkání) sdělují i své křestní jméno a pokud se například s dalšími účastníky srazu znají delší dobu, pochopitelně se znají celým jménem a je už tedy jen na nich, jak se mezi sebou oslovují na BDSM srazech. Při seznamování v Ateliéru je používání nicku nebo vlastního jména také na uvážení konkrétního člověka a situace, většinou se mi ale návštěvníci Ateliéru představili přezdívkou i vlastním jménem a bylo tak na mě, jak je budu oslovovat.

S ohledem na přislíbenou anonymitu zde jména ani přezdívky neuvádím, respektive jsem všechny přezdívky změnila. Dále také nebudu uvádět jiné informace, než jsou émické role, již jsem zmínila zapojení do pracovního procesu či studium a dále také v práci uvádím partnerské vztahy informátorů. Následuje seznam participantů výzkumu:

Swing – muž, 32 let, switch, zaměstnaný

Cyrano – muž, 43 let, switch, zaměstnaný

Eternal – žena, 24 let, switch, zaměstnaná

Lord – muž, 25 let, dominantní (Top), zaměstnaný

Loco – muž, 25 let, switch, studující a OSVČ

Absolute – muž, 25 let, dominantní (Top), student

Dark – muž, 33 let, switch, zaměstnaný

Michael – muž, 34 let, dominantní (Top), zaměstnaný

Picasso – muž, 38 let, dominantní (Top), zaměstnaný a studující

Dignidad – žena, 28 let, submisivní (bottom), zaměstnaná

Pod reálnými přezdívkami uvedu ty osoby z českého prostředí, které jsou pod těmito jmény již veřejně (například vystupují v médiích a na akademické půdě)⁸⁶, či v rámci komunity (organizují srazy nebo jsou majiteli BDSM klubu) známé a které mi k citování či parafrázování daly souhlas.

3.3 Důležité poznámky k výzkumu

Všichni, kteří se zúčastnili mého výzkumu, jsou heterosexuální, tedy svého romantického partnera si vybírají mezi osobami opačného pohlaví. Dvě osoby ale příležitostně projevují zájem o erotické setkání s osobou stejného pohlaví.

Jsem si vědoma toho, že mnou vybraný vzorek účastníků výzkumu nemusí být dostatečně reprezentativní, co se týká rozložení érických rolí (ve výzkumu například není žádná dominantní žena) a samotná kategorie žen je zde zastoupena pouze z 20 %. O vyrovnané obsazení jsem však na začátku výzkumu neusilovala a v průběhu jeho realizace jsem o něm příliš nepřemýšlela. Zastoupení žen, které může čtenář mé práce považovat za nedostatečné, je ale vyrovnáno především tím, že jsem se s nimi (a jejich partnery) setkala vícekrát a jejich názory se tedy do výzkumu promítnou dostatečně. Vzájemné sympatie, nikoliv snaha o pečlivost nebo o vyrovnanost vybraných informátorů z hlediska érických rolí či genderu, byly rozhodující pro poskytnutý prostor ve výzkumu, což zpětně hodnotím jako stěžejní pro jeho úspěšnou realizaci.

V několika případech jsem se svými partnery a partnerkami ve výzkumu navázala přátelský vztah, již nezávislý na původním účelu našeho setkání (poskytnutí rozhovoru). S některými z nich jsem následně chodila do Ateliéru. Ačkoliv polostrukturovaných nahrávaných dotazníků jsem provedla 7, prostor v mé práci dostávají i lidé, se kterými jsem se náhodně seznamovala právě v Ateliéru a téma s nimi diskutovala.

3.4 Výzkumné otázky

Svůj výzkum jsem zahájila v době, kdy jsem měla pevně ustanovenou jednu otázku, od které by se výzkum i následná práce měly odvíjet a kterou stále považuji za stěžejní: *Čím je BDSM sexualita pro „BDSM+“ člověka?*

---

⁸⁶ např. Lenka Křížová a Michal Altair Valášek byli v letech 2012 a 2013 hosty FHS UK a uskutečnili zde Besedu o BDSM sexualitě. Dostupné online <https://www.youtube.com/watch?v=mJXLBy8Mtok> a <https://www.youtube.com/watch?v=HTxKtE-0COQ>

Velmi záhy po uskutečnění druhé návštěvy Ateliéru ve mně začaly rezonovat další dvě otázky, které jsem následně analyzovala jako přínosné do svého výzkumu, a těmi jsou: *Existuje v rámci českého prostředí „BDSM komunita“, je používání tohoto termínu relevantní?* a *Jaké stanovisko zaujímají účastníci mého výzkumu k popularizaci BDSM aktivit?*

3.5 Improvizace, pochybnosti a emoce ve výzkumu

Ani zdaleka jsem nebyla po celou dobu probíhajícího výzkumu přesvědčena, že dělám vše správně a že jsem si vybrala téma, které mi bude akademicky i osobně přínosné...tedy ano, do svého tématu jsem byla „zamilovaná“ (jedna kamarádka prohlásila, že *„ta práce je tvoje dítě“*), ale nebyla jsem si vůbec jistá úspěchem svého „bádání“. Spíše, než že bych o výsledek usilovala, jsem v něj věřila a šla mu zpočátku jen malými krůčky naproti. Snažíc se vytvořit svůj první rozsáhlejší odborný text, postupně jsem zjišťovala, že informace v terénu se nechovají jako sáček instantní polévky a stačí je vysypat a přelít horkou vodou, ale že jsou spíše jako plody exotického ovoce, které rostou vysoko nad mýma nataženými rukama.

Můj poslední zamýšlený informátor (od rozhovoru jsem nakonec z časových důvodů upustila, nicméně jsem se s ním dvakrát potkala v Ateliéru) se mě po nabídnutém rozhovoru formou sms zeptal, jestli bych mu mohla předem poslat otázky, aby si je mohl promyslet. Odpověděla jsem mu záporně s vysvětlením, že už tak si *„může vše, co mi řekne, vymyslet, tím spíše, kdyby si mohl odpovědi na otázky připravit“* a přidala jsem – ve snaze přiblížit mu svoji pozici ve výzkumu, kterou jsem začala vnímat daleko podřízeněji, než se domníval - že je stejně lepší *„zkoumat to, co lidé dělají, než co mi říkají, protože můžou lhát...“* Seděla jsem v metru – a v tu chvíli mi došla závažnost situace: vzpomněla jsem si na Geertze a Marcuse a na jejich *Writing Culture*⁸⁷ a uvědomila jsem si, stejně jako mnozí moji kolegové přede mnou, že to, co nám informátoři řeknou, je zkrátka jen část té „pravdy“, kterou vlastně v konečném důsledku vytvářím já, psaním své práce.

Byla jsem si vědoma toho, že způsob, jakým jsem získala některé informátory (blíže v kapitole Komunita), může být pro mě nebezpečný, proto jsem se nejlépe cítila mezi lidmi, se kterými jsem se osobně seznámila v Ateliéru nebo mezi

---

⁸⁷ CLIFFORD, James and MARCUS, George E. *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*. University of California Press, 1986

participanty výzkumu, které tvořily partnerské dvojice (v jednom případě trojice, abych byla přesná, což objasním v poslední kapitole o partnerství v BDSM).

Další, spíše tedy úsměvnou epizodou z průběhu výzkumu bylo vysvětlování. Jako každý student „pumpřdlíkologií“⁸⁸ jsem si už zvykla vysvětlovat lidem, co studuji a troufám si říci, že to činím stále s velmi milým výrazem a především tak, že to lidi většinou zaujme. „*A co máš za téma?*“ následovalo samozřejmě po zmínce, že píšu bakalářskou práci. Odpovídala jsem bez zbytečných podrobností, stručně jsem vysvětlila základní fungování BDSM. Lidé samozřejmě reagovali různě, ale nejvíc mě rozesmálo, když se mě jeden mladší spolužák zeptal: „*A...nenutí tě oni dělat nějaký věci?*“ – „*Nenutí,*“ odpověděla jsem.

Další improvizací bylo vysvětlení tématu rodičům. Původně jsem se omezila jen na téma „sexualita“ a rodiče mě tak upozorňovali, kdykoliv měl v televizi běžet nějaký dokument nebo mi nosili výstřižky z novin, například o tom, že „*Češi nejsou se svým sexuálním životem spokojeni.*“ Tehdy jsem si řekla, že jim téma představím konkrétněji a alespoň budu moci přestat schovávat velkou knihu *Screw the Roses*, o které jsem mluvila v podkapitole o érické literatuře. Následně jsem rodičům téma popsala konkrétněji, což mělo za výsledek, že si máma půjčila v knihovně knížku *Sexualita bez tabu*.⁸⁹ Za několik dní vítězoslavně přišla, že už ví „*co je to to tvoje BDSM*“ a že nějaký známý herec nebo zpěvák nebo zkrátka „nějaká známá osobnost“ milovala, když na něj dívka před stykem močila. Protože mě zajímalo, kdo to byl, šla se mamka podívat do knížky. „*Hitler!*“ přišla vítězoslavně s odpovědí.

Další zábavný moment nastal, když jsem byla doma u jednoho z mých oblíbených participantů výzkumu. Přišel jeho otec a ptá se mě: „*A o čem vlastně píšete tu bakalářku?*“ – „*Oooo...sexualitě...*“ Geniální odpověď, pogratalovala jsem v duchu sama sobě. „*Tak to máte zajímavý,*“ odvětil.

„*Lenko, zkoumej si, co chceš, ale až tě tam rituálně zavraždí, budeš se divit,*“ dodal suše pro změnu můj táta na adresu výzkumu.

V terénu jsem sice zřídka kdy zažívala pocit „nepatřičnosti“, který reflektuje Iveta Hajdáková⁹⁰, nicméně na začátku výzkumu jsem často nevěděla, o čem je řeč nebo naopak

---

⁸⁸ ZAHRADNÍČEK, Tomáš. *Konce české pumpřdlíkologie*. Praha: MF Dnes, 20.10.2010 Dostupné online z <http://www.ceskasibir.cz/dok/d678.php>

⁸⁹ KUBÍK, Josef. *Sexualita bez tabu*. Brumovice: Carpe Diem, 2012. (knihu jsem nečetla, tedy ji neuvádím v Seznamu literárních zdrojů)

⁹⁰ HAJDÁKOVÁ, Iveta. *Břímě i hra: nepatřičnost, zranitelnost a emoce v etnografickém terénu in STÓCKELOVÁ, Tereza, ABU GHOSH, Yasar. (eds.). Improvizace v terénu a terénní praxi*. Praha: Slon, 2013.

– to bylo častější - co mám říct já. Když jsem byla na *Zajíc party* a její organizátorka Tabron, které jsem se zmínila o svém záměru a výzkumu, mi řekla, ať se v ten večer před účastníky party - nováčky v BDSM – nezmiňuji, původní zásada „informovat o výzkumu“ tedy šla hned při první příležitosti stranou; hlavní bylo respektovat pravidla terénu, kde jsem byla v podřízené roli, na druhou však v roli totožné s ostatními účastníky akce: to nahrávalo přirozené komunikaci a seznámení se s budoucími informátory.⁹¹

Emocí během výzkumu jsem zažívala mnoho, asi jako většina mých kolegů. Jako výhodu vidím, že jsem si vybrala téma, které zpracovává dobrovolnou aktivitu, jíž se věnuje skupina lidí ve volném čase nebo aktivitu, která vede k uspokojení jejich sexuálních potřeb, tedy činnost, která potenciálním informátorům přináší radost, nikoliv frustraci (žádný z informátorů nezmínil, že ho jeho sexuální preference nějakým způsobem výrazně omezují, ačkoliv je zohledňuje například při volbě dlouhodobého partnera, a samozřejmě sexuálních partnerů.)⁹²

Jak jsem již psala v Poděkování, bez „mých“ informátorů by tato práce nikdy nevznikla, nebo, přesněji řečeno, tento pokus o etnografii BDSM u nás by byl daleko zoufalejším, než je v této podobě. Nechci nyní shazovat svoji práci nebo svůj výzkum. Narážím ovšem na to, co jsem tušila už na začátku výzkumu a co jsem si velmi záhy potvrdila, tedy že zkoumání BDSM sexuality, v podstatě stejně jako zkoumání jakékoliv jiné sexuality, bude nejspíš vždy končit pokusem, zastaví se u nepotvrzených domněnek a intencemi o ukotvení, aby nakonec vyšlo najevo, že je jednoduše realizovatelné, ale složitě postižitelné, a to především pro svoji proměnlivost a – ano – přirozenost.

3.5.1 Poznámka k formátu práce

Na doporučení vedoucí práce (které se shodovalo s názorem původního vedoucího práce, PhDr. Tomáše Boukala, Phd.) bakalářská práce obsahuje úryvky z terénního deníku, který jsem si psala, když jsem navštívila Ateliér nebo měla nějaký silný zážitek z terénu. Jako přílohu dále uvádím svůj popis, jakousi reportáž, z BDSM srazu pro nováčky (*Zajíc party*), kterou jsem navštívila v květnu 2013. Zahrnuji ji především proto, že obsahuje popis terénu a alespoň částečně snad nastiňuje atmosféru, která panuje na těch z BDSM srazů, které jsou zamýšleny jako edukativní. Více o *Zajíc party* a srazech uvedu v kapitole Komunita.

---

⁹¹ více o *Zajíc party* uvádím v příloze č.1 *Zajíc party*

⁹² vlastní výzkum

Práci záměrně předkládám bez obrazových příloh, ačkoliv BDSM je vizuálně atraktivním tématem. Důvodů k tomu mám několik. V první řadě si nemyslím, že by bylo stěžejní rozšiřovat práci o fotografický materiál. Dále je v místě mého zkoumání zakázáno pořizovat audiovizuální záznamy (respektive povolení je poskytnuto pouze oficiálním fotografům a publikace podléhá přísným pravidlům), obrazová příloha by stejně nepocházela ode mě, což nechci. Možností by bylo přiložení fotek prostor Ateliéru, které jsou publikovány na webových stránkách, nicméně vzhledem k tomu, že tento již neexistuje a aktuálně se srazy přesunuly do nových prostor, nepovažuji to za užitečné. Moji představou je, že samotný text poskytne dostatek informací. Např. Luminais přikládá do své práce fotografie hraček a pomůcek svých informátorů: to dle mého názoru v této práci není nutné. Obrazového materiálu s tematikou BDSM je dostatek, tedy každý čtenář si ho může jednoduše vyhledat podle pojmů, které uvádím v práci. Dalšími ilustracemi a fotografiemi disponují knihy od autorů émické literatury.⁹³ Přikládám tedy jako přílohu obrázky, související s českým BDSM prostředím.

Jsem si vědoma delšího rozsahu práce. Protože jsem ale přímo do textu práce zahrnula i delší výpovědi a konverzace participantů (na místa, o kterých jsem přesvědčena, že je to smysluplné), samotný text není tolik rozsáhlý. Protože navíc používám poznámkový aparát, práce se jeví jako delší. Snažila jsem se ovšem, aby práce neobsahovala informace, které by mohly být hodnoceny jako nepřínosné.

---

⁹³ například DEVON, Molly and MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of SadoMasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002.

4 Sexuální hry

„Ve hře, a možná pouze ve hře, je dítěti nebo dospělému člověku povoleno být kreativní.“

- D.W.Winnicott, britský psychoanalytik⁹⁴

Jak jsem již psala, rozhodla jsem se zkoumat BDSM jako volnočasovou aktivitu a nahlížet na něj jako na Serious leisure. Tento text jsem pojmenovala „Sexuální hry“ z důvodu, že BDSM spadá do obou oblastí: jde o hru, jak rozeberu v této kapitole, a je „sexuální“, jak vyplynulo z mého výzkumu, i když k uspokojení sexuální potřeby dochází společně s několika dalšími jevy; to si ukážeme v následujících kapitolách.

4.1 Definice hry

Sledujeme-li něčí hru, ptáme se po tom, co je tím „fyzickým vzrušením“⁹⁵, v podstatě se ptáme *Co je motivací ke hře?* Co se týká definice hry, uvedu tu od Johana Huizingy, která je sice poměrně rozsáhlá, nicméně výstižná: *„Podle formy můžeme hrou souhrnně nazvat svobodné jednání, které je míněno „jen tak“ a stojí mimo obyčejný život, ale které přesto může hráče plně zaujmout, k němuž se dále nepřipíná žádný materiální zájem a jímž se nedosahuje žádného užitku, které se uskutečňuje ve zvlášť určeném čase a ve zvlášť určeném prostoru, probíhá řádně podle určitých pravidel a vyvolává v život společenské skupiny, které se rády obkloupují tajemstvím, nebo se vymaňují z obyčejného světa tím, že se přestrojí za jiné.“*⁹⁶

4.2 BDSM jako hra

Jak jsem již zmínila, realizací BDSM sexuality je hra, tedy jednání *„mimo obyčejný život“*.⁹⁷ Jak budu podrobněji popisovat v poslední kapitole, dominantní muži například nechtějí jako romantickou (stálou) partnerku ženu, která bude v civilním životě submisivní. Moji informátoři a návštěvníci BDSM srazů, které jsem měla možnost poznat, se také

---

⁹⁴ „In playing, and perhaps only in playing, the child or adult is free to be creative.“ (překlad autorka)

⁹⁵ WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005.s.53

⁹⁶ HUIZINGA, Johan. *Homo ludens. O původu kultury ve hře*. Praha: 1971, s.20

⁹⁷ tamtéž

výrazně distancují od vztahů, kde jeden partner není rovný druhému, od domácího násilí, sexuálního zneužívání a znásilnění⁹⁸. To v mém výzkumu utvrzuje myšlenku, že BDSM opravdu JE hra. Jak shrnuje Absolute: „*To je jasný, ten vztah je rovnoprávný, ok, teď máš dvě hodinky, dělej si se mnou, co chceš, ale počkej, až mě pustíš...* (smích). *Prostě to je hra, a jestli někdo říká, že to je opravdový, tak není.*“

4.3 Tělo a rituál v BDSM

BDSM jako rituálem se blíže zabývá Luminais⁹⁹, já se nyní v krátkosti zmíním o tělesnosti (tělesných úkonech) v BDSM. Rappaport klade důraz na to, že tělo není v rituálu pouhým nástrojem k vyjadřování významů, ale je také médiem, do nějž právě tyto významy vstupují, v němž působí a skrze něj následně bezprostředně ovlivňují naši mysl. „*Fyzické úkony jsou tedy více než jen pouhou mluvou.*“¹⁰⁰

Častým fyzickým úkonem v BDSM je klečení. V Ateliéru například lze vidět páry takto: jeden sedí u stolu a druhý klečí u jeho nohou, pochopitelně ne vždy po celou dobu srazu (na plese jsem takový pár zaznamenala, ale byla to výjimka), většinou to nepřekračuje např. dobu jedné hodiny. Catherine Bell navazuje na Rappaporta právě využívající tento příklad: „*Klečení nevyjadřuje ani tak ideu podřízenosti, jako spíše vytváří tělo plně s touto podřízeností identifikované. Jinými slovy, formování a tvarování nevyjadřuje prostě jen vnitřní stavy, ale spíše (...) tělo restrukturalizuje.*“¹⁰¹

Právě skutečnost, že je tělo v ritualizovaném prostředí prvořadé, podle Bell odlišuje rituál od jiných sociálních strategií.¹⁰² Zde vidím podobnost i s jiným druhem rituálu: sportem. Jakkoliv to může znít extrémně, pocity, prožívané při BDSM hře, hodnotím jako analogické k pocitům při sportovním výkonu. Ačkoliv mysl funguje skvěle, tělo je prvořadé, identifikuje se pomocí restrukturalizace a je na něj upírána pozornost hráčů¹⁰³.

---

⁹⁸ Znásilnění (ovšem v konsensuální formě, jakkoliv to může nyní znít nesmyslně) je ale jednou z častých sexuálních fantazií submisivních žen, jak popíši podrobněji v následující kapitole.

⁹⁹ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, 2012

¹⁰⁰ RAPPAPORT, Roy.A. (1999) *Ritual and Religion in the Making of Humanity*. Cambridge: Cambridge University Press. citováno podle Erban, 2010 (str.82)

¹⁰¹ BELL, Catherine M. *Ritual Theory, Ritual Practice*. Oxford: Oxford University Press, 1992. s.99-100 citováno podle ERBAN, Vít. *Maska a tvář*. Praha: Malá Skála, 2010. (s. 81)

¹⁰² BELL, Catherine M. *Ritual Theory, Ritual Practice*. Oxford: Oxford University Press, 1992. s.99-100 citováno podle ERBAN, Vít. *Maska a tvář*. Praha: Malá Skála, 2010., str. tamtéž, s. 180, citováno podle Erban, 2010 (s.82)

¹⁰³ vlastní výzkum

Při hře či po skončení hry se „vyplavují endorfiny“¹⁰⁴ stejně jako při sportovní aktivitě. Prožitek ze hry, který přetrvává a může vstoupit i do reálného života hráče, jak popisuje Winnicott,¹⁰⁵ je srovnatelný s pocitem po dobře odvedeném sportovním výkonu. Huizinga, mluvíc o tom, že hra spadá také do oblasti estetična, komentuje právě sportovní hru: „*Krásu lidského těla v pohybu dosahuje ve hře nejvyššího výrazu.*“ Tuto charakteristiku můžeme snad využít i pro BDSM hry.

4.4 BDSM a význam Masky

Podívejme se nyní blíže na to, co je to Maska, v první řadě, máme-li na mysli masku jako artefakt. Crumrine říká, že maskování je „*rituální transformace lidského herce v bytost jiného řádu*“ a pod toto pojetí zahrnuje mimo jiné také karneval, malbu na tvář a používání převleků a kostýmů.¹⁰⁶ Právě poslední zmiňované nás bude zajímat.

Stejně jako fyzické úkony (již zmíněné klečení, dále svazování, stání na vysokých podpatcích po dobu výprasku nebo transformace v živý nábytek pro dominantního partnera ve hře), také transformace umožněná na základě určitého oblečení nebo specifického vybavení je pro BDSM typická. Zážitek ze hry na školačku a profesora funguje daleko lépe, když má na sobě „školačka“ krátkou sukeň a podkolenky a vlasy spletené do copánků. To samé platí pro *dogplay*¹⁰⁷ – bez obojku a chození „po čtyřech“ to zkrátka nebude ono. „*Zdobení vlastního těla a zacházení s vlastní tělesností je určitým elementárním jazykem, kterým je vyjadřována a zdůrazňována lidská sociabilita.*“ shrnuje Erban.¹⁰⁸

4.4.1 Alternativní způsoby maskování

Pernet upozorňuje, že obličej není jediným místem na těle, které může nosit masku a zároveň zmiňuje, že masku tvoří i kostým, ozdoby, doprovodná hudba, píseň či

---

¹⁰⁴ rozhovor se Swingem

¹⁰⁵ WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005.s.45

¹⁰⁶ CRUMRINE, N.R. – HALPIN, M. (eds.). *The Power of Symbols: Masks and Masquerada in the Americas*. Vancouver: University of British Columbia Press, 1983. citováno dle Erban, 2010.

¹⁰⁷ Hra na psa a pána. např. DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002.

¹⁰⁸ ERBAN, Vít. *Maska a tvář. Hra s identitou v mezikulturních proměnách*. Praha: Malá Skála, 2010, s.82

tanec¹⁰⁹. Vztah masky a tváře uvolňuje také Hlaváčová, když říká, že maska zdaleka nemusí být umístěna jen ve tváři, ale může být nošena prakticky kdekoli jinde na těle, aniž by při tom ztratila svůj účel¹¹⁰. A to nahrává pojetí masky v BDSM tak, jak jsem měla možnost ji pozorovat. Tedy, není nutné se na toto pozorování zvláště soustředit, to, že jsou v BDSM časté kostýmy a převleky, je informací, která se více či méně dostává i k lidem, které BDSM aktivity neprovozují: zeptáte-li se libovolného člověka na to, kdo je *Domina*, určitě zmíní nějaké vizuální kvality, tedy že má „vysoké podpatky“ nebo „černé lesklé oblečení“ a je „dokonale upravená“.

Protože v této práci není prostor na popis jednotlivých her, které vyžadují užití specifických kusů oblečení, pomůcek nebo úpravy zevnějšku, tedy masky, zmíním jen příklad pro ilustraci: pokud jde např. o *clinic* či *pony play*,¹¹¹ bílý plášť nebo klapky na oči mohou být luxusem, stejně jako možnost hraní v reálném prostředí ordinace nebo na drezurním place; v každém případě je potřeba alespoň částečně nějakou maskou hru vymežit, tedy např. latexové rukavice a v případě *pony play* bičik jsou dostačujícími maskami. Nicméně, jak se dozvíme z následujících řádků, možná by v případě *clinic* jako maska stačilo pouhé: „*Odložte si, prosím.*“

Hru vymezenou Maskou je třeba dodržet. V návaznosti na různé druhy her, ve kterých může figurovat jedna společná aktivita, např. *spanking* (výprask), podotýká Altair: „ (...) *školačka by asi koukala, kdybyste na ní vzal devíticocasou kočku.*“¹¹²

Maskou, jak upozorňuje Hlaváčová, nemusí být specifický artefakt, protože naši mysl může přesunout či usměrnit „jakýkoliv zástupný objekt“ kterému není předem přisouzena výtvarná, rituální či symbolická hodnota¹¹³. Obojek či pouta tedy například jsou maskou-artefaktem s předem danou symbolickou hodnotou (podřízenost, možnost ovládnutí, omezení pohybu) a naproti tomu například kolíček umístěný na bradavku může být právě oním zástupným objektem a bezpochyby tedy je maskou, protože se dvěma kolíčky na prsou se tělo sice nutně neresukturalizuje, ale hráč se zkrátka transformuje v jinou bytost než kterou je, když kolíčky připevněné nemá. Luminais by právě kolíček

---

¹⁰⁹ PERNET, Henry. *Ritual Masks: Deceptions and Revelations*. Eugene, Oregon: Wipf & Stock Publishers, 2006, s.13 (citováno podle Erban, 2010)

¹¹⁰ HLAVÁČOVÁ, A.K. *Homo ludens africanus, alebo pohľady na predstavenia masiek západnej Afriky*. Bratislava, Kalligram 2007., s.19-20 citováno podle Erban, 2012, s.44

¹¹¹ Clinic je hra s lékařskou tematikou, např. simulace lékařského vyšetření. Pony play je hra na lidského koně a jeho pána. DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sodomasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002, s.234

¹¹² FHS UK. *Beseda o BDSM sexualitě na FHS UK v roce 2012*. 2012 Dostupné online z <https://www.youtube.com/watch?v=mJXLBy8Mtok>

¹¹³ HLAVÁČOVÁ, A.K. *Homo ludens africanus, alebo pohľady na predstavenia masiek západnej Afriky*. Bratislava, Kalligram 2007., s.38 citováno podle Erban, 2012, s.44

pojmenovala jako „pervertable“. Takto popisuje předměty, které byly původně navrženy pro jiné, než hrací BDSM účely (tedy pro vanilkové účely), ale v rámci hry se mohou proměnit v hračky či pomůcky.¹¹⁴

Maska ovšem nemusí být použita pouze jako artefakt. Crumrine uvádí příklad kanadských Naskapiů, kteří nepoužívali masky (zřejmě právě proto, že je používali jejich nepříteliš oblíbení sousedé Inuité) a své „maskované“ rituály stavěli výhradně na rozvinutých technikách dosahování transu¹¹⁵.

A stejně tak Hlaváčová považuje za maskování i „skrytí identity“ bez použití jakéhokoliv artefaktu, mluví však o jejím „vizuální skrytí“, protože jako příklad uvádá „symbolické či sociální hry ve tmě“. Já, půjčujíc si tuto myšlenku, tak vnímám jako příklad skrytí identity i samotné prohlášení jedince o sobě samém: „*Jsem dominant.*“ Tím skrývá svou původní identitu a vytváří novou.¹¹⁶

Právě otázkou identity se ve své práci podrobně nezabývám, protože se přikláním spíše k tomu, co tvrdí Weiss: „*BDSM je spíše praxe než identita,*“ případně „*Konsensuální sadomasochismus je spíše o tom, co člověk dělá, než o tom, čím je.*“ Weiss jako příklad uvádí, že ti, kteří se věnují BDSM, jsou nazýváni *practitioners* nebo *players*, nikoliv „BDSMuals“¹¹⁷. Nasty, jeden z návštěvníků Ateliéru například řekl: „*BDSM je show, to je neoddělitelná část toho všeho.*“

4.4.2 Symbolické artefakty v BDSM

Vraťme se ještě na moment k symbolickým artefaktům hry: bottom může i na vanilkových místech nosit například obojek.¹¹⁸ Ten je tak další maskou, kterou sice okolí vizuálně registruje, nicméně jako masku, jako transformaci ho plně vnímá jen ten, kdo má obojek na krku (bottom) a Top, případně zahrnutí přátelé a další přítomní BDSM+ lidé. Ačkoliv někteří informátoři považují za vzrušující představu, že jdou např. na večeři do restaurace a bottom má na sobě obojek, další zase tuto „viditelně-neviditelnou“ transformaci odmítají, např. z důvodů obavy o setkání se se známou osobou, nezahrnutou

¹¹⁴ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, 2012

¹¹⁵ CRUMRINE, N.R. – HALPIN, M. (eds.). *The Power of Symbols: Masks and Masquerada in the Americas*. Vancouver: University of British Columbia Press, 1983. citováno dle Erban, 2010.

¹¹⁶ HLAVÁČOVÁ, A.K. *Homo ludens africanus, alebo pohľady na predstavenia masiek západnej Afriky*. Bratislava, Kalligram 2007., s.19-20 citováno podle Erban, 2012, s.44

¹¹⁷ WEISS, Margot. Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area. *Anthropologica*, 48, 229-245, 2006, s.233

¹¹⁸ vlastní výzkum

do hraní: „*Nevím, jak bych vysvětloval, že jdu s partnerkou třeba do (jméno vyhlášené restaurace) a ona má na sobě krásné šaty, upravené vlasy a na krku obojek,*“ řekl Dino.

Dalším typem transformace ale, jak řekl například Loco, může být i zcela vanilkový artefakt: „*(...) s tím se dá vyhrát. To nemusí bejt obojek. Obojek je jedna věc, ale vem si černý šaty, a to se dá vždycky doplnit nějakou hezkou sametovou stuhou a v tu chvíli málokdo bude tušit, proč tam ta stuha je.*“ A stejnou věc zmínili i Lord a Eternal: může to být např. řetízek nebo jakýkoliv šperk, který si bottom buď bere na významnou příležitost¹¹⁹ a nebo má ještě význam „označení“¹²⁰ a bottom ho nikdy nesundává, aby si stále uvědomoval vztah s Topem.

Maskou v původnějším pojetí, vracejíce se k artefaktu s estetickým, symbolickým a rituálním významem, je speciální symbol, který se vztahuje přímo k příslušnosti k BDSM a je ostatními BDSM+ rozpoznatelný. Může být nošen na těle ve formě šperku, nebo jako tetování či skarifikace, jak jsem viděla v terénu. Právě proto, že symbol byl vytvořen za výše popsaným účelem, není nutné ani žádoucí se zde nyní o jeho vzhledu blíže zmiňovat.

4.5 Jazyk v BDSM hře

Jednou ze zajímavostí, kterou jsem pozorovala v průběhu BDSM scének, je skutečnost, že se při hře mluví daleko více než v případě konvenčního sexuálního setkání¹²¹. Je tomu tak zřejmě ze dvou hlavních důvodů: zaprvé kvůli posílení vzrušení a zadruhé, protože komunikace v průběhu jednotlivých her je nezbytná a podílí se, jak si ukážeme, i na míře bezpečnosti probíhající aktivity. Důležitou součástí hry je specifický dialog, který zpravidla vede Top a bottom je tázán nebo podněcován k vyřčení svých pocitů (ostatně jednou z oblíbených BDSM her je *výslech*, který je v podstatě celý o tom, že spolu dva lidé mluví).¹²²

Hra, pokud jsou v ní zahrnuti zástupci obou pohlaví, může kreativně přetvářet kulturní vzorce chování *muže* (moc, aktivita) a *ženy* (bezmoc, pasivita).¹²³ Ale samozřejmě

---

¹¹⁹ rozhovor s Lordem a Eternal

¹²⁰ rozhovor s návštěvníky Ateliéru

¹²¹ zde znovu připomínám, že jsem ve rámci výzkumu nevěnovala vysloveně komparativní studii BDSM sexuality a konvenční (vanilkové) sexuality

¹²² vlastní výzkum

¹²³ vlastní výzkum

to může být i naopak, tedy hra může právě zažitý stereotyp *žena-bezmoc, muž-moc* vyzdvihnout, záleží už na jednotlivé hře¹²⁴.

Některé páry používají jako prostředek vyjádření postavení vykání: bottom při hře vyká Topovi, který si tímto utvrzuje postavení váženější osoby.¹²⁵ Absolute, dominantní muž, mě pobavil, když jsem se ho ptala, jestli ho vzrušuje, když mu submisivní dívka při hře vyká: „*Ne, nevzrušuje, ale je to sranda, protože ona na to samozřejmě každou chvíli zapomene a já mám hned důvod ji potrestat. Takže to mě baví.*“

4.5.1 Safe word neboli *Stopka*

V sadomasochismu, jak upozorňují Cameron a Kulick, *NE* vlastně neznamená doslova „NE“. Bottom by se zřejmě divil, kdyby na jeho předstíraně zoufalé „*Ne, Pane, prosím!*“ reagoval Top ukončením hry.¹²⁶ „NE!“ je vnímáno jako doplněk hry: bottom si při hře užívá svoji představu, že je s ním jednáno nekonsensuálně¹²⁷.

Devon a Miller připomínají, že je vhodné si pro účely hry předem zvolit bezpečnostní slovo (*safe word*, tzv. *stopka*), kterým může bottom kdykoliv ukončit probíhající hru. Co se týká samotného slova, Weiss a Luminais, které zkoumaly americké prostředí, deklarují používání tzv. semaforu, tedy vyslovení barev (green: *pokračuj, líbí se mi to*; yellow: *tohle raději ne, zvolni*; red: *chci okamžitě přestat*) a jsou tak ve shodě s Devon a Millerem¹²⁸ a s některými z mých informátorů. Přesto, že Devon a Miller odrazují od používání výrazů „NE“ nebo „PŘESTAŇ“ jako bezpečnostních slov - právě kvůli jejich snadné zaměnitelnosti s povzbuzeními, jak uvádím výše – někteří v mém výzkumu tato slova jako *stopku* používají.

Další deklarují používání prostého *STOP*, případně bezpečnostní slovo nepoužívají vůbec, respektive nemají určené jedno konkrétní slovo, ale vedou zkrátka přirozený dialog během celé scénky, tzn. Top se například zeptá, jestli už „je to moc“ nebo jestli „je vše v pohodě“ a bottom¹²⁹ odpovídá nebo dává signál, kterému Top porozumí.

Přikládám konverzaci Lorda a Eternal.

---

¹²⁴ vlastní výzkum

¹²⁵ uvádím v příloze č.1 Zajíc party

¹²⁶ CAMERON, Deborah; KULICK, Don. *Language and sexuality*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003, s.41

¹²⁷ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s.25

¹²⁸ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*, s. 64

¹²⁹ pokud zrovna nemá v puse roubík, podotkli by zde zcela jistě s úsměvem moji informátoři

Eternal: My jsme třeba stopku nikdy nepoužili...

Lord: Pro mě je stopka, když se rozbřečí.

Eternal: Což už jsem ti vysvětlovala, že...

Lord: Vysvětlovala, ale pro mě to je stopka. Já to zastavím ve chvíli, kdy ona začne brečet.

Protože ačkoliv jsem dominant, ačkoliv jsem sadista, nejde mi jenom o moje zdraví, ale i o její.

Eternal: Já brečím v reakci...jako bolí to, ale je to automatická reakce toho těla, kolikrát to není, že by se mi to nelíbilo, ale nic s tím neudělám...

Lord: Když se ti u toho někdo rozbřečí, dobře, nemusí to znamenat, že chce přestat, ale je to impulz, že jsi na určitý hranici. A teď je otázka, chceš pokoušet překročení té hranice s tím, že nevíš, jak to dopadne, nebo nechceš...protože ano, ten dole si říká, já teď nepotřebuju přestat. Ale dáš ještě jednu ránu přes tu hranici a pro něj už to může být traumatizující.

Dominantní role v BDSM je složitější, jak se shodli participantí výzkumu. Top vede hru, zodpovídá za její průběh, za komfort a bezpečí svého protějšku, se kterým si hraje – ten se totiž může v průběhu hry dostat do tzv. *sub space*¹³⁰ (česky se někdy užívá *létání* nebo se nepřekládá), liminálního stavu, ve kterém se zcela oddá příkazům a není schopen racionálně uvažovat a rozhodovat o svém těle, tedy ani rozpoznat hrozící nebezpečí a použít bezpečnostní slovo nebo se jinak pokusit ukončit hru. Liminálnímu stavu se více věnuje Luminais.¹³¹ Zvláště začínající dominantí mají potíže s odhalením signálů, které vypovídají o tom, že už byla dosažena hranice (kterou má každý účastník BDSM hry nastavenou jinak) a neměl by pokračovat, ačkoliv mu to bottom nedal slovně najevo. Bezpečnost v BDSM je velmi rozsáhlé téma, kterému se v této práci nedostává příliš místa, to ale nebylo ani zamýšleno.

---

¹³⁰ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadoomasochism*, s. 65

¹³¹ LUMINAIS, Misty Nicole. In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, 2012, s.55

4.5.2 Émické označení

Lidé se sexuálními preferencemi korespondujícími s BDSM označují v českém prostředí sami sebe „BDSM+“ nebo *Úchylové*.

S označením „kinky“¹³² nebo „kinky community“, které se používá v americkém kontextu, protože jsou „méně ofenzivní než a sadomasochist“ nebo „*sadomasochistic*“¹³³, jsem se ani v českém on-line prostředí, ani osobně, nesetkala. Absence podobného milého slůvka v češtině se tedy řeší používáním označení „úchyláctvo“¹³⁴ nebo se jednoduše nepojmenovává, což může být elegantním řešením, jako v případě úvodní stránky webové prezentace BDSM klubu: „*Vítáme Vás na stránkách BDSMklubu. Již od roku 2001 organizujeme s našimi přáteli různé BDSM srazy.*“¹³⁵

---

¹³² Označení kink (substantivum) nebo kinky (adjektivum) používají BDSM+ lidé v anglicky mluvícím prostředí, překlad by mohl znít jako „perverzní“ nebo „výstřední“ respektive „perverzák“ či „výstředník“ LUMINAIS, Misty Nicole. In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, 2012

¹³³ LUMINAIS, Misty Nicole. In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, 2012. a WEISS, Margot. Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area, 2006.

¹³⁴ vlastní výzkum

¹³⁵ BDSM klub. *BDSM klub*. Dostupné z <http://bdsmklub.cz/?p=info>

5 BDSM jako sexuální setkání

„Stejně jako sensualita, i sexualita se z větší části vymyká statistikám.“

- Milena Lenderová, česká historička

Cameron a Kulick¹³⁶ se v prologu své knihy *Language and Sexuality* zamýšlejí nad interpretací toho, co je „sex“ a jako příklad uvádějí skandál z Bílého domu z roku 1998. Bill Clinton tehdy odmítl tvrzení, že má milostný poměr s 22letou internistkou Monikou Lewinsky přesto, že doznal, že mu několikrát poskytla orální sex. Clintonovo zdánlivě nelogické tvrzení bylo inspirací pro výzkumníky z *Kinsey Institute for Research of Sex, Gender and Reproduction*, kteří rok po Clintonově skandálu rozhodli zopakovat studii¹³⁷, kterou již jednou provedli v roce 1991. Nové studie se účastnilo 600 vysokoškolských studentů, kteří v dotazníkovém šetření odpovídali na jedinou otázku: „Řekl bys, že jsi měl sex, kdyby jsi...“ Následoval seznam jedenácti důvěrných činností. Výsledky ukázaly, že, stejně jako prezident Clinton, 60 % dotazovaných by neřeklo, že měli sex, pokud by došlo k orálně-genitálnímu styku. 20 % účastníků studie dokonce uvedlo, že ani penilně-anální styk pro ně neznamená „mít sex“. Výsledky opakované studie, i aféra, která jí předcházela, ukázala na důležité body vztahu mezi jazykem a sexualitou. Jak upozorňují Cameron a Kulick,¹³⁸ pokud 60 % účastníků dotazníkového šetření uvádí, že orální styk není „sex“, 40 % dotazovaných ho naopak za „sex“ považuje. Aktivity, které lze vymezit společným jmenovatelem „sex“ tedy nejspíš nelze s jistotou vyjmenovat.

5.1 BDSM a sex

V mnoha BDSM hrách k penilně-vaginálnímu, respektive orálně-genitálnímu či penilně-análnímu styku vůbec nedojde.¹³⁹ Přitom právě na základě výzkumu mohu s určitostí vyloučit, že by BDSM hry nebyly sexuální. Na rozdíl od dotazovaných studentů ve studii *Kinsey Institute for Research of Sex, Gender and Reproduction*, všichni účastníci

---

¹³⁶ CAMERON, Deborah; KULICK, Don. *Language and sexuality*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003, s. ix (Prolog)

¹³⁷ SANDERS, Stephanie A., REINISCH, June. M.. *Would you say you "had sex" if...?* in *Journal of the American Medical Association* 1999, s.275-277.

¹³⁸ CAMERON, Deborah; KULICK, Don. *Language and sexuality*, s.ix (Prolog)

¹³⁹ vlastní výzkum.

mého výzkumu orální i anální styk za „sex“ považují¹⁴⁰ Erotické vzrušení v BDSM aktivitách však může přijít až jako druhotný prvek. Všichni moji informátoři se tedy shodují na tom, že BDSM je „sexuální“. Liší se ovšem jejich odpovědi na to, co je *sex*:

Cyrano např. říká, že do *sexu* zahrnuje mazlení nebo svlékání se. „*Líbí se mi výprasky, a i ty považuji za sex. Při výprasku můžu často dojít k vyvrcholení, řekl bych téměř na přání.*“ Lord a Eternal nesouhlasí. Za *sex* označují pouze pohlavní (vaginální) styk, případně orální a anální penetraci. Svoje BDSM aktivity vnímají jako typ přede hry. Digni, submisivní žena, např. uvedla, že bavíme-li se o tom, co klasifikujeme jako *sex* a co nikoliv, pro ni je stěžejní něco, co můžeme nazvat „záměr“.¹⁴¹ Říká, že pokud se s nějakým mužem dokáže velmi vášnivě líbat, dokáže s ním mít i *sex* (kterým rozumí pohlavní styk). V této chvíli tedy již samotné líbání předesílá „*sex*“ nebo ono samotné je „*sexem*“. Podobně se k tomuto vyjadřuje Picasso, dominantní muž, který uvádí, že mazlení a líbání pro něj „*sex*“ není ve chvíli, kdy po nich nenásleduje další aktivita, např. penetrace. Pokud se jeho slovy jeden druhému „oddá“, a dva jednotlivci se po setkání u kávy a polibku nerozejdou do svých domovů, ale zůstávají spolu, potom je *sex* už jen to, že se jeden druhému ukáže nahý.¹⁴²

Celkově se většina informátorů shodla na tom, že *sex* začíná dotýkáním se pohlavních orgánů druhého, nicméně mohou nastat výjimky (popsané výše). Autoerotiku někteří jako „*sex*“ označují, jiní ne.

5.2 BDSM a orgasmus

Při výzkumu jsem se snažila také pátrat po významu orgasmu v BDSM aktivitách, respektive po tom, zda je vnímán BDSM orgasmus a vanilkový orgasmus odlišně (což předpokládá, že mnou dotazovaný zažil orgasmus i ve vanilkovém i v BDSM kontextu, a toto moji informátoři naplňovali) a zda Top a bottom vnímají své vyvrcholení při BDSM hře odlišně. Myslela jsem si, že bude stěžejní dotazovat se na toto těch informátorů, kteří sami sebe identifikují jako switch a že mi sdělí rozdíly mezi vnímáním vyvrcholení. Takových odpovědí jsem se však nedočkala.

Informátoři se shodli na tom, že mezi vanilkovým orgasmem a orgasmem prožitým v rámci BDSM scénky nevidí rozdíl, pouze zmínili, že součástí scénky může být velmi

---

¹⁴⁰ rozhovory s informátory

¹⁴¹ rozhovor s Dignidad

¹⁴² rozhovor s Picassem

často odpírání orgasmu u submisivního partnera, proto pro něj může být v této situaci vyvrcholení intenzivnější. Submisivnímu partnerovi může být orgasmus “zakázán“ a povolen až po splnění nějakého úkolu/uplynutí určité doby a pokud vyvrcholí dříve, je “potrestán“.¹⁴³ Na orgasmus v BDSM se dá tedy nahlížet také pohledem Foucaultovy represivní hypotézy.¹⁴⁴ Na represi se zde podílí moc partnera, který je v konkrétní hře dominantní. Zákaz dosažení orgasmu ale může být přítomný i v rámci „hry na dálku“¹⁴⁵ kdy Top dává příkazy partnerovi, kterého bude moci vidět až na konci dne či až za týden. Tyto příkazy mohou být sexuálního: „*svlékni se!*“ nebo nesexuálního charakteru: „*nauč se to, zítra tě vyzkouším a nepřej si mě, když to nebudeš umět!*“¹⁴⁶

Participantky-ženy k tématu orgasmu shodně řekly, že ačkoliv málokdy prožijí hru, aniž by dosáhly vyvrcholení, orgasmus pro ně není nutností, která musí být přítomná při každé hře; spíše záleží na jejím celkovém vyznění. Dominantní muži se shodli na tom, že jim udělá radost, když má jejich submisivní protějšek orgasmus, protože to posiluje vědomí, že partnerka reaguje pozitivně na aktivitu, která probíhá.

Vedle orgasmu je to opět tělo, které komunikuje v při samotné hře i po jejím skončení: tzv.stopy (*marks*) se mohou stát specifickou zpětnou vazbou na aktivitu. Topa potěší, když na těle jeho submisivního protějšku zůstanou viditelné známky předchozí činnosti zahrnuté do hry, především stopy po výprasku. Bottom si zase zpravidla rád stopy fotografuje jako vzpomínku na hru, nebo je ukazuje svým BDSM přátelům, případně je vystaví na serveru k BDSM on-line setkávání.¹⁴⁷

Co se týká aktivit, ve kterých je naopak žádoucí, aby byl k orgasmu přiveden Top, např. při felaci nebo předstíraném dohodnutém „znásilnění“, dominantní muži se shodují, že se i při vyvrcholení „ovládají“ a stále se snaží být odpovědní za probíhající aktivitu.

Naproti tomu Dignidad, submisivní žena, uvedla jako jeden z důvodů, proč nemůže (nicméně ani nechce) být ve scénkách dominantní, je skutečnost, že sama nedokáže řídit svoje vyvrcholení a i při něm vnímat, co se děje kolem ní.

5.3 BDSM a vanilkový sex

Přes orgasmus se nyní dostáváme k otázce klasického sexu. V rozhovorech jsem se spíš ze zvědavosti, než z přesvědčení o tom, zda by tato zjištění měla větší význam pro

---

¹⁴³ vlastní výzkum

¹⁴⁴ FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality*. Praha: Hermann a synové, 1991. s.10-12

¹⁴⁵ rozhovor s participanty

¹⁴⁶ vlastní výzkum

¹⁴⁷ vlastní výzkum

práci, ptala na to, jak se moji informátoři staví k vanilkovému sexu. A v podstatě ne, není to úplně mimo zájmy této práce, protože jsem tím vlastně zjišťovala, zda jsou projevy BDSM sexuality (hry) jedinou formou, jak dojdou moji informátoři k sexuálnímu uspokojení. Absolute to shrnul tak, že ne vždy je čas a prostor na Hru a v tom případě s klasickým sexem nemá problém. Loco zdůrazňuje, že musí jít o „dobrý vanilkový sex“, musí to obsahovat „vášeň“. Eternal podotkla, že pokud je vanilkový sex „dva na sobě ležící lidi“ tak se jí to nelíbí, ale že stačí jen chytit např. ruce za zády a už tam je „dominance“, která by jí v tom, co zmínila, chyběla. Michael a Digni o vanilkovém sexu:

Lenka: *Líbí se ti klasický sex?*

Michael: *Jo.*

Digni: *Počkej, kdy jsi měl naposledy klasický, vanilkový sex?*

Michael: *Stejně jako vím, že mi chutná svíčková a neměl jsem ji už čtvrt roku... (smích)*

5.4 Znásilnění jako erotická představa žen

Znásilnění je v BDSM populární představou. Já jsem se s touto fantazií setkala především v rozhovorech s návštěvnicemi Ateliéru, které definují samy sebe jako submisivní (v rámci BDSM). Některé mi řekly, že právě erotická představa znásilnění nebo nekonsenzuální aktivity v erotickém kontextu, kterou měly od dětství, je přivedla k zájmu o BDSM v dospělosti nebo v pubertálním věku.¹⁴⁸

Ženskou erotickou fantazií znásilnění se zabývala Jenny M. Bivona, která na toto téma psala v roce 2008 disertační práci na University of North Texas¹⁴⁹ a části práce byly publikovány také v *Journal of Sex Research*.¹⁵⁰ Svůj výzkum založila Bivona na dotazníkovém šetření, kde ženy vybíraly z množství erotických fantasií ty, které pro ně byly atraktivní. O „donucení k sexu jiným mužem“ přemýšlelo někdy v erotickém kontextu podle výzkumu 51,8 % žen a 32,2 % uvedlo jako sexuální fantazii znásilnění mužem.¹⁵¹ Pelletier a Herold¹⁵² v dřívějším výzkumu pozorovali souvislost mezi sexuálními zkušenostmi žen a jejich fantasiemi a dokládají, že čím více různých sexuálních zkušeností žena prožije, tím rozmanitější jsou její další sexuální fantazie, tedy i výskyt fantazie o znásilnění je pravděpodobnější.

---

¹⁴⁸ vlastní výzkum

¹⁴⁹ BIVONA, Jenny M. *Women's Erotic Rape Fantasies*. University of North Texas, 2008, s.148

¹⁵⁰ CRITELLI, Joseph W. and BIVONA, Jenny M. *The Nature of Women's Rape Fantasies: An Analysis of Prevalence, Frequency, and Contents*. *Journal Of Sex Research*, 2009

¹⁵¹ BIVONA, Jenny M. *The Nature of Women's Rape Fantasies*. University of North Texas, 2008, s.148

¹⁵² PELLETIER, Lisa A. and HEROLD, Edward S. *The relationship of Age, Sex Guilt, and Sexual experience with female sexual fantasies*. *Journal Of Sex Research*, 24, 250-256, 1988.

Zároveň žádná z participantek mého výzkumu ale netouží po skutečném sexuálním zneužití a vyhrazují se vůči jakémukoliv fyzickému styku s mužem, který pro ně není eroticky přitažlivý. Pokud mají ovšem partnera nebo trvalý milenecký vztah, užívají si být partnerovi k dispozici kdykoliv, i když ony samy na sex zrovna nemají chuť nebo na něj nemyslí.¹⁵³

V momentě, kdy se odehrává hra, v tomto případě je to *rape play* (hra na znásilnění)¹⁵⁴ je vše dokonale naplánováno. Plánování BDSM hry je, jak jsem pozorovala, dalším klíčovým faktorem (vedle užívání specifické komunikace, pomůcek, masek a přítomností *role-playingu*), který může odlišovat BDSM od vanilkové sexuální aktivity a vytváří z něj „exotickou sexualitu“. Hra-znásilnění probíhá po předchozí domluvě: Top má za úkol zajistit, aby se bottom cítil na hranici maximálního možného vzrušení z představy, že je znásilňován, ale zároveň v něm udržuje pocit bezpečí – nazvěme to proto jakýmsi „konsensuálním nekonsensem.“¹⁵⁵

Na téma *rape play* jsme se dostali i v rozhovorech:

Loco: *Je strašně zajímavý, kolik holek nějakým způsobem rajcuje představa znásilnění a kolik holek, navzdory proklamacím emancipace, bere takový to syrový, když si ji kluk vezme zezadu, zatáhne ji za vlasy a prostě ji ošuká, když jí dá najevo zaprvé sílu a za druhé klidně i to, že ona je ta děvka, která mu drží, a která tam je proto, že on si chce zašukat.*

Lenka: *Jo, to je zajímavý, že se strašně chceme osamostatnit a už nejsme u tý plotny, ale tady na tom to nějak naráží.*

Loco: *Na tom to naráží, když prostě přijde chlap a řekne, pojd', čubko... (smích)*

Mluvic nejen o znásilnění ale také o „tvrdém sexu“, který vnímají participanté výzkumu podobně jako Loco (výše) jsme se dostali k tomu, že „žijeme ve společnosti, ve které se ženy nebíjí“¹⁵⁶ a je tak pro muže složité mluvit o svých preferencích ve společnosti širšího kruhu přátel, stejně tak jako pokoušet se o „tvrdší sex“ s partnerkou, kterou teprve poznávají, ještě se jí nesvěřili o tom, co se jim líbí, a obávají se tak odmítavé reakce a nepochopení. Stejně tak naopak, jedná-li se o muže submisivního, toužícího po „drsném sexu“ ze strany dominantní partnerky ve hře.¹⁵⁷ Picasso řekl například: *Líbí se mi prostě si tu holku vzít tak, jak je, i když nesnáším války, znásilňování, je to prostě jenom hra*

---

¹⁵³ vlastní výzkum

¹⁵⁴ DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sadoomasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 2002.

¹⁵⁵ vlastní výzkum

¹⁵⁶ rozhovor se Swingem

¹⁵⁷ vlastní výzkum, popisují také v příloze č.1 Zajíc party

6 Komunita

Cestou zpět mě odchytí sympatická slečna s punkovým účesem, podává mi ruku a vede mě na bar. Dáváme si pivo, povídáme si. „Seznámím tě se svým Pánem, pojd’,“ říká mi najednou se zábleskem v očích. Ok, jdeme do kuřárny. „Pán“ je výrazně starší než ona. Sedí na židli. Dívka si kleká před ním a představuje mě. Bojím se sednout si a hraju hru „sednu si, až mi to dovolí“. „Vypadáš jako domina,“ osloví mě místo toho. Snažím se nevyprsknout smíchy, a odvolávám se na svoje boty. To bude tím. „Sedni si,“ říká konečně. Super. On i jeho otrokyně mi skládají několik komplimentů a já se bojím, v co to vyústí. Ona možná chodí po Ateliéru a vodi mu holky, se kterými si on potom povídá. Možná je to součást „pravidel“, která spolu mají. Ona si sedne dál od nás a baví se s další Zaječicí. Zřejmě jsou kamarádky. „Můžu si zakouřit, Pane?“ ptá se po chvílce s úsměvem. Je vidět, že je to hra. On odpovídá vždy se samozřejmostí. Punkerka se ho ptá na vše. Vyká mu. Pán, jehož jméno si nepamatuji, mi promlouvá do duše. Ptá se mě, proč jsem přišla, jestli jsem submisivní nebo dominantní, co jsem vyzkoušela a co chci od života. Moc otázek najednou. Podle pokynů neříkám nic o bakalářce a odmítám nabízenou cigaretu.

Weiss na základě svého výzkumu v San Francisku odmítá, že by BDSM souviselo s „bytím“ a je podle ní spíše *praxí* (practice), jak popisují v kapitole Sexuální hry, tedy BDSM+ lidé nejsou (neoznačují sami sebe) „BDSMuály“ analogicky k homosexuálům nebo transsexuálům.¹⁵⁸ Nicméně, na příkladu konkrétní sexuální praktiky (orálního sexu) ukazuje, že BDSM nemůže být vnímáno pouze jako „praktika“: na rozdíl od milovníků orálního sexu BDSM+ lidé („practitioners“ či „players“) participují na „komunitě“ nebo „scéně“.¹⁵⁹ Totožně s Weiss tedy v úvodu této kapitoly uvádím, že srazy v Praze jsou sociálními událostmi. Bližší popisuje „somasochistické interakce“ Jozífková ve své disertaci.¹⁶⁰

Nejvýraznějším z prvků, na které narazíme při pátrání po existenci „komunity“ je zřejmě pražský *BDSM klub*. Místem mého výzkumu bylo hlavní město, nicméně BDSM srazy se a konají i na jiných místech v ČR pod záštitou dalších sdružení nebo jednotlivců.

---

¹⁵⁸ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. Anthropologica, 8, 229-245, 2006.

¹⁵⁹ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. Anthropologica, 8, 229-245, 2006

¹⁶⁰ JOZÍFKOVÁ, Eva. *Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu*. Doktorská disertační práce. Univerzita Karlova, 2007.

Zkoumala jsem pražské prostředí, protože pro mě bylo svou polohou příznivější. Zde bych tedy ráda zdůraznila, že ačkoliv to nemusím vždy zmínit, hovořím-li o BDSM srazech a explicitně nezmíním konkrétní město, mám na mysli pražské srazy. Moji informátoři ale pocházejí z různých měst.

Po dobu mého výzkumu se také konaly dva BDSM srazy v Pardubicích, v návaznosti na události vytvořené na serveru pro on-line setkávání. Obou srazů jsem se zúčastnila, stejně jako dva z mých informátorů.

Takto popisuje Weiss místo setkávání BDSM komunity v San Francisku: „*The space, a sort of lounge, was usually filled with people hovering around the cheese cubes and the M and M's, drinking water and sodas, sitting on slouchy couches and talking about their lives, jobs, children and relationships.*“¹⁶¹ Naprosto totožné, řekla bych. Až na jednu věc: v Ateliéru se nejedí „kousky sýra a lentilky“. Ateliér má totiž něco mnohem lepšího: vlastní raut.

6.1 Ateliér

BDSM klub, působící jako edukativní a socializační článek, spojující BDSM+ lidi napříč věkem, znalostmi a zkušenostmi, pravidelně organizuje BDSM srazy, které se konají v Ateliéru. Ateliér je soukromý prostor, který se skládá ze specificky zařízených místností – místností pro BDSM aktivity a ze společenské místnosti/restaurace, ve které se BDSM aktivity nepředpokládají: zde se nachází bar a místa k sezení. Stěny jsou vyzdobeny obrazy zvířat, aby byl zachován neutrální ráz místnosti. Srazy pořádané v Ateliéru jsou organizované samotnými majiteli Ateliéru, případně dalšími členy BDSM klubu. Ateliér se do konce roku 2013 nacházel na Praze 5, poté byl přestěhován do většího prostoru na Praze 10, kde byl po rekonstrukci otevřen v březnu 2014.

Jak už jsem zde několikrát zmínila, srazy pro mě byly příležitostí k zúčastněnému pozorování a k seznámení se s budoucími informátory nebo osobami, které mi poskytly cenné informace. V podstatě jsem ale v Ateliéru nebyla jediná, kdo zúčastněně pozoruje: pozorování v Ateliéru totiž (se souhlasem zúčastněných, pochopitelně) je v určitých situacích žádoucí, protože může mít edukativní charakter, jak si ukážeme v následující podkapitole.

---

¹⁶¹ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. *Anthropologica*, 8, 229-245, 2006

Na dveřích hracích místností v Ateliéru se nacházejí papírové hodiny, které lze nastavit tak, aby ukazovaly zelenou (*volno, vstupte*) nebo žlutou (*zeptej se*) nebo červenou (*nevstupovat*). Největší, nejoblíbenější a snad taky esteticky nejpoutavější (to už je ale na každém) hrací místností v Ateliéru je „mučírna“ (říká se jí *gotika*). Ta na hodinách červenou nemá, aby se zamezilo tomu, že bude někým zabrána po celý sraz. Rozměry místnosti totiž víceméně umožňují hraní více párů/skupin najednou, aniž by došlo k narušení hry. Na srazech, kterých jsem se účastnila, byla na dveřích většinou žlutá (jak jsem již zmínila, místnost je oblíbená a proto málokdy volná) a po zaklepaní jsme mohli vstoupit (na mém prvním srazu – plesu v maskách – mě ale například účastníci hry v *gotice* jasným gestem naznačili, ať se vzdám, tedy spíše to působilo jako že mám rychle vypadnout). Většinou ale, jak se zmínili moji informátoři, je nežádoucí především přítomnost samotných mužů, nezapojených do hry, v místnosti, kde si jiní hrají.

Dále je v Ateliéru „klinik“, tedy místnost podobná lékařské ordinaci, BDSM shop (ten provozují majitelé Ateliéru) a protože nyní mluvíme o novém Ateliéru, další místnosti jsou ve výstavbě. Popis „původního“ Ateliéru je zaznamenán v příloze č.1, Zajíc party.

6.1.1 Srazy v Ateliéru

Srazy¹⁶² jsou tématicky orientované – mohou být zaměřené např. na specifický druh oblékání-fetiš (latex, kůže) nebo na historické období (starověký Řím, Řecko), případně na oblíbené aktivity. Poslední zmiňované srazy jsou obvykle spojeny s workshopem, jehož obsahem je seznámení se s aktivitou (např. bondage, spanking, elektro, jehly), přednáška o jejím bezpečném provádění a tipy pro vylepšení techniky, praktické ukázky.¹⁶³ Na tyto srazy se účastníci registrují online pomocí formuláře na webových stránkách BDSM klubu.

Dalším typem srazů jsou oblíbené tzv.*kecací čtvrtky*, kam může přijít kdokoliv bez nutnosti registrace na webových stránkách BDSM klubu. Ty se konají každý týden. Dále BDSM klub pořádá Hrací (akční) srazy (tedy ten poslední se konal ještě v původním Ateliéru, na které je omezenější registrace a účastní se jich menší počet lidí (kolem 10)).¹⁶⁴ Protože jsem navštěvovala kecací čtvrtky, workshopy, tématicky zaměřené srazy, ale nikoliv srazy definované od začátku jako Hrací srazy, nemůžu zde o nich podat podrobnější zprávu. „*Jsou to velmi příjemné akce,*“ vyjádřila se Nenufer.

---

¹⁶² Každý sraz, pořádaný BDSM klubem, má svá pravidla. BDSM KLUB. *O kecacích srazech v BDSM klubu pro nováčky*. 2014 Dostupné z: http://www.bdsmklub.cz/?p=clanek-detail&id_clanek=2

¹⁶³ BDSM KLUB. *Plánované srazy*. 2014 Dostupné z: <http://www.bdsmklub.cz/?p=info>

¹⁶⁴ vlastní výzkum

Úspěšným srazem je *Zajíc party*, sraz pro nováčky v BDSM. Sraz má podle organizátorky za úkol především vyvrátit domněnku, že BDSM komunita je pro nováčky uzavřená. V květnu 2014 se místo *Zajíc party* konala akce „Králík party“, věnovaná těm, kteří už nejsou „Zajícové“, ale zároveň ještě nenabyli v BDSM tolik znalostí a zkušeností. O týden později potom v Ateliéru proběhla gastronomická party, mohu-li to tak nazvat: *Večer mexické kuchyně* a budoucím sobotním srazem je na třetí červnovou sobotu plánovaná *Indická party* s indickým šéfkuchařem.¹⁶⁵

BDSM klub dále pořádá také akční sraz mimo Ateliér, v Jizerských horách s ubytováním a stravováním. Ten se podle mě dostupných informací naposledy konal v říjnu 2013.¹⁶⁶ Akce je, co se týká organizace, přísnější na obsazení účastníků, tedy není přístupný veřejnosti v takové míře jako jsou kecací srazy nebo srazy edukativního charakteru v Ateliéru.

Stejně jako Luminais a Weiss ve svých disertacích, jsem se i já setkala s tím, že se *Úchylové* snaží vytvářet společenství lidí, které spojuje společný zájem, jenž ale nemusí být vždy nutně jediným spojujícím prvkem. BDSM klub například klade velký důraz na to, aby se lidé uvnitř Ateliéru a ve společnosti členů klubu cítili dobře a přirozeně. Na každém srazu platí zákaz fotografování a zakázáno je zveřejnění adresy Ateliéru nebo bližší popis účastníků srazů.

Weiss popisuje srazy, na kterých se návštěvníci představují¹⁶⁷, tedy řeknou něco podobného tomuto: „*Dobrý den, jmenuji se Martin a jsem latex masochista, věnuji se hlavně výrobě latexových korzetů, ale baví mě také elektro.* V Ateliéru to takto nefunguje. Zkrátka přijdete, založíte si na baru lístek, objednáte si pivo a pokud nechcete, s nikým se nebavíte a už vůbec se účastníci veřejně nepředstavují, představím se zkrátka tomu, komu chci, ale setkání v Ateliéru nepřipomíná setkání anonymních alkoholiků, jak na mě působí popis srazu od americké autorky. Naopak, „*Ahoj, já jsem dominantní sadista,*“ je už zlidovělá „hláška“, kterou použila novinářka, účastníci se jedné akce, která celý sraz v článku uchopila dost nešťastně a text je tak terčem posměchu.¹⁶⁸

Pokud to není způsobeno mou vlastní nepozorností, nezaznamenala jsem v textech od Weiss, Luminais či Newmahr zmínku o podávání jídla, připraveného přímo

---

¹⁶⁵ BDSM KLUB. *Plánované srazy*. 2014 Dostupné z: <http://www.bdsmklub.cz/?p=info>

¹⁶⁶ BDSM klub bondage. *Jizerské hory IX*. http://www.bdsm-klub.bondage.cz/sraz_04-06_10_13/

¹⁶⁷ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. Anthropologica, 8, 229-245, 2006.

¹⁶⁸ ADAMCOVÁ, Kateřina. *Obojky, biče, důtky. Navštívili jsme sadomasochistickou mučírnu*. Xman.cz, 30. dubna 2013. Dostupné online z http://xman.idnes.cz/sadomasochisticka-mucirna-d0n-xman-styl.aspx?c=A130429_150644_xman-styl_fro

v kuchyni v místě setkání, na BDSM akcích (munches). V Ateliéru je na každém srazu, včetně kecacích čtvrtek, připraven raut, o který se stará Nenufer a Vašek, a tímto bych ráda vyzdvihla, že je k dispozici i skvělé vegetariánské občerstvení. Nejspíš se na to přehnaně soustředím, protože jídlo a jeho příprava je mým serious leisure, nicméně považuji to za významnou součást a posunutí se opět v pomyslném zkoumání toho, čím jsou BDSM setkání a že tedy nejspíš nebudou jen naplněním sexuálních představ. Ovšem, tato moje představa by byla až zbytečně idylická.

6.1.2 Provoz Ateliéru

Rauty jsou součástí srazů od roku 2013, tedy nově. Spolumajitelka Ateliéru, Nenufer, mi vysvětlila, že jedním z důvodů, proč na srazech raut je, je finanční stránka celého projektu BDSM klub: „*Na srazy najednou začalo chodit víc lidí a dávali si vodu z kohoutku a takhle jsme pokračovat nemohli.*“ Protože je nový Ateliér daleko větší, než ten původní, působí i při obsazenosti poněkud prázdně a náklady na provoz jsou samozřejmě vyšší. Aktuální kapacita lidí pro sraz v Ateliéru je 120 lidí. „*Srazy děláme, protože nás to baví. Co se týká Workshopů, tak kromě organizátorek, které tady jsou, my se nebráníme jakékoliv aktivitě...akce pod padesát lidí ale nemá smysl. Když jsme ve starém Ateliéru začali dělat rauty, pokryla se alespoň režie, tak snad se pokryje i tady,*“ říká Nenufer. „*Na Králík party tam mám 70 lidí plus animátoři. A na Lajfkový (sraz uživatelů on-line BDSM platformy) 110...bude prdel,*“ psala mi Tabron přes facebook na začátku května 2014, kdy se rozjížděl nový Ateliér a oblíbené edukativní srazy se obnovily. „*No, začíná se to rozrůstat,*“ komentovala Tabron množství registrovaných účastníků nových srazů. Nový Ateliér je větší než původní prostory a má dvě patra: Kromě tradičních srazů tak může vzniknout prostor pro akce větších rozměrů třeba i se zahraničními hosty. Takový dvoudenní *Úchyl Fest* s workshopy a přednáškami by mohl být úspěšný, zvláště, pokud se nyní Ateliér snaží „vydělat si na sebe“ (jednou z následujících akcí bude sraz uživatelů serveru amateri.cz, což je zřejmě jeden z podniknutých kroků pro financování fungování nového Ateliéru. „*Bude tady diskotéka a DJ,*“ řekla organizátorka srazu. Když jsem se ptala, jestli se té akce neobává, řekla, že se s většinou zamýšlených účastníků zná, že jsou to „v pohodě lidi“.

Vstup do Ateliéru na kecací srazy je 100kč a zahrnuje zmiňované občerstvení; nápoje se objednávají klasicky na baru a účet na lístku s připočítaným vstupem se platí při odchodu. Na akce edukativního charakteru-workshopy (tak se ale dají chápat i čtvrky, většinou jsou přítomní lidé, kteří se v BDSM pohybují dlouho a jsou ochotni s čímkoliv

poradit) se platí vstup například 250 Kč a v ceně je výukový materiál nebo malý dárek. Na nové „gastro akce“ je vstupné ve stejné hodnotě a v ceně je samozřejmě nabídka specializované kuchyně. Luminais a Weiss ve svých popisech amerických komunit, uvádějí členské poplatky, které se hradí měsíčně nebo ročně.¹⁶⁹

Eternal a Dio, kteří navštěvují Ateliér pravidelně (poznala jsem je přímo tam a většiny dalších srazů se účastnila s nimi), vidí v navazování známostí v Ateliéru potenciál a jako kladné stránky klubu hodnotí především otevřenost pravidelných návštěvníků a „rovnoprávnost“ všech přítomných na srazích: „*V Ateliéru prostě nejsou předsudky,*“ shrnuje Lord.

Eternal: *Tam (v Ateliéru) pokud se objeví někdo, kdo nebere ohledy na jiné, tak oni ho prostě vyštípou. Hodně se dbá na to, aby to bylo oboustranné, že se to líbí oběma stranám...*

Lord: *Jde o to, aby ta komunita udržovala nějaký vztahy a lidi, který ti řeknou hele, ty jsi nula, protože tohle prostě nezvládáš...jde o to, aby ta komunita byla jako komunita, aby se jeden na druhého nedíval skrz prsty.*

Eternal: *Mě se tam třeba líbí, že přijdeš a páry, i když jsou v nějakém postavení submisiv-dominant, tak prostě sedí vedle sebe, jde vidět, že jsou pár, a někde v soukromí to mají jinak. Není to, že se po ulici tahají na vodítku...*

Lord: *Loni, když jsme tam byli, v Ateliéru, přišel tam jeden známej český herec. Byl hrozně v pohodě. Na konci, když odcházel, říkal: Tak jsem se toho tak děsil, a teď odcházím a mám ještě větší sebevědomí, než s jakým jsem přicházel.*

6.2 Komunitní přátelství

Tabron, která se podílí na vedení klubu a organizaci srazů, zmínila, že čím déle se pohybuje v BDSM komunitě, ztrácí „přátele“ z jiných oblastí, se kterými nakonec zjistí, že si nemá co říct. Více si rozumí s lidmi uvnitř BDSM+, se kterými má společného „*víc, než jen sexualitu*“.¹⁷⁰

Při některých rozhovorech jsem zmiňovala Altaira, který není zastáncem používání spojení „*BDSM komunita*“, protože nezná dobrý argument pro stýkání se s lidmi pouze na

---

¹⁶⁹ WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area. Anthropologica*, 8, 229-245, 2006 a také LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community*, Texas, USA. Washington: Washington State University, 2012.

¹⁷⁰ rozhovor s Tabron

základě toho, co se mu líbí v sexu, navíc, když BDSM zahrnuje širokou škálu aktivit, a někomu se líbí jen výprasky, někomu například jen svazování.¹⁷¹ Lord to uvedl na pravou míru: „*Víš co, on bojuje spíš proti tomu, aby to bylo braný jakože to je komunita, která se schází jenom za tím účelem. On to prostě chce spojit...chce vytvořit nějaký komunitní přátelství.*“

A na toto téma Lord s Eternal pokračují:

Eternal: *My jsme se bavili s Cindy, a někdo se jí ptal, jestli se vůbec ještě baví s někým, kdo není úchyl...ona přemýšlela, a řekla, že v podstatě ne. Ale s těma lidma dělá všechno, pomáhají si při stěhování...*

Lord: *Dělají oslavy...*

Eternal: *Fungují jako normální přátelé.*

Lord: *To je přesně ono. V tu chvíli už to přesahuje ten rámeček komunity.*

Podle Lorda a Eternal tedy má smysl „komunitu“ udržovat, protože je to v podstatě to samé, jako například známé motorkářské srazy nebo jakákoliv další akce, kde účastníky spojuje společný zájem.¹⁷² A jsme opět u *Serious leisure*. Eternal taky velmi trefně obhájila myšlenku scházet se s lidmi, kteří mají společný koníček: před několika lety, když chodila se psem na výcvik, se cítila dobře mezi dalšími lidmi, kteří cvičili psy a v podstatě se jednalo o komunitu lidí, které zajímá výcvik psů.

Loco, switch muž, dokonce přemítá nad odmítnutím BDSM zařazení: „*Pro mě to je asi celý o tom, že dotyčná slečna je stejně zvrhlá jako já, má stejný fantazie jako já a dokáže je se mnou realizovat. Ta souhra a souznění je to důležité. To, že si dokážeme vyjít vstříc a dokážeme se navzájem vzrušit a vzrušovat...a je mi asi jedno, jestli se tomu říká perverze, úchylnost, nebo BDSM.*“

K mému vlastnímu překvapení jsem se v průběhu výzkumu s BDSM+ lidmi seznámila i mimo zamýšlených setkání v rámci srazů, a to jaksí bez zvláštní intence. Ať už to bylo v Praze, Pardubicích či ve Španělsku, kde jsem byla na studijním pobytu, diskuze s lidmi, kteří sice nebyli mými informátory, ale debatovali se mnou o tématu mé práce, byla vždy přínosná a utvrzovala mě v tom, že psaní snad má nějaký smysl ještě pro někoho jiného než jsem já jako studentka, jejíž akademický posun je podmíněn napsáním odborného textu.

---

¹⁷¹ FHS UK. *Beseda o BDSM sexualitě FHS UK (2012)*. 2012 Dostupné online z <https://www.youtube.com/watch?v=mJXLBy8Mtok>

¹⁷² rozhovor s Eternal a Lordem

Jak jsem se již několikrát zmínila, BDSM+ lidé mají skvělý smysl pro humor¹⁷³. Party a srazy, kterých jsem se účastnila, byly v podstatě jedna velká zábava. BDSM+ se dokážou zasmát sami sobě i veřejnosti, která jejich zájem neuchopí vždy šťastně. „*My jsme ti lidé, před kterými nás rodiče varovali,*“ hlásí např. úvod webu bdsm.cz¹⁷⁴ Winnicott právě spojuje hraní se smyslem pro humor¹⁷⁵ a Huizinga připomíná, že, narozdíl od hry, která je vlastní člověku i zvířeti, smích je výlučně lidský. Proto tedy, ve chvíli kdy Huizinga v knize *Homo ludens* mluví o hře jako o „protějšku vážnosti“¹⁷⁶ (ačkoliv i hra může být „velmi dobře vážná“), zmiňuje také smích jako podobný protiklad vážnosti.

6.3 On-line setkávání a internetová platforma

Mimo osobní setkání se BDSM+ scházejí na speciálním serveru, který by se dal přirovnat k sociální síti typu Facebook. Registrovaný člen má svůj profil, který mohou vidět pouze ostatní registrovaní uživatelé. V profilu je obvykle vyplněn nick, věk a bydliště (kraj, nikoliv město). Doplňujícími informacemi jsou sexuální preference (sexuální orientace, role v rámci BDSM, hledání protějšku), fotografie a dotazník.¹⁷⁷ Registrovaní uživatelé mohou přidávat přátele, vstupovat na chat a do diskuze a podávat inzeráty na seznámení. Na chatu lze diskutovat se všemi najednou, nebo jen s jedním členem. Pro komunikaci s jedním uživatelem nebo k prvnímu navázání kontaktu se používají soukromé zprávy. Na diskuzích se probírají témata, která souvisí s BDSM, případně se zde objevují pozvánky na různé akce. Diskuze má edukativní charakter.

Nejvíce lidí se na server přihlašuje ve všední den večer. „*Je tam 200 originálních uživatelů za den,*“ sdělila mi Tabron. Několik informátorů mi potvrdilo, že partnery pro BDSM hry vyhledává výhradně na tomto serveru, ale zhruba s polovinou z uživatelů se nikdy neseťkají ve skutečnosti.

---

¹⁷³ viz také příloha č.1 Zajíč party

¹⁷⁴ BDSM.cz. 1998-2011 projekt BDSM.CZ *Aktuality*.. <http://www.bdsm.cz/categories/1-aktuality>

¹⁷⁵ WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005.s.45

¹⁷⁶ HUIZINGA, Johan. *Homo ludens*. O původu kultury ve hře. Praha: Dauphin,1971, s.15

¹⁷⁷ Dotazník je na platformě dostupný k vyplnění ve čtyřech podobách: pro submisivní ženu/submisivního muže a pro dominantní ženu/dominantního muže. Switch zpravidla vyplňuje dotazníky dva, případně dotazník v rámci té role, která je mu „bližší“. Dotazník se ptá na preference v BDSM aktivitách. (Obrázek č.1)

6.3.1 Můj profil na *lajfku*

„*Jsi na lajtku?*“ ptali se mě návštěvníci Ateliéru na Zajíc party a já jsem neměla tušení, o čem mluví. Potom jsem si vzpomněla, že jsem vlastně na stránku několikrát narazila, ale protože dávám přednost osobnímu kontaktu před členstvím v on-line komunitách, profil jsem si nezaložila.

Na moje pochybnosti odpovídali informátoři, se kterými jsem se seznámila na srazu, ať se toho nebojím a že spousta lidí se tam schází proto, aby si popovídali s lidmi, které potkali v Ateliéru, nebo na jiné akci a také že to může být cesta k nalezení BDSM+ partnera pro dlouhodobý vztah. „*Je tam samozřejmě i spousta divných lidí, kteří tě budou otravovat, ale ti jsou všude, i na klasických seznamkách, i v životě. Převažují tam inteligentní lidé, se kterými je rozumná komunikace,*“ řekl Shark, jeden z účastníků srazu. Absolute vyvrátil moje nevyřčené pochybnosti: (...) *tam už si nepíšíou ty lidi jenom na základě toho internetu, ale píšíou si prostě, že se každé čtvrtky, nebo každých 14 dní viděj v tom klubu a je to normální vztah jako když píšeš někomu na facebooku nebo přes sms, hej jak se máš, a neřešíš tam furt nějakou onanii a nebo teď jsem se naučil dělat uzel* (smích).

Několik dní po srazu Zajíců jsem se tedy zaregistrovala a server začala používat jako další zdroj informací. Uživatelé (100 % mužů, protože jsem uvedla heterosexuální orientaci) se začali ozývat sami tak, že poslali soukromou zprávu jako pokus o navázání kontaktu, případně zprávu s podrobnějším rozepsáním oblíbených aktivit a otázkou, jestli se mi líbí taky a chci si o nich povídat. Odpověděla jsem na několik vzkazů, které mě svým obsahem zaujaly (vzkazy, které začínaly „*Ahoj, jsem... a rád bych touto cestou poznal ... ale jinak jsem normální...*“ jsem ignorovala, protože to zakončení mě zkrátka rozčilovalo) a získala tak nové informátory. Hned v první odpovědi jsem informovala o psaní práce a nesečkala jsem se s žádným negativním ohlasem, naopak. Všichni to brali jako zajímavost a ptali se mě na podrobnosti. Poté jsem se s nimi osobně sešla, ve většině případů i opakovaně.

Vybírám z rozhovoru o BDSM on-line platformě:

Lenka: *Mě překvapilo, že to na lajtku docela dobře funguje...akorát mi lidi občas říkaj, že na tý diskuzi se to po pátým až sedmým příspěvku vždycky zvrhne na to, že ty nejsi dostatečně dominantní, ty nejsi dostatečně submisivní...*

Absolute: *Jo, tak tam jsou to kohoutí zápasy občas, to je prostě prdel, tam se předhánějí, kdo co jak, ta klávesnice toho snese, a pak se člověk sejde a cumlá pivo a šoupe nohama v rohu, co si budem nalhávat* (smích). *Tak to je.*

Jak už jsem zmínila, internetovou platformu berou moji informátoři především jako místo pro seznámení se s budoucím partnerem, nebo kamarády, se kterými si můžou o BDSM popovídat. Kritizují tedy ty uživatele, kteří jsou zde zaregistrovaní a chtějí si pouze psát přes internet, případně na chatu nebo v soukromých zprávách rozvíjejí své fantazie, ale z různých důvodů je vlastně nikdy nerealizují. Jak říká např. Absolute: „*Jenom přes ten internet je to divný (...) ty slova, to je minimum tý komunikace.*“ A v BDSM, dle toho, co jsem pozorovala, toto platí dvojnásob, ačkoliv slova při hře mají velký význam, další význam nese právě restrukturalizované tělo, jak uvádím v kapitole Tělo a rituál v BDSM.

6.3.2 Poznámky ke „komunitě“

Ve svém výzkumu mám pouze dva informátory, kteří nikdy nenavštívili pražský klub (jeden z nich chodí na srazy v jiném městě a druhý všeobecně nemá potřebu vyhledávat větší společnost lidí, svolil ale - na základě informací od své partnerky - k rozhovoru se mnou). Jeden z participantů, který na srazy nechodil, se srazu v Ateliéru účastnil poprvé se mnou.

Poznala jsem také BDSM+ lidi, kteří BDSM jako své hobby nevnímají a soustředí se pouze na realizaci svých sexuálních představ: nemají zájem seznamovat se s někým jiným, než s potenciálním sexuálním partnerem či partnerkou. I když tyto nemusíme vyloženě hledat baterkou ve tmě, v rámci mého výzkumu jich byla menšina; jsou registrovaní na internetové BDSM platformě, ale neúčastní se srazů, a/nebo nepodřizují svým fantaziím ostatní sféry života (finance, prostor, vymyšlení nových her a způsobů) tak, jak jsem to pozorovala u mnoha jiných.

Jak jsem se přesvědčila, skutečnost, že se někdo účastní srazů a aktivně zde komunikuje, velmi usnadňuje jeho seznámení se s potenciálním herním či dlouhodobým romantickým partnerem a celkově mu to otevírá možnost nahlédnout na své sexuální preference, které mohou být trochu odlišné od představ jeho přátel či rodiny, jiným způsobem. Jak jsem zmínila v Úvodu, ve svém výzkumu jsem se zaměřila především na návštěvníky Ateliéru a ti tedy dostávají v mé práci největší prostor. Toto shrnutí, týkající se jakési míry zainteresovanosti uvádím pouze pro úplnost mnou poskytnutých informací.

7 Popularizace BDSM

„...a dovez si rákosku.“

- „Hm, a ve vlaku se mám tvářit jako že to mám do květináče na kytky?“

„Klidně se můžeš tvářit jakože si jedeš pro výprask, když myslíš, že to lidi poznaj.“¹⁷⁸

Názory na popularizování (popularizací rozumím aktivity, které vedou k rozšíření povědomí) BDSM scény a aktivit se různí. Lidé, se kterými jsem se setkala v průběhu výzkumu, se shodují na tom, že s případnou popularizací je potřeba zacházet velmi opatrně a nedopouštět se chyb, které přímo způsobují vytváření stereotypů ve vnímání BDSM širokou veřejností. Jako nesprávný příklad popularizace je participanty mého výzkumu a členy BDSM klubu vnímána, jak se zmíním v samostatné podkapitole, například kniha *Padesát odstínů šedi*.¹⁷⁹

7.1 Názory na popularizaci BDSM

Tabron, organizátorka srazů, řekla: „*Ven ano, ale domýšlet...*“¹⁸⁰ Tedy, že nemá nic proti popularizaci BDSM scény (sama se na popularizaci ostatně podílí tím, že srazy organizuje), ale že je potřeba s tématem zacházet citlivě.

Dále se informátoři shodli na tom, že BDSM není záliba, o které musí okolí nutně vědět. Cyrano např. říká: „*Až tak potřeba to asi není (popularizace), protože na rozdíl od homosexuality tohle je věc, která se dá skrývat. Bylo by dobré, kdyby na to nebylo nahlíženo jako na nebezpečný společenský jev. Někdo je homosexuál, někdo má rád hip hop, někdo má rád makové buchtý...bylo by vhodné, kdyby to (BDSM) bylo přijímáno jako běžná součást života.*“

Na české BDSM scéně vystupuje několik mediálně známých *Úchylů*, kteří poskytují rozhovory médiím, účastní se diskuzí na univerzitách¹⁸¹, nebo se jinými způsoby podílejí se na propagaci BDSM aktivit. Někteří z nich jednají pod svým občanským

---

¹⁷⁸ z terénního deníku

¹⁷⁹ JAMES, E L. *Padesát odstínů šedi*. Praha: XYZ, 2012

¹⁸⁰ Tabron neuvádím mezi deseti informátory, protože jsem s ní nerealizovala polo-strukturovaný rozhovor ohledně jejích preferencí a života spojeného s BDSM. Nestrukturovaný rozhovor v Ateliéru jsem nahrávala na záznamové zařízení proto, abych zachovala přesnost odpovědí.

¹⁸¹ např. Lenka Křížová (Madam Aradia) a Michal Altair Valášek byli v letech 2012 a 2013 hosty FHS UK v rámci *Besedy o BDSM sexualitě*. Dostupné online <https://www.youtube.com/watch?v=mJXLBy8Mtok> a <https://www.youtube.com/watch?v=HTxKtE-0COQ>

jménem, jiní pod přezdívkou. V roce 2009 natočil dokumentarista David Čálek snímek *Nebe peklo*¹⁸², ve kterém vystupuje již zmiňovaný Michal Altair Valášek, softwarový architekt, který je, jak sám říká, *kuň*, dále Fronéma, jedna z členek BDSM klubu nebo Madam Aradia (Dr. Lenka Křížová), profesionální domina. Obě zmiňované ženy dostaly za odhalení svého zájmu výpověď ze zaměstnání. Madam Aradia ještě v devadesátých letech, kdy pracovala jako učitelka na základní škole a vystupovala v prvním díle nové talk show v televizním vysílání, Fronéma právě za účinkování v dokumentu.

„Já se do toho opravdu nemotám. Mám dobrou práci a nenechám se vyhodit kvůli předsudkům,“ říká Swing. *„Na jednom pracovním obědě přišla řeč na film Nebe, peklo. Nějaká žena, která dřív pracovala jako nadřízená Fronémy, začala vyprávět, že je to hrozný a Fronému vyhodili, protože je fakt divná. Dotyčná by se prý propadla hanbou, kdyby se její dcera nechala zavěšovat na háky. To radši ať je závislá na drogách, ale ne tohle. Seděl jsem tam a trochu se mi zrychlil tep. Ale řekl jsem si, že bude lepší hledět si svého steaku a nic jsem neřekl.“* říká Swing a pokračuje ve shodě s Cyranovým názorem: *„Myslím si, že to (popularizace) nemá význam. Ti, kteří se o to snaží, nemají co získat. Na rozdíl třeba od gayů a lesbiček. Ti bojují za právo vychovávat děti a uzavřít sňatek. BDSM se ale na veřejnosti skoro neprojevuje.“*¹⁸³

„Tomu, kdo to nezažil, se to vysvětluje špatně. Na druhou stranu si myslím, že je hodně lidí, kterým by se to (BDSM) v nějaké podobě líbilo, ale nevědí o tom, protože se s tím nesetkají, nebo k tomu mají odpor, nikdy to nezkusí a odmítají to zkusit, považují to za něco špatného,“ říká Cyrano a podobný názor má i Eternal: *„Já myslím, že by bylo fajn, kdyby veřejnost věděla, že to není domácí násilí. Kdyby si to nezaměňovali“.*

7.2 Padesát odstínů mainstreamu: úspěch porno románu

Dignidad, submisivní žena, v diskuzi o popularizaci BDSM aktivit přímo zmínila jakousi negativní popularizaci, jak to sama nazvala, ve formě knihy *Padesát odstínů šedi* (*Fifty shades of Grey*)¹⁸⁴: *„Mně hlavně na té knize vadí, že ten dominant, ten hlavní hrdina je tam vykreslený jako nemocný člověk, jako psychicky narušený člověk. A to je právě ta*

---

¹⁸² *Nebe peklo* [film]. Režie David Čálek. Bontonfilm CZ, 2009. Snímek byl promítán na 45.MFF v Karlových Varech a divácky se dočkal rozdílného hodnocení. Je mu vyčítáno především násilné “znormálnování” protagonistů, které je místy hodnoceno jako nesmyslné. Částečně (trailer) dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=aR034XKSc0M>

¹⁸³ rozhovor se Swingem

¹⁸⁴ JAMES, E.L. *Padesát odstínů šedi*. Praha: XYZ, 2012

popularizace, která je škodlivá. Prostě touhle cestou ne. Rozšiřuje to povědomí o existenci, ale ne v tom dobrým slova smyslu.“

Participant mého výzkumu vidí v knize potenciální nebezpečí nesprávného pochopení BDSM aktivit čtenářem nebo čtenářkou. Knihu někteří popisují jako „nudný, nezajímavý, rádoby BDSM román“ nebo „braková literatura“ a také naráží na „chudost“ použitého jazyka.¹⁸⁵ Lord např. říká, že pokud by kniha byla psaná jako příběh, zbavený všech vnitřních pocitů hrdinky, kterých je v knize příliš, mohla by být kvalitní, nebo alespoň průměrnou knihou. Absolute mě upozornil na to, že kniha opravdu zvedla prodej BDSM pomůcek a hraček v obchodech s erotickým zbožím. Sex shopy reagovaly na „erotický boom“ vzniknuvší ze čtenářské úspěšnosti knihy, vytvořením „BDSM kitů“, který obsahuje několik pomůcek¹⁸⁶, popisovaných v *Padesáti odstínech šedi*. „*Přitom to vůbec není potřeba, nějaká BDSM sada, kolikrát stačí pásek od kalhot nebo kus šňůry a je to daleko lepší, než si něco kupovat,*“ říká, ne k mému velkému překvapení, Absolute.

Zvednutí zájmu o BDSM u nás reflektuje pochopitelně i BDSM klub. Jasný postoj, který zaujímají členové klubu, vyjadřuje například tričko, které je k zakoupení v Ateliéru a oblečeného do něj většinou na srazu potkám alespoň jednoho z účastníků srazu. Je na něm nápis: „*I was into BDSM before Fifty shades of Grey.*“¹⁸⁷ Stejně tak Silky se mě na jednom srazu zeptal: „*A co ty, jak ses sem dostala? Doufám, že ne až po Fifty shades...*“

7.2.1 Internetové šetření

K myšlence provést internetové šetření, ve kterém jsem hledala souvislosti mezi sexuálními preferencemi a ptala se na názory čtenářů a čtenářek knihy *Padesát odstínů šedi*, mě dovedlo především množství otázek, které jsem si kladla v souvislosti s tématem svojí bakalářské práce a českého vydání prvního dílu *Padesáti odstínů*, jehož prodeje strmě stoupaly a já jsem knihu spatřovala v rukou čím dál více kamarádek a žen v MHD, ve škole, u kolegyní na brigádě. *Proč ženy najednou čtou erotický román, ve kterém je ON, ten „pravý“ zcela odlišný od všech „panů božských“ a mužů, kteří leží ženám u nohou?* ptala jsem se sama sebe. *Proč ženy, které od minulého tisíciletí bojují proti tomu, aby byly „druhým pohlavím“¹⁸⁸ čtou román, ve kterém nezkušená hlavní hrdinka podepisuje kontrakt slibující oddanost muži, jehož totožnost nezná? Jsou to ty samé ženy, které chtějí*

---

¹⁸⁵ vlastní výzkum

¹⁸⁶ rozhovor s Absolute

¹⁸⁷ volně přeloženo: „*Měl jsem rád BDSM už před Padesáti odstíny šedi.*“ (překlad autorka)

¹⁸⁸ Beauvoir, Simone de. *Druhé pohlaví*. Praha: Orbis, 1967, s.23

být soběstačné, emancipované a nezávislé na mužích? Nebo je celé šílenství okolo *Padesáti odstínů* vlastně zvoláním: „*Jsmo ženy a jsmo tak svobodné, že si můžeme dovolit hrát si na otrokyně!*“? Je poselství knihy v tom, že důkaz svobody žen je v jakémsi kontrastu každodenního života: být například vysokou manažerkou, ovládat desítky mužských podřízených a číst u toho *Padesát odstínů šedi*, jen tak pro radost? *Může být zpráva o získání ženské svobody skrytá v atraktivním obalu erotického románu? A co na to muži?* Zodpovězení otázek není, bohužel, v rozsahu práce a bylo by nutné uskutečnit samostatný výzkum. Vzhledem k popularitě knihy jsem si však téměř jistá, že se tohoto výzkumu zanedlouho dočkáme, třeba z pera některého z mých kolegů či kolegyň.

Když jsem zjistila, že jedna kniha z trilogie *Padesát odstínů* je prodávanější, než jedna kniha o Harrym Potterovi, začala mě zajímat autorka, příběh, historie a okolnosti vzniku. Protože kniha se objevila po řadě rovněž mezi mladými dívkami veleúspěšných příběhů o upírech, kteří se omylem zamilují do libovolné americké teenagerky, nemohla mi nepřipomenout ságu *Stmívání*.¹⁸⁹ Autorka skutečně trilogii *Padesát odstínů* původně napsala jako tzv.fan fikci ke *Stmívání*. Začala jsem hledat souvislosti mezi masovým jednáním, reklamou a trendem a soustředila se na podmiňující okolnosti, díky kterým kniha uspěla.

V návaznosti na to jsem realizovala internetové šetření,¹⁹⁰ jehož cílem bylo zjistit, kdo jsou čtenáři a čtenářky trilogie, a jakou může mít četba souvislost s jejich sexuálními fantaziemi. Z odpovědí jsem vyvodila především to, že četba románu *Padesát odstínů šedi*, případně jeho pokračování, není podmíněna zájmem o BDSM sexualitu nebo sexuálními preferencemi odlišnými od konvenční, vanilkové sexuality a naopak (ti, kteří uvedli, že část jejich reálných erotických aktivit obsahuje prvky BDSM, se vyjádřili negativně k obsahu knihy, kterou již četli nebo vůbec k myšlence si knihu přečíst), nicméně v několika případech jsem zaznamenala, že kniha podnítila zájem o vyzkoušení popisovaných aktivit, které byly pro čtenáře/čtenářku „vysoce zrušující“. Cyrano mi k tomuto řekl, že přece v životě čteme spousty beletrie, ve kterých je děj, který neodpovídá naší realitě, např. *Dobrodružství Huckleberryho Fina*, které právě uvedl jako jednu z knih, díky které si uvědomil, že ho vzrušují výprasky (spanking)¹⁹¹. Zajímavé bylo, že tuto knihu uvedlo jako stěžejní v uvědomění si svých sexuálních preferencí, více lidí, se kterými jsem se o tématu bavila.

---

¹⁸⁹ Meyer, Stephenie. *Stmívání*. Praha: Egmont, 2005.

¹⁹⁰ REJFÍŘOVÁ, Lenka. *Knihy 50 odstínů šedi a co s ní? (výsledky průzkumu)*, 2013. Dostupné online na <http://50-odstinu-sedi-50.vyplnto.cz>.

¹⁹¹ rozhovor s Cyranem

8 Partnerství a vztahy v BDSM

„Seznámili jsme se na lajtku a dali jsme si schůzku tady v Ateliéru. Konečně jsem našel holku, která mě potřebuje, ale zároveň se o sebe dokáže postarat sama.“ Přítel Adelity má kapsy plné miniaturních řetízku, které čas od času vyndá, sváže jí ruce k sobě a zamkne řetízky malým zámkem. Oba se baví. Je vidět, že jsou zamilovaní.¹⁹²

Skutečnost, že se někdo označí jako BDSM+ (tedy moji informátoři), může zčásti ovlivňovat i další sféry jeho života. Ilustrujme si to nyní na příkladu partnerských vztahů u mých informátorů: pozorovala jsem, že se tyto vztahy jemně liší od konvenčních partnerských vztahů, v nichž BDSM nefiguruje, tedy odlišeni spatřuji především v nastavení “pravidel“ věrnosti. Partnerská či manželská dvojice např. kromě toho, že se věnuje BDSM aktivitám doma, si často přizve další osoby na společné hraní. V Ateliéru je to stejné: bottom může vyzkoušet scénku s jiným dominantem a je už o domluvě, jestli je stálý partner přítomný či nikoliv. A naopak: dominantní partner ve hře si může hrát s jinými submisivy, vše záleží na konkrétní domluvě. Tyto zážitky jsou vnímány jako obohacení jednotlivce i vztahu, partneři si vyměňují získané zkušenosti a upevňují tak svůj primární vztah. Eternal například přiznává, že dlouho „žárlila“ a až po určité době poznala, že ve vztahu je důležitá svoboda, kterou je potřeba mít i dávat.¹⁹³

8.1 „Experimenty“ v partnerství

Někteří informátoři vidí jako důležité odlišit “primární“ vztah od dalších aktivit mezi partnerem a jiným člověkem. Lord a Eternal mluví v kontextu partnerské věrnosti o „experimentech“, které vnímají jako zážitky: ty ale podléhají určitému „vědomí o tom druhém“.¹⁹⁴ Lord například říká: „Důležitá je tolerance. Protože ty musíš tolerovat to, jak tvůj partner využívá svobodu, kterou mu dáš. Že to přijmeš. Protože když to pak budeš brát jako špatnou věc a nevěru, tak to (vztah) stejně skončí.“

Absolute, dominantní muž, obdobně jako Lord řekl, že “experimenty“ mohou být na škodu ve vztahu, kde si jeden partner není jistý druhým a že by se měla z dlouhodobého

---

¹⁹² z terénního deníku

¹⁹³ rozhovor s Eternal

¹⁹⁴ rozhovor s Lordem

vztahu odstranit myšlenka, že pokud jde jeden partner za jiným člověkem, který ho přitahuje, neznamená to, že vztah končí, nebo že už primární partner pro druhého není atraktivní. Jako potenciální nebezpečí vztahu vidí strach – z toho, že pokud druhý partner vyzkouší něco jiného, ze vztahu odejde. Z tohoto strachu podle něj vyplývá žárlivost.¹⁹⁵ Picasso, dominantní muž, který udržuje velmi specifický trvalý vztah, jak říká, na úrovni Pán-subinka, vidí střídání partnerů jako výsadu dominanta. Ten podle něj utvrzuje své vedoucí postavení také tím, že vedle primární partnerky přijímá jiné submisivní dívky. Jeho partnerka už by ale několik partnerů mít neměla, a pokud bude udržovat erotický vztah s někým jiným, tak je žádoucí, aby to byl také bottom, nejlépe také žena.

Loco, switch muž, to vidí jinak. To, že by jeho dívka odešla za jiným dominantem a vrátila se zpět k němu, nepovažuje za smysluplné a bylo by to pro něj důvodem k rozvázání vztahu. Jeho odpověď byla unikátní. U ostatních devíti informátorů jsem se setkala s přístupem, který popisují výše, tedy že k primárnímu vztahu je možné přidat krátkodobé či dlouhodobé vztahy/sexuální aktivity/BDSM scénky s jiným člověkem.

V závěru tedy lze říci, že z toho, co jsem pozorovala během svého zkoumání, mohu usuzovat, že partnerské vztahy BDSM+ lidí jsou snad jen o něco málo „volnější“ než konvenční vztahy. Otázka, která se nyní nabízí je tedy ta, k jakému výsledku bychom došli, pokud bychom se rozhodli realizovat komparativní studii partnerských vztahů, ve kterých figuruje BDSM sexualita s těmi, ve kterých prvky BDSM nejsou přítomné.

8.2 Výběr partnera

Od dlouhodobého partnera očekávají informátoři především důvěru, toleranci, stejné názory na stěžejní věci v životě a spolehlivost. Příkládám komunikaci mezi Eternal a Lordem s pro ně typickým humorem:

Eternal: *Očekávám, že člověk ve vztahu bude chtít řešit problémy, které vyvstanou...*

Lord: *Neexistuje. To si vyřeš sama. (předstíraně vážný obličej)*

Bylo velmi zajímavé ptát se dominantních mužů na ideální partnerku. Všichni se velmi výrazně vymezovali proti tomu, aby se stála partnerka, která bude při hře submisivní, chovala submisivně i v běžném životě. Požadují dívku nebo ženu, která jim

---

¹⁹⁵ rozhovor s Absolute

bude rovnocenným partnerem, která bude umět říct *ne* a stát si za svým názorem, například takto:

Absolute: *Rozhodně vím, že by mě holka, která by na mě lpěla, nebavila. Aby mě uměla poslat i do prdele (smích).*

Lenka: *Takže chceš, aby to ta holka uměla oddělit, BDSM a reálný život?*

Absolute: *Ne oddělit, ale aby nebyla submisivní i v tom smyslu, že já něco řeknu a je to daný, aby se se mnou pohádala, měla svůj názor. Aby to nebylo prostě, že já jsem něco řekl, pozice Pána, tak to tak prostě je. Aby měla svoje koníčky, svoji zábavu, aby občas řekla, tenhle víkend pojedeme támhle, něco jsem vymyslela a ne abych tohle všechno furt táhnul já.*

A s podobným názorem přichází Loco: *„Je podstatný, aby měla svůj názor a aby si ho uměla obhájit. Aby dokázala říct, když ji něco štve. Aby byla schopná debatovat, povídat si. Tak to jsou takový důležité věci a...samozřejmě očekávám, že bude úchylná. (smích).“*

V rámci BDSM existují také tzv.24/7 vztahy, tedy dlouhodobé či krátkodobé vztahy, kdy jsou oba partneři nepřetržitě v roli Top-bottom. Žádný z mých informátorů v takovém vztahu zahrnut není, proto jsem se o tento druh vztahu podrobně nezajímala. Naopak, na základě rozhovorů s informátory i rozhovorů s dalšími lidmi v Ateliéru jsou tyto vztahy vnímány spíše jako jev s negativní konotací, jako vztah, který není zdravý ani pro samotný pár ani pro jeho okolí.

8.3 Polyamorie

Polyamorie (polyamory) je životní styl, který zahrnuje dlouhodobý partnerský vztah několika osob. Svůj čas dotyčný rozděljuje více či méně rovnoměrně mezi dva a více mužů a/nebo žen¹⁹⁶. Zatímco Luminais¹⁹⁷ ve svém výzkumu popisuje skupinu 22 informátorů, z nichž 14 své vztahy definuje jako polyamorické, u svých informátorů jsem se s polyamorií setkala pouze v jednom případě, který vysvětlím v následující subkapitole.

---

¹⁹⁶ vlastní výzkum

¹⁹⁷ LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, 2012, s.37, 101

8.4 Polyamorický vztah u mých informátorů

Na téma polyamorie jsem se sešla s Dignidad, dívkou, která má dva partnery. S jedním (Dark) žije, staví dům a v květnu 2014, tedy rok po mém prvním setkání s nimi za účelem rozhovoru k bakalářské práci, vstoupili do manželského svazku. Jsou spolu deset let. S druhým partnerem (Michael) se vidí v průměru jednou až dvakrát týdně. Její první partner, Marek, udržuje dva roky trvalý milenecký vztah s další ženou, která je vdaná. Polyamorický vztah definují informátoři jako „mnohovztah“, o kterém všichni zúčastnění vědí. Jak sami říkají, jeden partner v polyamorickém vztahu může být „hlavní“, upřednostňovaný např. sňatkem a ostatní jsou na rovině kamaráda či dlouhodobého milence.

Během dvou týdnů jsem se sešla nejdříve s Digni a Darkem a potom s Digni a Michaellem. Myslela jsem si, že setkání bude v podstatě jakási propaganda polyamory vztahů. Naopak. Dozvěděla jsem se, že nepovažují tuto formu vztahů za jednodušší cestu. Pro jejich rodiny a nejbližší okolí zůstává mnohovztah z různých důvodů utajen. Digni například špatně snáší, že musí druhého partnera před rodinou nebo v pracovním kolektivu tajit a v podstatě lhát blízkým lidem ve svém okolí. Dark jako největší negativum polyamorie vidí složitý „time management“, jak řekl.

Michael v podstatě cítí něco jako bezpodmínečnou lásku k Digni. To, že ona má ještě druhého partnera, nevnímá Michael negativně, ale, jak řekl, „*netěší ho to*“. Proč tedy setrvává ve vztahu, ve kterém netráví s dívkou, kterou miluje, tolik času, kolik by chtěl? Ptala jsem se následně, co očekává od dlouhodobé partnerky. Vyjmenoval několik charakteristik. Záhy dodal, že Digni mu dává vše, co v tuto chvíli od vztahu potřebuje.

V průběhu rozhovoru s Digni jsem vyslovila svoji pochybnost o tom, jestli je relevantní psát o polyamorii v bakalářské práci věnované BDSM a že si nejsem jistá, jak to do práce zasadit. Ujistila mě, že zahrnutí do práce o BDSM je v pořádku: „*Mě to zakomponování přijde poměrně snadný, protože ta otevřenost lidí v BDSM vůči ostatním tomu vyložene napomáhá...*“ A Dark to doplnil: „*Navíc, dost často v BDSM má člověk jeden vztah a vztah na druhé úrovni. I když se to tak nenazývá, tak je to polyamorie.*“

Digni: „*On ten termín je poměrně nový, popisující dost starou věc. Když jsem pročítala nějakou diskuzi, tak to probíhalo už u nás i za socialismu, akorát se tomu tak neříkalo.*“

V pohledu na koncept polyamorie se názory BDSM+ lidí rozcházejí. Jedni ho kritizují pro svou neudržitelnost, druzí pro fakt, že se lidem, zahrnutým ve vztahu, nikdy nepovede udržet rovnováhu mezi všemi členy vztahu a že jeden partner bude vždy ve vedoucím postavení. Další mluví o tom, že se pokoušeli polyamorické vztahy realizovat, ale jejich snaha končila tam, kde začínala žárlivost a nejistota.¹⁹⁸

Digni: Vztahy. Ty častěji nevyjdou než vyjdou...což je v Polyamory znásobené.

---

¹⁹⁸ rozhovor s Eternal a Lordem

Závěr

Ve svém výzkumu BDSM sexuality, realizovaném mezi lidmi, označujícími sami sebe jako BDSM+, především mezi návštěvníky pražského Ateliéru a uživateli internetové BDSM platformy, jsem se zaměřila v první řadě na to, jak oni sami vnímají BDSM sexualitu, co pro ně znamená a proč „hrají“. Zjistila jsem, že BDSM u většiny z těch, se kterými jsem se seznámila, není jaksi příležitostnou aktivitou, ale spíše je vnímáno jako hobby, zábava, která má schopnost obrátit se „vyplout“ z ložnice, respektive z *mučírny*. Tedy, ačkoliv silnou motivací pro „hraní“ je uspokojení sexuální touhy nebo splnění dlouhodobé fantazie někoho si podřídit/být někomu podřízen (*power-play*)¹⁹⁹, BDSM jako „pouze sex“ je neudržitelné. Z toho, co včera bylo „sexem“, je dnes „hobby“, „leisure activity“ jenž se ve velmi krátké době postupně proměňuje v *Serious leisure*, jak ho popisuje Stebbins (definici jsem podala ve druhé kapitole).

Pokud se ptáme, čím je BDSM a chceme odpověď, která pevně semkne jeho charakteristiky, je to Sexuální hra, respektive soubor sexuálních her. BDSM není vnímáno jako „realita“.²⁰⁰ Většina her v BDSM je založená na *role-playingu*, tedy za pomoci masky - jak uvádím v kapitole Sexuální hry – se hráči transformují v jinou bytost a k tomu jim dopomáhá také restrukturalizace těla.

Každá Hra ovšem, řečeno s Winnicottem, reflektuje skutečnosti z reálného světa a velmi kreativně je přetváří, aby mohla vzniknout jakási nová, *jiná realita*, která má smysl pouze uvnitř hry, ve které dostává právo na svou existenci: někdy pod podmínkou, že zůstane poslušně ve hře a neuteče do reálného světa, kde by mohla působit rozčarování, jindy naopak je po ní vyžadováno, aby se jemně proloupla s reálným světem hráčů.²⁰¹

Ačkoliv je tedy jakákoliv hra determinovaná místem, časem a maskou a vše se v ní odehrává „jen jako“, silné prožitky, které se v rámci ní uskuteční, lze přenést do běžného života a hráči s nimi mohou kalkulovat ve svůj vlastní prospěch. Toto platí i v BDSM²⁰².

Co se týká užití označení „komunita“, dle mého pozorování je ve spojení s BDSM+ návštěvníky Ateliéru a uživateli internetové platformy relevantní. Nejbližší jeho

---

¹⁹⁹ vlastní výzkum

²⁰⁰ vlastní výzkum

²⁰¹ WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005, s.72

²⁰² WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005, s.72

naplnění se dostáváme, mluvíme-li o skupině lidí, která se schází víceméně pravidelně (někteří každý čtvrtek) na místě zvaném Ateliér. Většina lidí z této skupiny se dále sdružují do „BDSM klubu“. Na jakési specifické vnitřní stratifikaci BDSM+ lidí se podílí především míra jejich zainteresovanosti v BDSM aktivitách, jak jsem uvedla v kapitole Komunita.

Členové BDSM klubu, nebo, chceme-li, pražské BDSM komunity, se zčásti podílejí na popularizaci BDSM aktivit tím, že organizují různé typy srazů, z nichž některé jsou orientované přímo na nováčky (Zajíc party) a na které se může s ohledem na kapacitu klubu registrovat každý zájemce, který si akci vyhledá na internetu. Místo setkávání však, jak jsem zmínila v kapitole Komunita, není veřejným prostorem, adresa klubu není volně dostupná a je zakázáno její zveřejňování. BDSM komunita dále disponuje on-line platformou, určenou pro diskuzi a seznamování se s ostatními. Tedy, i BDSM+ lidí, kteří nechodí pravidelně či vůbec na srazy, jsou členy komunity – v tomto případě on-line BDSM komunity, která sdružuje uživatele se společnými sexuálními preferencemi.

Vztahy uvnitř komunity se často rozpínají i mimo setkání v Ateliéru a herní partneři se tak mohou velmi rychle stát civilními přáteli nebo životními partnery.²⁰³ Komunita se striktně neuzavírá okolí a vstupenkou do ní není počet BDSM zkušeností ale spíše otevřenost.

Společně s Newmahr²⁰⁴ tedy klasifikuji BDSM jako *Serious leisure*, hobby, kterému jedinec věnuje svůj čas, materiální statky a skrze které se realizuje. BDSM+ lidé utrácejí peníze za hračky a pomůcky, dárky pro svoje „Pány“ nebo „otroky“ a možnostem realizací svých aktivit podřizují svůj čas, energii a dokonce i architekturu svého bydlení. Ti, kteří se o BDSM zajímají již delší dobu (to může být i 10 let)²⁰⁵ se zpravidla specializují na některé specifické aktivity (spanking, bondage, jehly, elektro a jiné) a jsou lektory (používá se označení *animátoři*) na BDSM workshopech. Tuto činnost provádějí bez nároku na honorář. Výše uvedené faktory „podřízení se/využití svému zájmu“ jsou velmi důležité: na základě nich se BDSM+ lidé částečně vzájemně hodnotí a potvrzují tak svůj status člena komunity či alespoň vyjadřují svůj dlouhodobý vážný zájem o BDSM.

Nicméně, nad výše zmíněnými konkrétními skutky a statky se vyvyšuje jeden poměrně abstraktní znak, který jsem měla možnost pozorovat; ten je jediný opravdu potřebný k tomu, aby byly v rámci BDSM fantazie proměněny ve skutečnost: kreativita.

---

²⁰³ vlastní výzkum

²⁰⁴ NEWMHR, Staci. *Rethinking kink: Sodomasochism as Serious Leisure*. Buffalo, New York: Buffalo State College, 2010.

²⁰⁵ vlastní výzkum

V Ateliéru totiž být „dobrý úchyl“ znamená být „kreativní úchyl“. Tedy, pokud Huizinga tvrdí: „*Hru spojují s krásou mnohostranná a těsná pouta,*“²⁰⁶ a bez záměru tak naráží na jeden z oblíbených artefaktů v BDSM, my můžeme říci: Mnohostranná a těsná pouta spojují také BDSM s kreativitou.

---

²⁰⁶ HUIZINGA, Johan. *Homo ludens. O původu kultury ve hře*. Praha: Dauphin, 1971, s.16

Bibliografie

BEAUVOIR, Simone de. *Druhé pohlaví*. 2. vyd. Praha: Orbis, 1967.

BOURDIEU, Pierre. *Teorie jednání*. Překlad V. Dvořáková. Praha: Karolinum, 1998. ISBN 80-7184-518-3.

CAILLOIS, Roger. *Hry a lidé*. Praha: Nakl. Studia Ypsilon, 1998. ISBN 80-902482-2-5

CAMERON, Deborah; KULICK, Don. *Language and sexuality*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. ISBN 13 978-0-521-80433-2

CLIFFORD, James and MARCUS, George E (eds). *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography. 25th Anniversary Edition* University of California Press, 2010. ISBN 978-0-520-26602-5

DEVON, Molly; MILLER, Philip. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The romance and Sexual Sorcery of Sodomasochism*. Fairfield, Connecticut: Mystic Rose Books, 1995. ISBN 0-9645960-0-8.

ERBAN, Vít. *Maska a tvář. Hra s identitou v mezikulturních proměnách*. Praha: Malá Skála, 2010. ISBN 978-80-86776-09-5.

FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality I: Vůle k věděni*. Překlad Čestmír Pelikán. Praha: Hermann a synové, 1999. ISBN 80-238-5090-3.

FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality II.: Užívání slasti*. Překlad Ladislav Šerý, Josef Fulka, Miroslav Petříček. Praha: Hermann a synové, 2003, ISBN 80-239-1186-4

HARTL, Pavel; HARTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. Praha : Portál, 2004. ISBN 978-80-7367-569-1.

HUIZINGA, Johan. *Homo ludens. O původu kultury ve hře*. Praha: Dauphin, 1971. ISBN 80-7272-020-1

LENDEROVÁ, Milena; HANULÍK, Vladan; TINKOVÁ, Daniela (eds.). *Dějiny těla: prameny, koncepty, historiografie*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2013. ISBN 978-80-7465-068-0.

MALINOWSKI, Bronislaw. *Sex a represe v divošské společnosti*. Překlad Trojanová, Markéta, Hříbek, Martin. Praha: Sociologické nakladatelství, 2007. ISBN 978-80-86429-76-2.

STÖCKELOVÁ, Tereza and ABU GHOSH, Yasar. (eds.). *Improvizace v terénu a terénní praxi*. Praha: Sociologické nakladatelství, 2013. ISBN 978-80-7419-148-0

VRHEL, František. *Antropologie sexuality: Sociokulturní hledisko*. Brno: Nadace Universitas Masarykiana: Masarykova univerzita: NAUMA, 2002. ISBN 80-210-2821-1.

WEISS, Petr. *Sexuální deviace. Klasifikace, diagnostika a léčba*. Praha: Portál, 2008. ISBN 80-7367-419-9.

WINNICOTT, Donald W. *Playing and Reality* with a preface by F.Robert Rodman, North Carolina: North Carolina University, 2005. ISBN 978-0415345460

Elektronické zdroje:

ADAMCOVÁ, Kateřina. *Obojky, biče, důtky. Navštívili jsme sadomasochistickou mučírnu*. Xman.cz, MAFRA, a.s. 2013. [cit. 2013-05-20] Dostupné z http://xman.idnes.cz/sadomasochisticka-mucirna-d0n-/xman-styl.aspx?c=A130429_150644_xman-styl_fro

AMERICAN PSYCHIATRIC ASSOCIATION. *Diagnostic statistic manual V*. 2013 [cit. 2014-06-02] Dostupné z: <http://www.dsm5.org/Pages/Default.aspx>

AMERICAN PSYCHIATRIC ASSOCIATION. *Diagnostic statistic manual IV*. 2000 [cit. 2014-06-02] Dostupné z: <http://www.dsm4.org/Pages/Default.aspx>

BIVONA, Jenny M. *The Nature of Women's Rape Fantasies*. University of North Texas, 2008. Disertační práce. University of North Texas. [cit. 2013-05-24] Dostupné z http://digital.library.unt.edu/ark:/67531/metadc9118/m2/1/high_res_d/dissertation.pdf

Info. BDSM klub. [online]. 2010-2014 [cit. 2014-06-10]. Dostupné z: <http://www.bdsmklub.cz/?p=info>

Plánované srazy. BDSM klub. [online]. 2014 [cit. 2014-06-10] Dostupné z: <http://www.bdsmklub.cz/?p=info>

Diskuze. BDSM life. [online]. 2014 [cit. 2014-06-09]. Dostupné z: <http://www.bdsmlife.cz/diskuze.htm>

CUTLER, Bert. *Partner Selection, Power Dynamics, and Sexual Bargaining in Self-Defined BDSM Couples*. San Francisco, California: The Institute for Advanced Study of Human Sexuality, [online]. 2003. [cit. 2014-02-09] Dostupné z: [http://www.niu.edu/user/tj0bjs1/bdsm/Cutler%20\(2003\).pdf](http://www.niu.edu/user/tj0bjs1/bdsm/Cutler%20(2003).pdf)

FHS UK. *Beseda o BDSM sexualitě FHS UK* (2012). [online]. 2012 [cit. 2014-05-09]. Dostupné online z <https://www.youtube.com/watch?v=mJXLBy8Mtok>

FHS UK. *Beseda o BDSM sexualitě FHS UK* (2013). [online]. 2013 [cit. 2014-05-09]. Dostupné online z: <https://www.youtube.com/watch?v=HTxKtE-0COQ>

HARVIAINEN, J.T. *Sadomasochist Role-Playing as Live-Action Role-Playing: A Trait-Descriptive Analysis*, International Journal of Role-Playing, Issue 2, Finland, [online]. 2011. [cit. 2014-05-09] ISSN 2210-4909. Dostupné z: <http://www.ijrp.subcultures.nl/wp-content/issue2/IJRPissue2-Article5.pdf>

JOZÍFKOVÁ, Eva. *Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu*. [online]. Doktorská disertační práce. Univerzita Karlova 2007. [cit. 2014-06-01]. Dostupné z: http://www.en-k.net/PhD_BDSM.pdf

Novinky. Lady Aradia. [online]. 2010-2014 [cit. 2014-06-01]. Dostupné z: <http://www.aradia.cz/cs/news/>

LUMINAIS, Misty Nicole. *In the habit of being kinky: Practice and resistance in a BDSM community, Texas, USA*. Washington: Washington State University, [online]. 2012. [cit. 2014-06-09]. Dostupné z http://research.wsulibs.wsu.edu/xmlui/bitstream/handle/2376/4093/Luminais_wsu_0251E_10404.pdf?sequence=1

PELLETIER, Lisa A. and HEROLD, Edward S. *The relationship of Age, Sex Guilt, and Sexual experience with female sexual fantasies*. Journal Of Sex Research, 24, 250-256, 1988. [online]. [cit. 2014-06-01]. ISSN 1559-8519 Dostupné z <http://www.jstor.org/stable/3812844>

POLYAMORY SOCIETY. *Introduction to Polyamory*. [online]. 1997 – 2014 [cit. 2014-06-01]. Dostupné z: <http://www.polyamorysociety.org/page6.html>

POSPÍŠIL, Marek. *Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM* [online]. 2013 [cit. 2014-06-10]. Diplomová práce. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Olga Pechová. Dostupné z: <http://theses.cz/id/zyl6op/>

REJFÍŘOVÁ, Lenka. *Kniha 50 odstínů šedi a co s ní? (výsledky průzkumu)*, [online]. 2013. [cit. 2014-03-01] Dostupné z <http://50-odstinu-sedi-50.vyplnto.cz>.

NEWMAHR, Staci. *Rethinking kink: Sodomasochism as Serious Leisure*. Buffalo, New York: Buffalo State College, [online]. 2010. [cit. 2014-06-01] Dostupné z: <http://eds.b.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?sid=cbdaddfb-7212-4d01-a722-bc83f79e0335%40sessionmgr113&vid=2&hid=116>

RUBIN, Gayle. *Hacia una teoria radical de la sexualidad* in Vance, Carlote (ed.). *Placer y Peligro: Explorando la sexualidad femenina*. [online] Madrid: Editorial Revolución, 1989. [cit. 2014-06-01]. 113-119 Dostupné z: http://webs.uvigo.es/xenero/profesorado/beatriz_suarez/rubin.pdf

STEBBINS, Robert A. *Serious Leisure*. [online]. Society, 2001, vol. 38, issue 4, s. 53-57 [cit. 2014-06-01]. ISSN 1936-4725 Dostupné z: <http://search.proquest.com/docview/206716048?accountid=35514>

ŘEZNIČKOVÁ, Zdeňka. *Proces coming outu u žen se zaměřením na BDSM: analýza výpovědí návštěvnic BDSM klubu v Praze*. [online]. 2011. [cit. 2014-06-01] Bakalářská práce.. UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE, Fakulta humanitních studií. Vedoucí práce Kateřina Klapilová. Dostupné z <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/98798/>

SANDERS, Stephanie A., REINISCH, June. M.. *Would you say you "had sex" if...?* in Journal of the American Medical Association [online]. 1999, s.275-277. [cit. 2014-03-01] ISSN 1538-3598. Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9918484>

SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE. *Mezinárodní klasifikační systém nemocí a přidružených zdravotních problémů. 10.revize (MKN-10)*. [online]. 2014. [cit. 2014-03-01]

TABRON. *Pravidla BDSM akcí podle Tabron*. [online]. 2013 [cit. 2014-03-01]
Dostupné z: <http://www.tabron.cz/index.php?text=125-pravidla-bdsm-akci-podle-tabron>

About Tes. THE EULENSPIEGEL SOCIETY. [online]. 1971 – 2014 The TES Association. [cit. 2014-03-01] Dostupné z <http://www.tes.org/main/about.php>

THE KINSEY INSTITUTE. *Research Program*. [online]. 1996 – 2014 [cit. 2014-03-02]
Dostupné z: <http://www.kinseyinstitute.org/research/>

WEISS, Margot. *Mainstreaming kink: The politics of BDSM representation in U.S. popular media*. [online]. *Journal of Homosexuality*, 50, 103-132, [cit. 2013-10-02] 2006. ISSN 1540-3602. Dostupné online z: <http://www.hawortpress.com/web/JH>

WEISS, Margot. *Working at play: BDSM sexuality in the San Francisco Bay area*. [online]. *Anthropologica*, 8, 229-245, 2006. [cit. 2013-10-02]. ISSN 0003-5459 Dostupné online z <http://wescholar.wesleyan.edu/cgi/view/content.cgi?article=1045&context=div2facpubs>

Další zdroje:

Nebe peklo [film]. Režie David Čálek. Bontonfilm CZ, 2009. Částečně (trailer) dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=aR034XKSc0M>

21 días en el mundo del sadomasoquismo. TELE CUATRO. [televizní vysílání]. Série 3, epizoda 20, 2011 [cit. 2014-03-01] Dostupné z: <http://www.mitele.es/programas-tv/21-dias/temporada-3/programa-20/>

Seznam příloh

Příloha č.1 – Popis BDSM srazu (reportáž ze Zajíc party)

Příloha č.2 - Ukázka přepisu rozhovorů s informátory

Příloha č.3 - BDSM internetová komunikační platforma

Příloha č.4 - BDSM internetová komunikační platforma: profil uživatele

Příloha č.5 - Srazy v Ateliéru: Bondage workshop a

Příloha č.6 - Srazy v Ateliéru: Večer indické kuchyně

příloha č.1 Popis BDSM srazu (reportáž ze Zajíc party)

Vstup na party byl povolen od 17.00, program byl připravený na 20.00. Cestou jsem najednou dostala strach. Strach z nudy...ale zároveň jsem nevěděla, co mě čeká a jak se mám chovat.

Zvoním na zvonek s nápisem „Ateliér“. Dveře se otevírají. Vstupuji a jdu dál po chodbě. Naproti mi přichází vysoký, rozesmátý kluk. Má na sobě tričko s nápisem Security a podle postavy má rád posilovnu. Najde mě na seznamu hostů a vede mě do hlavní místnosti. „Chceš si dát něco do šatny?“ ptá se stejně mile, jako mě před chvílí pozdravil. „– Asi deštník. Můžu si ho roztáhnout?“ ptám se vtipně, a když sejdeme po schodech k šatně, už vidím, jak se skupinka lidí u baru směje. „Jasně, klidně si ho roztáhni,“ říká další kluk, blondák se svaly podobnými tomu, kdo mi přišel otevřít. Takové typy jsem tady nějak nečekala... „Vítej mezi úchyly,“ říká někdo, a já najednou nechápu, proč jsem se bála sem jít. Bude to zábava, tím už jsem si jistá. Sekuriťák mě vede do společenské místnosti, kde mi představí Tabron, hlavní organizátorku. Ta mi dává jmenovku, papírek-konzumačku pro celý večer a pokyn, že přesně v 8 musím být zpět u baru, protože bude oficiální zahájení večera. Najednou se vedle ní přimotá živý Altair. Tak on fakt existuje! Altair je mediálně známý *úchyl*, exhibicionista a hlavně kuň. Mám štěstí, že zrovna on mě provede po prostorách Ateliéru. Jako první mi ukazuje kuřárnu, místnost s krásným gaučem, který vypadá jako ze zámku a nenápadným, ale při bližším ohledání opravdu důmyslným otočným kolem zabudovaným ve zdi, s páskami pro ruce a nohy. Ano, na otáčení přivázaného člověka.

V Ateliéru už je asi 20 lidí, cca 10 organizátorů a 10 Zajíců. Pozdravím lidi v kuřárně a už mě Altair vede dál, do místnosti, která je vybavená na Klinik. Bílá podlaha, gynekologické křeslo, a spousty přístrojů, které nemám tušení, jak se používají a k čemu slouží. Altair přiznává, že ani on do toho moc nevidí. Jasně, kuň na gynekologické prohlídce nemá moc co dělat. Ukazuje mi „tajný“ záchod schovaný za plentou s tím, že ho můžu použít, kdyby byl ten oficiální obsazený. Hádám, že díky umístění za plentou asi plní víc účelů než ten „obyčejný“ záchod vedle šatny. Procházíme chodbou zpět kolem kuřárny a zamíříme vlevo, do „dívčího pokojíčku“ a příležitostného skladu sekaček, jak vtipně podotýká Altair. V místnosti je v podstatě pouze postel s levandulovo-bílým povlečením, fialová stěna a sekačka. Do očí mě praští dva plakáty na stěně - Legolas a hned vedle něj Jack Sparrow z Pirátů z Karibiku. „Točili jsme tady nějaký film, a měl to být dívčí pokojíček. Nevím, já jsem nikdy dívčí pokojíček neměl, tak snad to tak vypadá.“ Až na tu sekačku ano. Pokračujeme do protější místnosti. Říká se jí cela. Není v ní nic, až na pryčnu a další dveře na záchod. Zatímco zírám na realistické dveře záchoda se zažloutlým štítkem ŽENY, Altair vyjde ven, zavře mříž a já se skoro leknu. Napadne mě, že mě tam zamkne aspoň na pět minut a ostatní se na mě budou chodit dívat. Můj průvodce vysvětluje, že vypínač zvenku má přednost před vypínačem v cele, takže když tam budu chtít někoho zavřít, nebo někdo zavře mě, „Podle toho, kde se cítíš, dole nebo nahoře,“ dodá rychle, „může to být hezky ve tmě“. Otevře mi a jdeme dál. Ukazuje mi nenápadné dveře ve stěně, za kterými je schovaný zářivě bílý výklenek s latexovou (nebo gumovou?) bílou matrací a jinak nic. Teď opravdu zírám. Cela a tenhle výklenek jsou dvě věci, které jsem před rokem na plese nezaregistrovala. „Je dobrý si na člověka, kterýho sem zavřeš, vzpomenout, protože uvnitř rychle dochází vzduch,“ směje se Altair.

Zbývá už jen jedna místnost. Díváme se ještě do sprchy (vedle jsou pánské a dámské záchody, tzv. non-play prostory, místa, kde je hraní zakázáno a vstupujeme do místnosti, která je zařízená jako středověká mučírna, klasická „Torture chamber“ českých hradů. Je v ní množství dřevěných a kovových věcí, (trestná?) lavice, Ondřejský kříž (kříž

ve tvaru X), klec a na stěnách pouta, bičíky a plácačky všech možných tvarů a velikostí. Potkáváme dalšího animátora-průvodce s mladým párem Zajíců. „*Pokud chcete zažít vtipnou prohlídku, tak zůstaňte,*“ říká animátor, asi 30letý kluk, směrem k těm dvěma, spatřic Altaira. Zůstávají. Altair ukazuje kříž, klec a zastavuje se u věšáku s plácačkami a pouty. Vysvětluje, že vše, co je „erární“ je označeno zelenou páskou a tím pádem připraveno k použití kýmkoliv. Na použití jiných hraček a pomůcek je dobré se zeptat. Narážíme na neoznačenou plácačku, kterou Altair, ani nikdo z dvojice, která tady očividně není poprvé „ještě neviděli“. Vtipkujeme, že s ní rychle půjdeme na bar, označíme zeleně a je to.

Vracíme se zpět do společenské místnosti. Tu znám důvěrněji než všechny zbývající místnosti, ples se odehrával z větší části tady. Altair se s námi loučí, vybízí nás, ať si konzumačku necháme na baru a objednáme si. Od baru se usmívá Nenufer a Vašek, majitelé klubu. Objednám si Plzeň a sedám si k páru, který jsme potkali v mučírně. Dávám se s nimi do řeči. Prý byli taky na plese, ale nevzpomínám si na ně. Jsou podle mého odhadu jen o pár let starší než já. Ptám se, jak se seznámili. Prý přes internet, ale ne na základě BDSM. Jako hráči RPG her. „*Ona mi hlavně řekla, že na tohle vůbec není. Zkusila jsi to, zeptal jsem se. Ona že ne,*“ říká kluk, který má na jmenovce Lord. „*Navíc jsem měla přítele,*“ namítá jeho dívka, Eternal. „To není nemoc, ale to nevadí. Jsme spolu už dva roky,“ doplňuje Lord a ptá se, proč jsem tady sama. Nevím, jak na to odpovědět, to jsem nečekala. Čekala jsem, že v Ateliéru bude víc lidí jen tak samo, ale Lord mi dává za pravdu, že je ještě brzo a určitě spousta Zajíců dorazí. Dívám se na hodinky, je čtvrt na osm. Abych se nevyhýbala odpovědi, něco nesmyslného doplním na adresu zmiňované samoty. Je tady opravdu větší množství párů.

Na Zajíc party byl počet Zajíců omezen na cca 40 lidí, rovnoměrně páry – muži – ženy. Rozlízím se kolem sebe po dalších účastnících. Někdo má na sobě obojek, další mají na první pohled vyměněné genderové role: vidím starší elegantní dámu s dlouhými černými vlasy, oblečenou v kožených kalhotách a korzetu. Její protějšek je prošedivělý muž, kolem krku si dává obojek. Později, když je potkám na chodbě, slyším z úst ženy jasný, ale ne nepříjemně znějící pokyn „K noze!“.

Sedíme u stolu nejbliž k baru, čehož si vtipně všimne Lord, stejně jako mě upozorní na stůl, u kterého sedíme. Je v něm díra a pod stolem klec. Díra na hlavu, dovtipím se okamžitě a nechápu, že jsem si toho předtím nevšimla. Máme taky nejlepší výhled na nově příchozí. Za chvíli vidím několik zajíců, kteří nepřišli s doprovodem. Lord se mě ptá, proč jsem přišla. Držíc se svého stylu poskytování informací, říct vše a bez přemýšlení (což není vždy k mému prospěchu, v tomto případě je to ale nutné a pro mě tak možná jednodušší) odpovídám po pravdě. Kvůli výzkumu. Zajímá je to. Bavíme se o tom, jak mi na práci záleží. Chvilí řešíme 50 odstínů šedi. Lord to četl, ale v angličtině. Říkal, že se mu tam nějaké postavy líbily, ale že by ta kniha jako příběh nebyla špatná, kdyby byla zbavená úplně všech popisů od hlavní hrdinky a jejích nekonečně se opakujících výpovědí, pocitů a nálad.

Potřebuji najít Tabron a říct jí o bakalářce. Nechtěla jsem to řešit po emailu, chtěla jsem, aby mě viděla osobně. Když vidím, že se vrátila k „check-in“ stolku se jmenovkami pro další zajíce, jdu přímo k ní, zrovna ale něco řeší s dalším animátorem. Steve, blond sekuriták od vchodu, se mě ptá, jestli mi může s něčím pomoci, nebo jestli potřebuju přímo Tabron. Vyklopím mu svůj záměr. Říká, že se mu to líbí, že už takových prací bylo víc a to různé kvality. To samé, co mi po mailu sdělila spolumajitelka klubu, Nenufer. Když se dostanu k Tabron, zopakuju jí to, o čem jsem předtím mluvila se Stevem – ten nás s úsměvem nenechává o samotě a říká, že si to chce poslechnout znova a Tabron říká, že už několik prací „vedla“ a že v tom nevidí problém. Upozorňuje mě na pravidla, že nikde nesmí být zveřejněna adresa klubu, jména účastníků ani bližší popis účastníků.

„Praha je velká, ale stejně tady dřív nebo později každý narazí na někoho známého, to se prostě stává. Ve vlastním zájmu to lidem tady neříkej, že píšeš práci. Jde mi o tebe, myslím to vážně. Neříkej jim to. Na ostatním se domluvíme, pomůžu ti s čímkoliv budeš chtít.“ Ok, nikomu to neříkat. To by šlo, ale jestli se mě bude každý ptát proč jsem přišla, tak nevím, jak to udělám. Budu si muset dát pozor.

Vracím se ke stolu, kde sedí „můj“ pár. Teda jediní dva, které v místnosti „znám“, teď už vlastně kromě Tabron. *„Tak co, zařízeno?“* ptá se Lord. Říkám že ano, a s ohledem na Zajíce, kteří si mezitím přisedli ke stolu, už dál práci neřešíme. Tabron oficiálně zahajuje raut, je asi půl osmé. Všichni se dávají do jídla. Já si jdu utřídit myšlenky na záchod, jsem nervózní.

Několik minut po osmé Tabron zahajuje sraz. Zajíc party má jasný cíl: zbořit mýty o tom, že všechny BDSM party jsou pro nováčky uzavřené, všude je potřeba tzv. ručitel (člověk z komunity, se kterým se nováček zná a zodpovídá za něj několik prvních akcí, kterých se zúčastní). Dále má sraz za úkol seznámit nováčky-Zajíce s nejpoblábnějšími praktikami v BDSM jako je spanking, svazování (bondage), elektro a jehly. Na program je také poradenství ohledně vztahů – mezi BDSM partnery, BDSM+ a vanilkovým partnerem, hledání protějšku a seznamování. Všichni vystupují pod přezdívkou, kterou mají na jmenovce (animátoři mají červenou, lidi zapojení do komunity, kteří nemají v oblibě přílišnou pozornost, ale jsou připraveni s čímkoliv po dobu konání akce pomoci, žlutou a my, Zajícové, máme bílou).

Tabron upozorňuje na specializace jednotlivých animátorů, většinou taky zdůrazňuje, jestli jsou dominantní, submisivní, nebo switch. Někteří animátoři tvoří partnerské nebo manželské dvojice. Všichni vystupují pod přezdívkou, kterou mají na jmenovce (animátoři mají červenou, lidi zapojení do komunity, kteří nemají v oblibě přílišnou pozornost, ale jsou připraveni s čímkoliv po dobu konání akce pomoci, žlutou a my, Zajícové, máme bílou).

Po představení prvního animátora tleskáme. V místnosti napočítám 65 lidí, cca 20 animátorů a 45 zajíců. *„Abychom to urychlili, tak nebudeme každému tleskat,“* navrhuje Tabron. U druhého představovaného se ale potlesk stejně ozývá. Smějeme se. *„Dobře, takže jinak. Kdo odted' tleskne, dostane výprask ode mě osobně,“* zkouší to organizátorka. Po třetím představení tleská podstatně méně rukou (ovšem včetně mých). Sakra. Zasměju se sama sobě. Lord jen tak mimochodem poznamenává, že „masochisti“ se nezapřou (tleská i jeho submisivní polovička). Je to sympatická parta lidí. Ozdobou večera je Gina, switch (?) dívka s rudými vlasy, v latexových šatech, plyšovými kočičími oušky na hlavě a chlupatým černým ocáskem zasazeným v šatech. Na odhalených zádech má vytetovaná velká křídla. Vzpomínám si na minulý ples, na dívku, která měla na zádech taky křídla, ale pomocí skarifikace. Ta byla taky na programu večera, po půlnoci.

Když procházela Gina, nemohla jsem se ubránit zírání na ni. Řekla bych, že je na to zvyklá. Otáčeli jsme se za ní totiž skoro všichni. Její přítel je Niko, kluk, který ten večer pomáhal na baru, ale podle přezdívky si pamatuji, že na plese fotil. Je to jeden z oficiálních fotografů Ateliéru.

Tabron nás při oficiálním zahájení upozornila na přísný zákaz pořizování audiovizuálních záznamů a zveřejňování adresy. Přátelům nebo známým, kteří mají zájem se do Ateliéru podívat, ji sdělovat můžeme, ale ne dát ji na facebook, například. Podle výrazů, které jsme všichni měli, bylo jasné, že nikoho přítomného by to nenapadlo, ale Tabron doplnila, že už se to stalo. Dalším průšvihem byla novinářka, kterou do Ateliéru vzala jedna z účastnic srazu (nepostřehla jsem, jestli to byla nějaká právoplatná členka klubu, nebo někdo nový) a která napsala o Ateliéru článek, reportáž z akce. Tu si přečetla Nenufer a důrazně jí doporučila, aby článek v této podobě nepublikovala. Přesto článek vyšel na serveru x-man.cz. O tom jsem neměla ani tušení, ale všichni účastníci, Zajíci i

informátoři, se shodli na tom, že naprosto nevystihuje účel Ateliéru, podává mylné a zkreslené informace. Největším terčem posměchu byla hláška, kterou si prý v Ateliéru říkají účastníci při seznamování: *Ahoj, já jsem dominantní sadista.* (Bud' si na to dávali pozor, nebo to opravdu neříkají. Za celý večer jsem nic takového neslyšela. Seznamování obvykle začínalo dotazem na to, jestli je tu dotyčná osoba sama. To asi pro jistotu...) Hlášku o dominantním sadistovi jsme ten večer zopakovali ještě několikrát a nevyšli jsme u toho ze smíchu.

Byla jsem ráda, že chápu jejich humor. Po zahájení animátoři obsadili jednotlivé místnosti, které se na několik dalších hodin proměnily v místa konání workshopů. „*Kam půjdeš?*“ ptá se Lord. „*Asi na bondage, zajímá mě to a hlavně si myslím, že když má někdo držet, tak drží i bez provazů...ne?*“ „- *Je to kvůli bezpečnosti, neuděláš to naschvál, ale když tě někdo práskne silněji, než jsi čekal, instinktivně hodíš ruce za záda a pak tu ránu už nemusíš zastavit,*“ vysvětlila mi Eternal.

Animátor, odborník na bondage (svazování), nám v gothic místnosti ukázal jednotlivé druhy lan, vysvětlil základní rozdíly mezi nimi, upozornil na bezpečnost při vázání a prakticky ukázal jednotlivé typy vázání, které jsou vhodné i pro začátečníky.

Ukázal nám, jak vypadají záchranářské nůžky a při té příležitosti jsme se krátce pobavili o tom, co dělat, když máte doma v posteli svázanou partnerku a za dveřmi čeká tchyně.

Když skončí workshop svazování, jdu se podívat do klinik místnosti, kde je Arwen, která miluje jehly, dva dobrovolníci z řad zajíců a poměrně velké množství přihlížejících (místnost je řešená pro cca pět čumilů, ostatní koukají ode dveří). Přicházím v tom nejlepším – animátorka mluví o desinfekci. Musím se jí pořád dívat do výstřihu, protože něco takového jsem naživo zkrátka ještě nikdy neviděla. Zaječice, sedící na židli naproti Zajícovi, který do sebe nechá píchat jehly, podle pokynů Arwen zasouvá do jeho předloktí dvě jehly, a my ostatní se díváme. Já vše, co říkala animátorka o bezpečnosti vypouštím, protože myslím na pivo, které si půjdu za chvíli objednat. „*Tobě se to líbí?*“ ptá se mě kluk, který má na jmenovce „*Insane*“, jeden ze dvou Zajíců, kteří sem úplně nezapadají. Má skejtácké oblečení, prý studuje a bydlí na koleji (a moc mu to sluší). Má sice stejně vyplašený výraz, jaký odhaduji, že mám já, ale vypadá, že ho to v Ateliéru baví. Na rozdíl od toho druhého, který je oblečený podobně a na jmenovce má „*Josef*“. To se sice jako vtíp (nebo výsměch ostatním, že si vymyslíme přezdívky) cení, ale podle výrazu (a podle toho, že jsem ho celý večer viděla jen v kuřárně) sem úplně nezapadl. Tajně ho tipuji na dalšího novináře...nevím, proč sem přišel a nestihla jsem se ho zeptat. „*Ne,*“ odpovídám upřímně na otázku, jestli se mi jehly líbí. „*Mě to taky moc netáhne,*“ odpoví Insane. Uleví se mi. „*Spíš mě to zajímalo,*“ dodávám. „*Jo, to mě taky.*“ Potkáme se hned potom na baru. „*Jsi tady s někým?*“ „*Ne, a ty?*“ Je sám. Ptá se mě, jestli jsem dole, nebo nahoře (submisivní nebo dominantní). Povídáme si o hudbě.

Po jehlách se jdu podívat zpět do gotiky (tak se říká mučírně), kde už začal spanking workshop – jak správně dávat (a přijímat) výprask. Vede ho Altair společně se Stevem a Milkym, blondákem, který mi u vchodu říkal, že si ten deštník můžu roztáhnout. Milky je žijící spankingovou legendou. Má prý takzvaně plechovou prdel. S sebou si přinesl tubus, podobný jako mají studenti architektury na technické výkresy, naplněný rákoskami. Kluci postupně předvádějí vše možné i nemožné, čím se dá člověk bít. Něžně, silněji, nebo z něj vytřískat duši. Figurantkou, na které se každý nástroj předvádí, je Violet. Slečna, která je prý v komunitě „*nová*“, přišla loni na Zajíc party a „*už zůstala*“. Má na sobě červené šaty, vysoké podpatky a samodržící punčocháče, jejichž podvazky končí těsně pod spodním koncem sukně. Faux pas, řekli by módní poradci. Ateliér ale není molo a už vůbec to není místo, kde někdo věří mainstreamu, jak registruji postupně. Krása je zde vnímána jinak. Více záleží na schopnosti se bavit, uvolněně komunikovat s ostatními, a

především respektovat sexuální preference druhého člověka. To, že se v Ateliéru sejde několik desítek lidí totiž automaticky neznamená, že tam všichni přišli z jednoho důvodu. Pomyslnou komunitu - někteří se vůči tomuto termínu ohrazují - spojuje to, že jsou *úchylové* (émické pojmenování), nicméně na všechny aktivity spojené s BDSM mají trochu jiný náhled.

V gothic místnosti jsou v jeden moment spankingového workshopu snad všichni účastníci. Je to symbolická aktivita, která jde napříč všemi ostatními. Výprask znamená ponížení, nadvládu jednoho. Ztřískat můžete školačku i *koně*, i když každého trochu jinak. Někteří BDSM+ lidé považují spanking za téměř vanilkovou aktivitu, pro některé je to prý adrenalinový zážitek, který nemusí být vždy spojen se sexuálním vzrušením.

K týmu animátorů, předvádějících různé typy rákosek, bičíků a plácaček, se připojuje Chester, který je specialistou na biče. Violet se zvedá z lavice a přechází ke kříži ve tvaru X, svléká se do kalhotek. Kříž je scéna a my publikum. V záplavě rudých vlasů vidím provokativní úsměv. Chester si z množství dlouhých bičů vybírá jeden a ze vzdálenosti asi pět metrů - což je maximum, které prostor mučírny nabízí - začíná švihát dobrovolnici po zádech. Švihát? Vlastně ji hladí, protože s bičem umí obratně zacházet. Na tělo dívky, která může být jen o pár let starší, než jsem já, dopadají další a další rány a kůže okolo páteře se jí začíná zbarvovat do růžova a po chvíli má stejnou barvu jako její vlasy. Je to působivé a...sexy. Zavírám oči a snažím se z hlavy vyhnat hlasy, které mi říkají ne, tohle je špatně...a po pár minutách se mi to podaří.

Altair, který na sebe rád poutal pozornost, protože je zkrátka exhibicionista a který se začal nudit, když Chester „zahřival“ Violetiny záda a pozadí a nedával jí „opravdové“ rány, nám mezitím popsal, jak zahladit stopy po výprasku, a jak se už při výprasku pokusit o minimalizaci počtu stop, které zůstanou. Lioton 1 000, pochopitelně.

V místnosti je za chvíli nedýchatelné, Violet už má na zádech šlincy od biče, které by u praktického lékaře asi těžko vysvětlovala (ale usmívá se), a workshop končí. Jdu si pro pivo a cestou nahlédnu do klinik místnosti. Pořád je tam spousta lidí. Byl to jediný workshop, který se odehrával kontinuálně po celý večer. Následuje mě Insane a na můj návrh se jdeme podívat do společenské místnosti, kde je David, který předvádí *electro play*, v podstatě taky po celou dobu večera, ale probíhá to o poznání nenápadněji, než jehly s Arwen.

David je asi nejintrovertnější animátor. Kitty, zaječice, kterou odhaduji na max. 20 let (možná byla úplně nejmladší účastnicí), se ptá, jak „to“ funguje. Já v duchu vyslovuji stejný dotaz, protože mě to opravdu zajímá. „*Tak to vyzkoušíme. Tohle si nalep na ruku...nebo kam to chceš, na prsa, vyber si...*“ vybízí ji animátor. Kitty si lepí jednu nálepku, která je spojená s „krokodýlkem“ a drátkem a vede k ovladači se čtyřmi otočnými laděními, na ruku, druhou pod tričko skoro k bradavce. „*Ok, já to zapnu, tady se nastavuje frekvence, tady intenzita. Nic?*“ (nastavuje nejmenší frekvenci a otáčí laděním s intenzitou) „-Ne,“ odpovídá slečna a my se usmíváme. David otáčí oběma tlačítky najednou. Není nic vidět, musíme se spolehnout na to, co říká ona. „*Jo, už,*“ směje se nahlas. Já si беру do ruky *violet wand* – průhlednou baňku s rukojetí. Víím, že to existuje, ale naživo jsem to nikdy neviděla. Když s baňkou jezdím po ruce, uvnitř je vidět fialové jiskření. Je to pocit jako při holení elektrickým strojkem, ale na kůži to nenechává žádné stopy (ani to neholí ☺). Na dalších částech těla by to asi bylo zajímavější, než na ruce. Shark, další Zajíc, se ptá, na co je miniaturní věc na stole. Odpověď se dala odvodit od tvaru. „*To je vaginální nebo anální* (něco – to slovo si nepamatuju, ale fungovalo to na stejném principu jako ostatní elektro hračky),“ odpovídá David. Na moji otázku, jak se k „tomu“ dostal, dostávám tušitelnou odpověď: „*Jsem radioamatér, už od základky mě to baví, tak jsem to začal vyrábět. No a kromě toho jsem úchyl, takže to je jasná kombinace.*“ Dřív ten večer

byla jednou z dobrovolnic na jehlách zdravotní sestra, která si chtěla zkusit být pacientem. Logické.

Přecházím zpět do mučírny. Tady už začala volná zábava. Cestou zpět mě odchytil sympatická slečna s punkovým účesem, podává mi ruku a vede mě na bar. Dáváme si pivo, povídáme si. „*Seznámím tě se svým pánem, pojd'*“, říká mi najednou se zábleskem v očích. Ok, jdeme do kuřárny. „Pán“ je výrazně starší než ona. Sedí na židli. Dívka si kleká před ním a představuje mě. Bojím se sednout si a hraju hru „sednu si, až mi to dovolí“. „*Vypadáš jako domina*“, osloví mě místo toho. Snažím se nevyprsknout smíchy, a odvolávám se na svoje boty. To bude tím. „*Sedni si*“, říká konečně. Super. On i jeho otrokyně mi skládají několik komplimentů a já se bojím, v co to vyústí. Ona možná chodí po Ateliéru a vodí mu holky, se kterými si on potom povídá. Možná je to součást „pravidel“, která spolu mají. Ona si sedne dál od nás a baví se s další Zaječicí. Zřejmě jsou kamarádky. „*Můžu si zakouřit, pane?*“ ptá se po chvíli s úsměvem. Je vidět, že je to hra. On odpovídá vždy se samozřejmostí. Punkerka se ho ptá na vše. Vyká mu. Pán, jehož jméno si nepamatuji, mi promlouvá do duše. Ptá se mě, proč jsem přišla, jestli jsem submisivní nebo dominantní, co jsem vyzkoušela a co chci od života. Moc otázek najednou. Podle pokynů neříkám nic o bakalářce a odmítám nabízenou cigaretu. Mám podezření, že studoval nějaký humanitní obor, nebo je dokonce profesor. Každopádně je velmi, velmi inteligentní. Bavíme se o smyslu života. Po pár minutách se výslech změní v rovnocennou diskuzi. Do kuřárny přichází *kuň*. Nebo vlastně Altair. Nepřekvapí mě to, protože jsem jeho kostým viděla už několikrát na internetu. Myslím na to, jak říkal, že když je *kuň*, nemusí nic řešit. Přichází *Insane*. Je na něm vidět, že mu trochu vadí, když se bavím s „Pánem“. Po chvíli odchází.

Zjišťuji, že jsem úplně ztratila pojem o čase. Je půl jedné. Vracím se do společenské místnosti, a přisedám si ke třem klukům. Bavíme se o studiu a o práci. Ke stolu přichází starší muž v obleku. „*Ty jsi z Pardubic, zaslechl jsem dobře?*“ ptá se rovnou. Kývu hlavou „*Učil jsem tam na univerzitě.*“ Nevěřicně otevřu pusou. Neznám ho. „*A co jste učil,*“ vypadne ze mě okamžitě. Profesor se zatváří jakože to teď asi nemusíme řešit. Říkám, co studuji. Podotýká, že na Sociální antropologii se dají psát různé zajímavé práce a ptá se mě, v kolikátém jsem ročníku. Odpovídám, že ve třetím a už vím, co přijde. „*A o čem píšeš bakalářku?*“ Podívám se na kluky vedle mě. Teď si prostě nic nevymyslím. Usměju se a všem je to jasné. Nikdo mi nic nevyčítá. Vysvětluji situaci, co mi řekla Tabron... Chvilí se o tom bavíme.

Profesor říká, že už musí odejít, ať jdu s ním, dá mi kontakt. U dveří mi podává vizitku a popřeje mi, ať se mi psaní daří a že věří, že to bude dobrá práce. Rozloučíme se pusou na tvář (jsem trochu v šoku) a já se dívám na vizitku. Jméno znám. Z vyprávění.

Vracím se ke stolu, kluci se smějí té situaci, já taky. Bavíme se dál, o svých zájmech, o tom, co dělají kluci...Jeden z nich odejde do šatny a vrátí se s tenoučkou knížkou. *Historie, politika a současný život na Haiti*. „*Jen, kdyby tě to zajímalo. Vydali to moji kamarádi, tak třeba se ti to bude líbit.*“ Poděkuji a nějak se mi nedaří vyjít z údivu. Ke stolu přichází pár, oběma je, tipuji, kolem třiceti. Zajímám je. On se mě ptá, jak jsem se dostala na party, a jestli jsem na *lajfku* (internetová obdoba sociální sítě pro BDSM+). Odpovídám záporně, a jelikož není první, kdo se mě ten večer ptá, myslím na to, že si musím založit profil. Spousta lidí se zná odtud.

Adelita (přezdívkou ženy), která je manažerkou nějaké firmy, nám vypráví, jak její sekretářka chodí do práce s modřinami na stehnech (které nemá z pádu ze schodů) a Adelita na ni žárlí. Svým zaměstnancům prý říká vše. Vysvětluje, že když jí v mučírně zvonil telefon, volala jí podřízená, která se chtěla zeptat, jestli je vše ok, nebo ji má na party vyzvednout. Přichází *Insane* a s kouzelným úsměvem vypráví, jak dostala Adelita pár

minut předtím, než přišli k nám, od svého přítele výprask a jak to bylo emotivní, jak spolu skvěle komunikovali, bylo vidět, že se mají rádi. Škoda, že jsem to neviděla, nevím proč, ale jeho popisu jsem věřila. Ptám se páru, jak jsou spolu dlouho. Asi měsíc. „*Měsíc?*“ nevěřičně kroutím hlavou, protože působí dojmem, že jsou spolu dva roky, ne měsíc. „Seznámili jsme se na lajtku a dali jsme si schůzku tady v Ateliéru. Konečně jsem našel holku, která mě potřebuje, ale zároveň se o sebe dokáže postarat sama.“ Přítel Adelity má kapsy plné miniaturních řetízků, které čas od času vyndá, sváže jí ruce k sobě a zamkne řetízky malým zámkem. Oba se baví. Je vidět, že jsou zamilovaní. Když vidím svázané ruce a zámek mizící v jeho kapse, přemýšlím o tom, jak BDSM kontrastuje s domácím násilím. Najednou je vidět celý smysl všech aktivit, her na toho „dole“ a na toho „nahore“, na „ponižování“ a „násilí“.

Insane mi kupuje pivo. „Celý život jsem si myslel, že jsem dominantní, a pak přišla jedna holka a úplně zbořila vše, co jsem od sebe očekával, co jsem považoval za jistotu,“ bere si slovo. „*Takže jsi sub,*“ dodávám já. „- *Nevím. Těžko říct. Hlavně pokud jsi jako chlap dominantní, je to ok. Když jsi submisivní, ostatní to berou jako něco nepřírozeného. Holce dáš na zadek vždycky v pohodě, v rámci mezí, ale když jí řekneš, že by se ti líbilo, kdybys dostal výprask od ní, už na tebe kouká divně. Když se zkusíš takhle zeptat tří holek, a je to stejný, už se pak radši nezeptáš.*“ Říká úplně to samé jako Swing. Se všemi potom řešíme otázku klasiky (klasického, vanilkového sexu). Přítel Adelity říká, že „to má rád, ale tak jednou za měsíc“. Smějeme se. Potom vypráví zábavnou příhodu o tom, jak zkoušel submisivní roli s holkama a kopřivama. „*Fakt to nebylo příjemný.*“ S Adel je to lepší. Můžou se sníst pohledem. S Insanym se bavíme o letních festivalech, o muzice. Dark, jeden ze Zajíců, který byl u mé příhody s bakalářkou a profesorem, mě prosí o kontakt. Jdu ho vyprovodit na chodbu a dávám mu email. (Ozve se mi ještě ten den ráno. Ptá se mě, jestli se mi party líbila a že mi rád dá rozhovor k bakalářce.)

Jsme jedni z posledních na akci, je půl třetí. Adelita s přítelem si volají taxi a loučí se s námi. Jsme jako na jakékoliv jiné akci. Lidi, kteří se seznámili a jsou si navzájem sympatičtí. Přisedá si k nám Lord a Eternal. Lord mi diskrétně nabízí pomoc při bakalářce. Potěší mě to. Vezmu si jejich mail a domluvíme se, že si dáme sraz buď v Ateliéru, nebo někde na kafi. Všichni platíme. Insane mě hladí po noze a nabízí mi, že mě vyprovodí na autobus. Přijímám. Na popud zbylých Zajíců a nově příchozí Tabron si měníme jmenovky, a na druhou stranu píšeme telefonní číslo. Tabron nám děkuje za účast a zve nás na příští akci v Ateliéru. Domlouváme se, že určitě přijdeme.

Zdroj: autorka

Příloha č.2 Ukázky přepisu rozhovorů s informátory

Proto, že velkou část stěžejních momentů rozhovorů uvádím přímo v textu u jednotlivých témat, nepřikládám přepisy všech rozhovorů, ani přepis jednoho celého rozhovoru – každý z nich je totiž příliš obsáhlý. Všechny rozhovory, které jsem zaznamenala na nahrávací zařízení, mám přeepsané a uložené, tedy do nich lze kdykoliv nahlédnout.

Rozhovor s Eternal a Lordem – o bezpečnosti BDSM a „primárních vztazích“:

Lord: *U BDSM to není jenom o tom brát ohled na zdraví druhýho, ale taky na svoje. Pokud ona půjde za dominantem, tak očekávám, že ona vezme v potaz to, že primárně jsme partneri my a tím pádem i já mám nějaký zájem na tom, že ji to nepoznamená po zdravotní stránce tak, aby mě to potom nějakým způsobem omezovalo. Kdyby šla do něčeho takovýho a, když to přeženu, tak ten chlap ji dostal na vozík, muži jsou takový hovada, může se to stát, tak bych jí asi řekl, hele, můžeš si za to sama, čau...protože předpokládám, že ona bude brát ohled na to, že patří ke mně. Že u něj to je vyzkoušet si něco jinýho...*

Eternal: *Úlet v podstatě...*

Lord: *Experiment. Ale už to, že chceš s někým experimentovat, znamená, že máš svoje zdraví a že k někomu primárně patříš (...). Ohledně toho zdraví, jak jsem říkal předtím, nějaký soucit tam bude, protože k němu (k partnerovi) něco cítíš, ale pořád to udělal on tím, že nedbal na svoje zdraví u někoho jinýho...když mu to způsobíš ty, tak je to tvoje chyba.*

Eternal: *Nebo to samé, kdyby on nebral ohled na to, že máme nějaký primární vztah mezi sebou, a měl by nějaký další vztah 24/7, a zatímco my si budeme v čajovně povídat u dýmky, a on by mezitím držel nonstop mobil a dával by nějaké instrukce, tak se mi to líbit nebude. Ale pokud se bavíme o tom, jít za někým jiným, tak tam nevidím žádné hranice, vyloženě řečené.*

Lord: *Je to spíš taková vzájemná etiketa, než pravidla.*

Lenka: *A potom si o tom třeba můžete povídat, co jste zažili s někým jiným?*

Eternal: *Jo, to my si povídáme (smích).*

Rozhovor s Digni a Darkem – o sexu:

Lenka: *Co pro vás znamená sex, jaký má význam a čemu říkáte sex, jaké aktivity pod to zahrnujete?*

Digni: *Pro mě je to vždycky ponoření se do toho druhého člověka...*

Dark a Lenka: smích

Digni: Ale ne takhle, prase...

Dark: No mě to zajímalo, co ještě kde provozuješ...

Digni: Citově. Jak se třeba popisuje takový to přátelství s výhodama, dneska je to strašně moderní termín, tak to si třeba neumím představit, to je něco, co neznám. Mám to vždycky hodně postavený vztahově...je to ohromně intimní záležitost.

Lenka: Takže když třeba někam jdeš, tak bys neodešla s tím „kamarádem“ a nebudete potom něco dělat...nebo s neznámým člověkem?

Digni: Ne, zatím jsem to nezažila. neumím si to přestavit. Potom jsou další situace, např. na Zajíc party, umím si představit, že bych se tam ohnula přes ten stůl a někdo mi dal rákoskou na zadek. Jestli to už zahrnuje oblast sexu s neznámým člověkem, tak to si představit umím.

- o složitostech polyamorie a pochopení okolí, s kým chtějí hrát a jak se seznamují s BDSM+ lidmi:

Lenka: Jak se seznamujete s BDSM+ lidmi?

Digni: Mě ten svět hodně zajímá, proto, že u většiny z těch lidí, na diskuzi, i na Zajíc party třeba, cítím takovou otevřenost, neodsuzovačnost, protože pro mě je nejtěžší, že nemůžu se svými blízkými lidma mluvit o tom, co jsem kdy prožila s partnerem tím a tím, ať už je to ve světě mě a Darka, kde nemůžu mluvit o svém druhým partnerovi, nebo ať už je to ve světě mě a mého druhého partnera, kde nemůžu mluvit o mě a o Darkovi. Musím to strašně hlídat, protože vím, že ta společnost by mě prostě sežrala. Jasně, já si řeknu, tak se prostě s těma lidma nebudu přátelit, když to nechápou, jenže já mám ty lidi ráda, nechci o ně přijít a ještě ošemetnější je ta situace u rodiny. (...) takže s nima (BDSM+ lidmi) navazovat kontakty určitě chci a ta internetová platforma je určitě do začátku dobrá. A hodně mě zajímají i srazy, kecací. Ty hrací zatím nevím, ale ty kecací určitě, i kdybychom měli mluvit o čemkoliv...

- o hře:

Lenka: Jak si vybíráte lidi, se kterými hrajete?

Dark: Pro mě je hodně důležitý humor, že se dokážeme smát stejným věcem, to je pro mě takovej semafor a pak už se to dá většinou vyřešit, a když člověk nevidí na tom druhým, že to je buďto ušlápnutá bytost, která čeká, až jí někdo utáhne smyřku kolem krku a něco s ní udělá a pak mi ještě vyčistí boty...i když (smích) v tomhle bahně...ne, prostě i subinky si

musím vážit a musí to být člověk, se kterým si dokážu povídat do noci, na netu i osobně a potom se teprve rozvíjí ten sexuální vztah.

- O tvrdém a jemném sexu:

Digni: *Sklony k submisivitě jsem měla určitě vždycky a o tom, že se mi líbí tvrdší sex, tak to vím už léta. Zažila jsem už pár vztahů, kde ten sex byl pojatý takovým jemnějším až jemným způsobem...jako já jsem celkem pružná a platí to i při sexu.*

Dark: *smích.*

Lenka: *Jsi hroznej.*

Digni: *Ale určitě mě vždycky bral ten tvrdší sex, ne ten jemňoulinkej. Neříkám, že se mi to nelíbí, užiju si to taky, ale to BDSM má kouzlo, o který bych v životě nerada přišla.*

Absolute o hře:

Absolute: *když je to v tom sexu, tak by to měla bejt hra, kterou si chtěj hrát oba, která někdy začíná a končí, protože pak bysme se měli snažit žít v tom vztahu rovnocenně, nejsem já furt pán a ta druhá furt subinka, která nic neví a bude říkat ano.*

Lenka: *To právě je asi dobrý, že jseš 16 hodin denně někde, odporuješ mu...a pak 4 hodiny...*

Absolute: *A pak ti to spočítám. Počkej, až budeš doma (smích).*

Absolute o popularizaci:

Absolute: *Když to někoho zajímá a chce si o tom něco zjistit, tak bez problémů může...ale mířit to nějakou hroznou osvětou, že tak je to správně, bych to asi nemusel řešit. Myslím, že ten, kdo chce, nemá problém, to najít. Nevím, co víc dělat, platit si inzeráty nebo reklamy na seznamu (smích). Nevím, asi bych to nějak víc nešířil. Myslím, že to je v podvědomí teď z posledního rádobu BDSM románu, v podvědomí všech možnejch lidí až až...*

Lenka: *A co si o tom myslíš, o tom rádobu BDSM románu?*

Absolute: *Já nevím, já jsem to nečetl...*

Absolute: *Tys to četla?*

Lenka: *Ne, nečetla. Asi bych možná měla, ale...*

Absolute: *Tak v momentě, kdy má člověk nějakou představu, co sám chce, tak to nemusí číst...si to vymyslí sám...*

BDSMLife.cz je možná největší český komunitní web pro příznivce BDSM. Ať už jsi zkušný člen komunity nebo do tajů "perverze" teprve pronikáš, najdeš tu tisíce spřízněných duší, které ti mohou být inspirací, oporou nebo i partnerem. Narozdíl od ostatních webů zde nenajdeš stovky inzerátů kurev a bordelů zamíchaných mezi hrstku inzerátů od "obyčejných" lidí. Všichni zdejší uživatelé se BDSM věnují, protože je to baví, ne pro peníze. Díky přísným pravidlům, je zde čisto, diskuze jsou na vážná a zajímavá témata a nejsou zaplavena spammem ani urážkami.

Přihlášení

Už jméno

.....

Přihlásit

Nová registrace | Zapomenuté heslo

Stáhnout nejnovější Chrome

Zkontroluj si prohlížeč!
 BDSMLife.cz používá moderní HTML5 a CSS3. Pokud si chceš webu užívat naplno, zkontroluj, že máš minimálně zde uvedenou verzi svého prohlížeče.

Internet Explorer 10	Firefox 26	Chrome 30	Opera 12
Safari 6.1	Maxthon 4.1	Chromium 33	Chrome Doporučeno

! Následující stránky mohou obsahovat materiály nevhodné pro děti a mládež. Vstupem souhlasíš, že je ti minimálně 18 let.

- Komunita**
- Uživatelé
- Skupiny
- Fotogalerie
- Akce a srazy **NOVÉ**
- Profesionálové
- Nápady na vylepšení

- Premium**
- BDSMLife klub

- Zprávy**
- Diskuze
- Chat
- Novinky

- Dotazníky**
- Submisivní muži
- Submisivní ženy
- Dominantní muži
- Dominantní ženy

- Inzeráty**
- Všechny inzeráty
- Ona hledá jeho
- Ona hledá ji
- On hledá jeho
- On hledá ji
- Skupiny

- Texty a databáze**
- Blogy
- Zkušenosti

15000+ uživatelů

20000+ inzerátů

45000+ příspěvků

PRÍDEJ SE K NÁM

Příloha č.4 BDSM internetová komunikační platforma: profil uživatele

Komunita

- Uživatelé
- Skupiny
- Fotogalerie
- Akce a srazy **NOVÉ**
- Profesionálové
- Nápady na vylepšení

Premium

- BDSMLife klub

Zprávy

- Diskuze
- Čat Online: 17
- Novinky

Dotazníky

- Submisivní muži
- Submisivní ženy

muž • 25 let • Pardubický kraj

Pohlaví	muž
Věk	25 let
Bydliště	Pardubický kraj
Sexuální orientace	Heterosexuální
BDSM orientace	Dominantní
Partner	Hledám kamaráda
- hledám	ženu
- ve věku	17 - 35 let
- s výškou	150 - 200 cm
Člen BDSMLife od	2.7.2012
Poslední přihlášení	dnes

Hodnocení

0

bodů

Nováček

Dotazník

DM

Doba na chatu

477h 12m

Uživatel/ka nemá profilovou fotku

Příloha č.5 Srazy v Ateliéru: Bondage workshop

Detail akce Bondage workshop

datum: 21. 6. 2014

čas: 17:00:00

Vstupné: 250,- Kc (v ceně raut a dárek - výuková materiál), pro nepřihlášené do 21.06.2014 12:00 přírážka 50,- Kc tzv. chaosné!

Proč chaosné? Výukový materiál a raut je třeba připravovat předem a je nutné jej dimenzovat k počtu přihlášených.

Zacatek prednasek: od 19:00 Povinna registrace tady na klubu !!!

Po neplánované a nucené přestávce dané stěhováním prostor pokračujeme s cyklem oblíbených workshopů pro nováčky i pokročilé, pokud někdo nezná polohu nových prostor, napište si o adresu a popis cesty na adresa@bdsmklub.cz

Nemusíte se nové oblasti obávat, prostory jsou na dohled od stanice metra a poblíž je i zastávka páteřní noční dopravy - párty se při dostatku účastníků bez potíží může natahnout až do pozdních nočních, či brzkých ranních hodin. Pro motoristy je jistě dobrou zprávou, že parkovacích míst jsou k máni desítky, pro úzkostnější z těchto pak je k dispozici nedaleké P+R parkoviště s ostrahou jenž je k vhodné i pro dvoukolé mazlíky.

Zažitý cyklus krátkých přednášek s praktickými ukázkami bude rozšířen o solitérní mikrobloky s konkrétním zaměřením díky čemuž mohou být uspokojeny mnohé, dříve prostory a nutně nižším počtem animátorů omezené tužby.

Příkladmo :-)

- Exhibiční ukázka západního i východního stylu vázání v podání matadorů.
- Vzhledem k nosíkové konstrukci na hlavním sále budou zařazeny závěsné prvky.
- Možnost privátních konzultací - během hlavního času časově omezených po půlnoci pak co síly animátorů.

Příloha č.6 Srazy v Ateliéru: Večer indické kuchyně

Detail akce Večer indické kuchyně

datum: 20. 6. 2014

čas: 17:00:00

Nový formát akce pro příznivce bílého sexu - Seznamte se s cizokrajnou kuchyní. Pokračujeme s Indií - anari chicken, fish vindaloo, chicken fenugreek, chana masala - vše od indického kuchaře.

Vstup: 200,- Kč za jídlo

Otevření prostoru 17:00, začátek servírování od 19:00.

POVINNÁ REGISTRACE do 18.6.2014 22:00 !!!!

Na baru si k tomu můžete zakoupit i pravé indické Lasí :-)